

क्रसबाट पाठहरू

Steve Flatt

एक रोमन क्रसिफिक्सन

नासरतका येशूको शरीरले ती यातनाको घडीहरूमा वास्तवमा के सहनुभयो?

क्रसिफिक्सनको अभ्यास आफैमा क्रसमा फिक्सिड गरेर यातना र मृत्युदण्ड हो। विगतमा यस विषयमा अध्ययन गरेका धेरैजना र विशेष गरी समकालीन सहकर्मी, फ्रान्सेली शल्यचिकित्सक डा पियरे बार्बेट, जसले विस्तृत ऐतिहासिक र प्रयोगात्मक अनुसन्धान गरेका छन् र यस विषयमा विस्तृत रूपमा लेखेका छन्, म उहाँप्रति ऋणी छु।

स्पष्ट रूपमा, क्रसिफिक्सनको पहिलो ज्ञात अभ्यास फारसीहरू द्वारा थियो। अलेक्जेन्डर र तिनका सेनापतिहरूले यसलाई भूमध्यसागर संसारमा फिर्ता ल्याए - इजिप्ट र कार्थेजमा। रोमीहरूले स्पष्ट रूपमा कार्थाजिनियनहरूबाट अभ्यास सिकेका थिए र (रोमीहरूले गरेको लगभग सबै कुराहरू जस्तै) द्रुत रूपमा यसमा धेरै उच्च दक्षता र सीप विकास भयो। धेरै रोमन लेखकहरू (Livy, Cicer, र Tacitus) क्रसिफिक्सनमा टिप्पणी गर्छन्, र धेरै आविष्कारहरू, परिमार्जनहरू, र भिन्नताहरू पुरातन साहित्यमा वर्णन गरिएका छन्।

उदाहरणका लागि, क्रस (वा स्टिप्स) को ठाडो भागमा क्रस-आर्म (वा प्याटिबुलम) यसको माथि दुई वा तीन फिट तल जोडिएको हुन सक्छ जसलाई हामी सामान्यतया ल्याटिन क्रसको रूपमा सोच्दछौं। हाम्रो प्रभुको दिनमा प्रयोग हुने सबैभन्दा सामान्य रूप तउ क्रस थियो, जुन हाम्रो T जस्तो आकारको थियो। यस क्रसमा प्याटिबुलमलाई स्टेपको शीर्षमा एउटा खाचमा राखिएको थियो। यस प्रकारको क्रसमा येशूलाई क्रसमा टाँगिएको थियो भन्ने पुरातात्विक प्रमाणहरू छन्।

कुनै ऐतिहासिक वा बाइबलीय प्रमाण बिना, मध्यकालीन र पुनर्जागरण चित्रकारहरूले हामीलाई सम्पूर्ण क्रस बोक्ने ख्रीष्टको चित्र दिएका छन्। तर ठाडो पोष्ट, वा स्टिप्स, सामान्यतया मृत्युदण्डको ठाउँमा जमिनमा स्थायी रूपमा तय गरिएको थियो र दोषी व्यक्तिलाई जेलबाट मृत्युदण्डको ठाउँमा लगभग 110 पाउण्ड तौलको पेटबुलम बोक्न बाध्य पारिएको थियो।

धेरै चित्रकारहरू र क्रसिफिक्सनका अधिकांश मूर्तिकारहरूले पनि हत्केलाहरू मार्फत नङहरू देखाउँछन्। ऐतिहासिक रोमन खाताहरू र प्रयोगात्मक कार्यहरूले स्थापित गरेको छ कि नङहरू हत्केलाहरू मार्फत नभई नाडीको साना हड्डीहरू (रेडियल र उल्ना) बीचमा चलाइएको थियो। मानव शरीरको तौललाई समर्थन गर्न बनाउँदा हत्केलाहरूबाट चलाइएका नङहरू औंलाहरू बीचबाट बाहिर निस्कनेछन्। यो गलत धारणा येशूले थोमालाई भन्नुभएको शब्द "मेरा हातहरू हेर।" एनाटोमिस्टहरू, दुवै आधुनिक र पुरातन, सधैं नाडीलाई हातको भागको रूपमा मान्छन्।

एक टिटुलस, वा सानो चिन्ह, पीडितको अपराध बताउने, सामान्यतया एक कर्मचारीमा राखिएको थियो, जेलबाट जुलुसको अगाडि लगाइन्छ, र पछि टाउको माथि फैलिएको हुनाले क्रसमा कीला लगाइन्छ। क्रसको माथिल्लो भागमा किला लगाएर यसको स्टाफसहितको यो चिन्हले यसलाई केही हदसम्म ल्याटिन क्रसको विशेषता स्वरूप दिने थियो।

तर, निस्सन्देह, ख्रीष्टको शारीरिक जोश गेतसमनेमा सुरु भयो। यस प्रारम्भिक पीडाका धेरै पक्षहरू मध्ये, सबैभन्दा ठूलो शारीरिक चासो रगत पसिना हो। यो रोचक छ कि सेन्ट ल्यूक, चिकित्सक, यो उल्लेख गर्न को लागि एक मात्र हो। उहाँ भन्नुहुन्छ, "र पीडामा हुँदा, उहाँले लामो समयसम्म प्रार्थना गर्नुभयो। र उहाँको पसिना रगतका थोपाहरू जस्तै भयो, भुईँमा झरेको थियो।"

आधुनिक विद्वानहरूले यस विवरणलाई व्याख्या गर्नका लागि कल्पना गर्न सक्ने हरेक चाल (ट्रिक) प्रयोग गरिएको छ, स्पष्ट रूपमा यो हुँदैन भन्ने गलत धारणा अन्तर्गत। शंका गर्नेहरूले चिकित्सा साहित्यको परामर्श लिएको भए ठूलो प्रयासबाट बच्न सकिन्थ्यो। यद्यपि धेरै दुर्लभ, हेमेटिड्रोसिसको घटना, वा रगत पसिना, राम्रोसँग दस्तावेज गरिएको छ। हाम्रा प्रभुले भोग्नुपरेको प्रकारको ठूलो भावनात्मक तनावमा, पसिना ग्रंथिहरूमा स-साना केशिकाहरू भाँचिन सक्छन्, जसले गर्दा रगत पसिनामा मिसिन्छ। यस प्रक्रियाले राम्रोसँग चिन्हित कमजोरी र सम्भावित झटका उत्पादन गरेको हुन सक्छ।

मध्यरातमा गिरफ्तार गरिसकेपछि, येशूलाई अर्को महासभा र क्याफस, प्रधान पूजाहारी समक्ष ल्याइयो। यहाँ पहिलो शारीरिक आघात परेको थियो। कैफसले सोध्दा चुप लागेर बसेकोमा एक सिपाहीले येशूको अनुहारमा हिक्राए। त्यसपछि दरबारका पहेरेदारहरूले

उहाँलाई अम्हा पट्टी बाँधेर उहाँलाई गिल्ला गर्दै उहाँलाई चिनाउनको लागि गिल्ला गरे जब तिनीहरू प्रत्येक छेउबाट जाँदै थिए, उहाँलाई थुकेका थिए र उहाँको अनुहारमा हिक्राए।

बिहान सबै, कुटपिट र चोट, निर्जलित, र निद्रा नभएको रातबाट थकित, येशूलाई किल्ला एन्टोनियाको प्रिटरियममा लगियो, यहूदियाको प्रोक््युरेटर, पोन्टियस पिलाटको सरकारको सीट। निस्सन्देह, यहूदियाका टेटार्क हेरोद एन्टिपासलाई जिम्मेवारी हस्तान्तरण गर्ने प्रयासमा पिलातसको कार्यसँग तपाईं परिचित हुनुहुन्छ। हेरोदको हातबाट येशूले कुनै शारीरिक दुर्व्यवहार भोग्नुभएन र पिलातसकहाँ फर्काइयो। यो भीडको रुवाइको प्रतिक्रियामा थियो कि पिलाटले बार-अब्बासलाई रिहा गर्न आदेश दिए र येशूलाई कोर्न र क्रूसमा टाँगे निन्दा गरे।

क्रुसिफिक्सनको प्रस्तावनाको रूपमा असामान्य कोर्नको बारेमा अधिकारीहरू बीच धेरै असहमति छ। यस अवधिका अधिकांश रोमन लेखकहरूले दुईलाई सम्बद्ध गर्दैनन्। धेरै विद्वानहरू विश्वास गर्छन् कि पिलातसले सुरुमा येशूलाई उनको पूर्ण सजायको रूपमा कोर्न लगाउन आदेश दिएका थिए र क्रुसिफिक्सनद्वारा मृत्युदण्डको सजाय केवल भीडले गरेको गिल्लाको प्रतिक्रियामा आएको थियो कि प्रोक््युरेटरले यो ढोंगको विरुद्धमा सिजरको उचित रूपमा रक्षा गरिरहेको थिएन जसले कथित रूपमा राजा भएको दाबी गरेको थियो। यहूदीहरू।

कैदीको लुगा फुकालेर हात टाउको माथिको पोष्टमा बाँध्दा कोर्न लगाउने तयारी गरिएको थियो। यो शङ्का छ कि रोमीहरूले यस मामिलामा यहूदी कानून पछ्याउने कुनै प्रयास गरेका थिए, तर यहूदीहरूले चालीस भन्दा बढी कोर्नहरू निषेध गर्ने पुरानो कानून थियो।

रोमन सेनानी आफ्नो हातमा फ्ल्याग्रम (वा फ्ल्यागेलम) लिएर अगाडि बढ्छ। यो छोटो ह्विप हो जसमा धेरै गह्रौं, छालाका थङ्गहरू हुन्छन् जसमा प्रत्येकको छेउमा सिसाका दुई साना बलहरू जोडिएका हुन्छन्। भारी कोर्नलाई येशूको काँध, ढाड र खुट्टामा बारम्बार पूर्ण शक्तिका साथ तल ल्याइन्छ। सुरुमा थोप्लाहरू छालामा मात्र काट्छन्। त्यसपछि, प्रहार जारी रहँदा, तिनीहरूले छालाको केशिकाहरू र नसाहरूबाट रगतको बहाव उत्पन्न गर्दै, छालाको तन्तुहरूमा गहिरो रूपमा काट्छन्, र अन्तमा भित्री मांसपेशीहरूमा रहेका नसाहरूबाट धमनी रक्तस्राव निस्कन्छन्।

सिसाका साना गोलाहरूले पहिले ठूला, गहिरो घाउहरू उत्पादन गर्छन् जुन पछिको प्रहारले भाँचिन्छन्। अन्ततः पछाडिको छाला लामो रिबनमा झुण्डिएको छ र सम्पूर्ण क्षेत्र फाटेको, रगत बगिरहेको तन्तुको एक अपरिचित समूह हो। जब यो इन्चार्ज सेन्चुरियन द्वारा निर्धारण गरिन्छ कि कैदी मृत्युको नजिक छ, पिटाई अन्ततः रोकिन्छ।

आधा बेहोश भएका येशूलाई त्यसपछि खुल्ला गरियो र ढुङ्गाको फुटपाथमा ढल दिइयो, आफ्नै रगतले भिजेको। रोमी सिपाहीहरूले यो प्रान्तीय यहूदीले आफूलाई राजा भएको दाबी गर्ने ठूलो ठट्टा देख्छन्। तिनीहरूले उहाँको काँधमा लुगा फ्याँक्छन् र उहाँको हातमा राजदण्डको लागि लट्टी राख्छन्। उनीहरूलाई अझै पनि उनीहरूको ट्याभेस्टी पूरा गर्नको लागि मुकुट चाहिन्छ। लामो काँडाले ढाकिएका लचिलो हाँगाहरू (सामान्यतया दाउराको बन्डलमा प्रयोग गरिन्छ) मुकुटको आकारमा टाँसेर र यसलाई उहाँको टाउकोमा थिचिन्छ। फेरि त्यहाँ प्रशस्त रक्तस्राव हुन्छ, खोपडी शरीरको सबैभन्दा भास्कुलर क्षेत्रहरू मध्ये एक हो।

उहाँको खिल्ली उडाएपछि र उहाँको अनुहारमा प्रहार गरेपछि, सिपाहीहरूले उहाँको हातबाट लट्टी लिएर उहाँको टाउकोमा प्रहार गर्छन्, काँडाहरू उहाँको टाउकोमा गहिरो पार्छन्। अन्तमा, तिनीहरू आफ्नो दुखी खेलबाट थकित हुन्छन् र उहाँको पछाडिबाट लुगा च्यातिन्छ। घाउहरूमा रगत र सीरमको थुप्रोमा टाँसेर, यसलाई हटाउनाले सर्जिकल ब्यान्डेजको लापरवाह हटाउने झैं असाध्य पीडा निम्त्याउँछ, र लगभग उसलाई फेरि कोर्न लगाइएझैं, घाउहरू फेरि रगत बग्नु थाल्छन्।

यहूदी परम्पराको सम्मानमा, रोमीहरूले उहाँको लुगाहरू फिर्ता गर्छन्। क्रुसको भारी पेटिबुलम उहाँको काँधमा बाँधिएको छ, र निन्दा गरिएको खीष्टको जुलुस, दुई चोरहरू, र सेन्चुरियनको नेतृत्वमा रोमन सिपाहीहरूको मृत्युदण्डको विवरणले डोलोरोसा हुँदै आफ्नो ढिलो यात्रा सुरु गर्दछ। ऊ ठाडो हिँड्ने प्रयासको बावजुद, भारी काठको बीमको वजन, र प्रचुर मात्रामा रगतको कमीले उत्पन्न हुने झटका पनि धेरै छ। ऊ ठक्कर खान्छ र लड्छ। किरणको नराम्रो काठ काँधको छाला र मांसपेशीहरूमा जान्छ। उसले उठ्न खोज्छ, तर मानव मांसपेशीहरू उनीहरूको सहनशीलताभन्दा बाहिर धकेलिएका छन्।

सेन्चुरियन, क्रुसिफिक्सनमा जान उत्सुक, क्रुस बोक्नको लागि उत्तरी अफ्रिकी दर्शक, साइमनको साइमनलाई छनोट गर्दछ। किल्ला एन्टोनिया देखि गोलगोथा सम्मको ६५० गजको यात्रा अन्तमा पूरा नभएसम्म येशूले पछ्याउनुहुन्छ, अझै पनि रगत बगाउँदै र चिसोको चिसो पसिना पसिना बगाउनुहुन्छ।

येशूलाई गन्धर मिसाइएको दाखमद्य प्रस्ताव गरिन्छ, एक हल्का पीडादायी मिश्रण। उसले पिउन अस्वीकार गर्छ। सिमोनलाई पेटिबुलमलाई भुइँमा राख्न आदेश दिइन्छ र येशूलाई आफ्नो काँधले काठको विरुद्धमा तुरुन्तै पछाडि फ्याँकिन्छ। legionnaire नाडीको अगाडिको अवसादको लागि महसुस गर्दछ। उसले नाडीबाट गहिरो काठमा गहिरो, स्कायर, गढाइएको फलामको कीला चलाउँछ। छिट्टै, ऊ अर्को छेउमा सर्छ र हतियारहरूलाई धेरै बलियो नबनाउन, तर केही झुकाव र आन्दोलन गर्नको लागि होसियार हुँदै कार्य

दोहोर्पाउँछ। त्यसपछि पटिबुलमलाई स्टेपको शीर्षमा राखिएको छ र "नाजरथका येशू, यहूदीहरूका राजा" लेखिएको टाइटलस ठाउँमा कील लगाइन्छ।

बायाँ खुट्टा अब दाहिने खुट्टाको विरुद्ध पछाडि थिचिएको छ, र दुवै खुट्टा विस्तार गरी औंला तल राखिएको छ, प्रत्येकको आर्चमा एक कील चलाइन्छ, घुँडालाई मध्यम रूपमा लचिलो छोडेर। पीडितलाई अहिले क्रुसमा टाँगिएको छ। जब ऊ बिस्तारै नाडीका नडहरूमा थप भार बोकेर निस्कन्छ, औंलाहरू र पाखुराहरू माथि मस्तिष्कमा विस्फोट गर्न दर्दनाक पीडाका टुक्राहरू - नाडीका नडहरूले मध्य स्नायुहरूमा दबाव दिइरहेका छन्। यस तानिएको पीडाबाट बच्न उहाँले आफूलाई माथितिर धकेल्नुहुन्छ, उहाँले आफ्नो पूरा भार आफ्नो खुट्टाको कीलमा राख्नुहुन्छ। फेरि त्यहाँ खुट्टाको मेटाटार्सल हड्डीहरू बीचको स्नायुहरू मार्फत कील च्यातेको दर्दनाक पीडा छ।

यस बिन्दुमा, हतियारको थकानको रूपमा, क्र्याम्पका ठूला छालहरू मांसपेशीहरूमा बग्छन्, तिनीहरूलाई गहिरो, अथक, धड्कने पीडामा गाँठो पार्छन्। यी क्र्याम्पहरूसँग आफूलाई माथि धकेल्न असमर्थता आउँछ। उसको पाखुरामा झुण्डिएको, पेक्टरल मांसपेशीहरू पक्षाघात भएका छन् र इन्टरकोस्टल मांसपेशीहरूले काम गर्न असमर्थ छन्। हावा फोक्सोमा तान्न सकिन्छ, तर सास फेर्न सकिँदैन। येशू एक छोटो सास पाउनको लागि आफैलाई उठाउनको लागि लड्नुहुन्छ। अन्तमा, फोक्सो र रक्त प्रवाहमा कार्बन डाइअक्साइड जम्मा हुन्छ र क्र्याम्प आंशिक रूपमा कम हुन्छ। स्पास्मोडिक रूपमा, ऊ सास फेर्न र जीवन दिने अक्सिजन ल्याउन आफैलाई माथि धकेल्न सक्षम छ। निस्सन्देह यी अवधिहरूमा उनले रेकर्ड गरिएका सात छोटो वाक्यहरू उच्चारण गरे:

पहिलो, "बुबा, तिनीहरूलाई माफ गर्नुहोस् किनभने तिनीहरूले के गर्छन् थाहा छैन।"
दोस्रो, पश्चाताप गर्ने चोरलाई, "आज तिम्री मसँग प्रमोदवनमा हुनेछौ।"

तेस्रो, डरलाग्दो, शोकग्रस्त किशोर जोनलाई हेर्दै - प्रिय प्रेरित - उनले भने, "हेर्नुहोस् तिम्री आमा।" त्यसपछि, आफ्नी आमा मरियमलाई हेर्दै, "नारी तिम्रो छोरालाई हेर।"

चौथो पुकार २२ औं भजनको सुरुबाट हो, "हे मेरा परमेश्वर, मेरो परमेश्वर, तपाईंले मलाई किन त्याग्नु भयो?"

असीमित पीडाको घण्टा, घुमाउने चक्र, जोर्नी-रेन्डिङ क्र्याम्प, बीच-बीचमा आंशिक श्वासप्रश्वास, दुखाइको दुखाइ जहाँ उनको ढाडको ढाडबाट तन्तु च्यातिएको छ। ऊ असीमित पीडा, घुमाउने चक्र, जोर्नी-रेन्डिङ क्र्याम्पहरू, बीच-बीचमा आंशिक एस्प, घण्टौं टिक्ने कठोर काठको बिरुद्ध माथि र तल सर्छ। त्यसपछि अर्को पीडा सुरु हुन्छ: छातीको गहिराइमा भयानक पीडा हुन्छ जब पेरीकार्डियम बिस्तारै सीरमले भरिन्छ र हृदयलाई कम्प्रेस गर्न थाल्छ।

एक जनाले २२ औं भजन, १४ औं पदको पुनः सम्झना गर्छ: "म पानीझैं खन्याइएको छु, र मेरा सबै हड्डीहरू जोर्नबाट बाहिर छन्; मेरो हृदय मोम जस्तै छ; यो मेरो आन्द्राको बीचमा पग्लिएको छ।"

अहिले लगभग सकिएको छ। ऊतक तरल पदार्थको हानि एक महत्वपूर्ण स्तर पुगेको छ; संकुचित मुटुले तन्तुमा भारी, बाक्लो, सुस्त रगत पम्प गर्न संघर्ष गरिरहेको छ; यातनाग्रस्त फोक्सोले हावाको स-साना घाउमा फुस्ने प्रयास गरिरहेका छन्। स्पष्ट रूपमा निर्जलित ऊतकहरूले मस्तिष्कमा उत्तेजकको बाढी पठाउँछन्।

येशूले आफ्नो पाँचौं पुकार, "म तिर्खाउँछु।"

एक जना भविष्यसूचक २२ औं भजनको अर्को पद सम्झन्छ: "मेरो बल भाँडो जस्तै सुकेको छ; र मेरो जिब्रो मेरो बङ्गारामा टाँसिएको छ; र तपाईंले मलाई मृत्युको धुलोमा ल्याउनुभयो।"

पोस्कामा भिजाइएको स्पन्ज, सस्तो, अमिलो दाखमद्य जुन रोमन सेनानीहरूको मुख्य पेय हो, उहाँको ओठमा उठाइएको छ। उसले स्पष्ट रूपमा कुनै तरल पदार्थ लिदैन। येशूको शरीर अहिले चरम अवस्थामा छ, र उहाँले उहाँको तन्तुहरू मार्फत मृत्युको चिसो महसुस गर्न सक्नुहुन्छ। यो अनुभूतिले उहाँको छैटौं शब्द "यो समाप्त भयो।"

उनको प्रायश्चितको मिशन अब पूरा भयो। अन्ततः उसले मर्न रोज्छ। एक अन्तिम बलको साथ, उसले फेरि एकपल्ट आफ्नो च्यातिएको खुट्टालाई कीलमा थिच्छ, आफ्नो खुट्टा सीधा पार्छ, गहिरो सास लिन्छ, र आफ्नो सातौं र अन्तिम पुकार गर्छ, "बुबा! म तपाईंको हातमा मेरो आत्मा सुम्पन्छु।"

बाकी तपाईंलाई थाहा छ। शबाथ अपवित्र नहोस् भनेर यहूदीहरूले दोषी मानिसहरूलाई क्रुसबाट हटाउन र पठाउन आग्रह गरे। क्रुसिफिक्सन अन्त्य गर्ने सामान्य विधि क्रुफ्रेक्चर, खुट्टाको हड्डी भाँच्नु थियो। यसले पीडितलाई आफूलाई माथि धकेल्नबाट रोक्थ्यो; यसरी

छातीको मांसपेशीबाट तनाव कम हुन सकेन र छिटो निसासस भयो। दुई चोरहरूको खुट्टा भाँचिएको थियो, तर जब सिपाहीहरू येशूकहाँ आए तिनीहरूले यो अनावश्यक थियो भनेर देखे।

स्पष्ट रूपमा मृत्युको दोब्बर सुनिश्चित गर्न, लेजियोनेयरले आफ्नो लान्स रिबहरू बीचको पाँचौं अन्तरिक्षबाट, पेरीकार्डियम र मुटुमा माथि ल्यायो। सेन्ट जोन रिपोर्ट अनुसार सुसमाचार को 19 औं अध्याय को 34 औं पद: "र तुरुन्तै त्यहाँ रगत र पानी आयो।" अर्थात्, हृदयको वरिपरिको थैलीबाट पानीको तरल पदार्थ निस्किएको थियो, पोस्टमार्टमले प्रमाण दिन्छ कि हाम्रा प्रभुको मृत्यु निसासिएर सामान्य क्रुसिफिक्सन मृत्यु होइन, तर हृदयघात (भाँचिएको हृदय) को कारणले आघात र हृदयको संकुचनका कारण भएको थियो। पेरीकार्डियममा तरल पदार्थ।

यसरी हामीले हाम्रो झलक पाएका छौं - चिकित्सा प्रमाणहरू सहित - दुष्टको त्यो प्रतीकको जुन मानिसले मानिस र परमेश्वरप्रति प्रदर्शन गरेको छ। यो एक भयानक दृश्य भएको छ, र हामीलाई निराश र निराश छोड्न पर्याप्त भन्दा बढी। हामी कति कृतज्ञ हुन सक्छौं कि हामीसँग मानिसप्रति परमेश्वरको असीम कृपाको ठूलो उत्तरकथा छ। बाट रूपान्तरित - "एक चिकित्सकले क्रुसिफिक्सनको बारेमा गवाही दिन्छ, डा. सी. ड्रुमन डेभिस, konnections.com/Kcundick/crucifix.html"

दाऊदले यसरी भविष्यवाणी गरे "हे मेरा परमेश्वर, हे मेरा परमेश्वर, तपाईंले मलाई किन त्याग्युभयो? तिमी किन मलाई बचाउनदेखि, मेरो विलापका शब्दहरूबाट यति टाढा? ... तर म एउटा किरा हुँ, मानिस होइन, मानिसहरूद्वारा घृणा गरिएको र मानिसहरूद्वारा घृणा गरिएको। मलाई देखे सबैले मलाई गिल्ला गर्छन्; तिनीहरूले टाउको हल्लाउँदै, अपमान गर्छन्; उहाँ परमप्रभुमा भरोसा गर्नुहुन्छ। परमप्रभुले उसलाई बचाउनु होस्। उसले उसलाई छुटकारा दिनुहोस्, किनकि ऊ उहाँमा रमाउँछ। ... म पानीझैं खन्याइदिएको छु, र मेरा सबै हड्डीहरू जोडिएका छन्। मेरो हृदय मोममा परिणत भएको छ; यो म भित्र पल्लिएको छ। मेरो बल भाँडो जस्तै सुकेको छ, र मेरो जिब्रो मेरो मुखको छतमा टाँसिएको छ। तिमीले मलाई मृत्युको धूलोमा राख्यौं। कुकुरहरूले मलाई घेरेका छन्; दुष्ट मानिसहरूको समूहले मलाई घेरेको छ, तिनीहरूले मेरा हात र खुट्टा छेडेका छन्। म मेरा सबै हड्डीहरू गन्न सक्छु; मानिसहरू मलाई हेर्छन् र रमाउँछन्। तिनीहरूले मेरा लुगाहरू आपसमा बाँड्छन् र मेरो लुगाको लागि चिट्टा हाल्छन्। ... पृथ्वीका सबै छेउछाउका मानिसहरूले सम्झनेछन् र परमप्रभुतिर फर्कनेछन्, र राष्ट्रहरूका सबै परिवारहरू उहाँको सामु निहुरनेछन्, किनकि प्रभुत्व परमप्रभुको हो र उहाँले राष्ट्रहरूमाथि शासन गर्नुहुन्छ। पृथ्वीका सबै धनीहरूले भोज र पूजा गर्नेछन्; धूलोमा जाने सबैले उहाँको सामु घुँडा टेक्नेछन् - जसले आफूलाई जीवित राख्न सक्दैनन्। सन्तानले उसको सेवा गर्नेछ; भविष्यका पुस्ताहरूलाई प्रभुको बारेमा बताइनेछ। तिनीहरूले अझै नजन्मेका मानिसहरूलाई उहाँको धार्मिकताको घोषणा गर्नेछन् - किनकि उहाँले यो गर्नुभएको छ।" (भजन 22:1-8; 14-18; 27-31)

क्रस केन्द्र हो

योशुक्रबार बिहान करिब ९ बजे सुरु भएको थियो। त्यो दिउँसो ३:०० बजेसम्म सकियो। तपाईं छ घण्टामा के गर्न सक्नुहुन्छ? हाम्रो आधुनिक, हाई-टेक संसारमा, तपाईं संसारभर इ-मेल पठाउन सक्नुहुन्छ र तपाईं एक अटोमोबाइल प्राप्त गर्न सक्नुहुन्छ र 300 माइल वा बढी यात्रा गर्न सक्नुहुन्छ। तपाईं हवाईजहाजमा हाम्र सक्नुहुन्छ र देशको एक छेउबाट अर्कोमा जान सक्नुहुन्छ। तपाईंले छ घण्टामा धेरै गर्न सक्नुहुन्छ। तर त्यो दिन 2,000 वर्ष पहिले थियो।

छ घण्टामा जनताले के गरे ? सायद अरू दिनहरू जस्तै, एक किसान उठ्यो र आफ्नो खेत जोत्न थाले किनभने यो वसन्त थियो र यो रोप्ने समय थियो। म पक्का छु कि एउटी गृहिणी उठे र आफ्नो दैनिक घरको काममा व्यस्त हुन थाले। एक व्यापारीले आफ्नो पसल खोल्न, र उसले शबाथ र निस्तार चाडको सप्ताहन्तको लागि तयारी गर्दै छ घण्टाको लागि दिनको छिटो व्यापार गर्यो। तपाईंले छ घण्टामा धेरै गर्न सक्नुहुन्छ। तर त्यो छ घण्टाको अवधिमा यरूशलेममा भएका सबै कुराहरू, र त्यसका लागि सबै दिनहरूमा संसारभरि गरिएका सबै कुराहरू "कलवरी" भनिने पहाडमा भइरहेको कामको तुलनामा फिक्का भयो। एक जना मानिसलाई क्रसमा टाँगिएको थियो, एक धेरै विशेष मानिसलाई रोमी क्रसमा कीलाले टाँगिएको थियो। उसको त्यो दिन खडा गरिएको तीन क्रस मध्ये एक मा थियो, बीचको।

त्यस दिन यरूशलेममा आएका आगन्तुकले क्रसहरू देखेका हुन सक्छन्, आफ्नो टाउको हल्लाए र सोचे, "ओह, शान्ति कायम राख्न र न्याय कायम राख्नका लागि ती दुः खी तर आवश्यक मृत्युदण्ड मध्ये एक।" काममा खटाइएका रोमी सिपाहीहरूलाई यो रहस्यमय जवान सिकर्मीको बारेमा थोरै थाहा थियो जसले भिख माग्नु वा कराउन वा गुनासो गर्न अस्वीकार गर्यो। उनीहरूलाई यो थाहा थिएन कि यो क्रसमा आफूलाई राखेको यो नासरत बाहेक अरू केहि हुन सक्छ।

ओह, तर केहि अनौठो चीजहरू हुन थाले। पहिले, त्यहाँ अँध्यारो थियो, ग्रहण भन्दा गाढा कालो। आकाशमा डरलाग्दो, नरकको अन्धकार थियो। यो जस्तो छ कि भगवान, पिताले पृथ्वीमा आफ्नो पीठ फर्काउनुभयो, सायद आँसु बगाउन पनि। त्यसपछि त्यहाँ भूकम्प थियो जुन म्याथ्यूले हामीलाई बताउँछन्। पृथ्वीको गर्भबाट एउटा रहस्यमय गडबडले चट्टानहरू विभाजित भयो। चिहानका कैदीहरू मृत्युको चिसो पकडबाट मुक्त भए। रिपोर्टहरू यरूशलेमको वरिपरि चारैतिर फैलियो जुन शवहरू वास्तवमा सडकहरूमा हिँडिरहेका थिए। निस्सन्देह प्रियजनहरूले उनीहरूलाई देखे र कुरा गरे।

पर्दा, मन्दिरको त्यो ठूलो पर्दा जसले पवित्र स्थानलाई "होली अफ होलीज" बाट अलग गर्यो। त्यो ठाउँ जहाँ प्रधान पुजारीको रूपमा वर्षमा एक पटक मात्र निष्कलंक भेडाको रगत लिई प्रायश्चित्त गर्नको लागि दयाको आसनमा छर्किन्छ, सबै मानिसहरूको लागि बलिदान। त्यो पर्दा ४० फिट अग्लो थियो र त्यसको तौल धेरै टन थियो। तर ती छ घण्टाको अवधिमा, कसैले, केही, कुनै न कुनै रूपमा त्यो ठूलो पर्दा माथिदेखि तलसम्म च्यात्यो मानौं दुई ठूला हातहरूले यसलाई च्यात्यो। मानौं ब्रह्माण्डका महान् ईश्वरले भनिरहनुभएको छ, प्रधान पुजारी अन्तिम पटक, प्रायश्चित्तको अन्तिम दिन होली अफ होलीमा प्रवेश गरेका छन्। उसले फेरि कहिल्यै त्यहाँ जानु पर्दैन।

खैर, यो कुनै सामान्य शुक्रबार थिएन। यरूशलेम उसले बुझ्न नसक्ने रहस्यको घेरामा फसेको थियो। मानिसहरूले केही कुराहरू देख्दा र अरू कुराहरू सुन्दा अचम्म लाग्न थाले। यो हुन सक्छ? यो हुन सक्छ? होइन! यो हुन सकेन। त्यो नासरत मानिस केवल एक मानिस बाहेक अरू केहि हुन सक्छ, नासरतमा बस्ने सिकर्मी भन्दा बढि केहि हुन सक्छ, सायद अगमवक्ता भन्दा पनि केहि बढी हुन सक्छ। तपाईं लगभग सम्पूर्ण समुदायको सम्पूर्ण विचार प्रक्रिया सुन्न सक्नुहुन्छ। वास्तवमा, तिनीहरू दिन र दिन र दिनको लागि यसको बारेमा बजाउँछन्।

के तपाईंलाई पेन्टेकोस्ट याद छ? के तपाईंलाई याद छ कसरी एकै दिन ३,००० मानिसहरूले बप्तिस्मा लिए? के तपाईंले कहिल्यै सोच्नुभएको छ कि एक दिनमा ३,००० मानिसहरूले कसरी बप्तिस्मा गरे? यो एउटा उपदेशको शक्ति मात्र थिएन। त्यो दिन यरूशलेममा के भएको थियो त्यो सबैले सात हप्तासम्म कुरा गरे। ती सबै रहस्यमय चीजहरूको अर्थ के थियो? त्यसपछि पत्रुसले त्यो पेन्टेकोस्टको दिनमा, आत्माबाट प्रेरित भएर, यसलाई खोलीदिए। उहाँले भन्नुभयो, "त्यो क्रूसमा परमेश्वरको पुत्र थियो।" त्यही भएर यस्तो भएको हो।

के तपाईंले कहिल्यै यो मानव इतिहासको केन्द्रबिन्दु हो भनेर विचार गर्न छोड्नुभएको छ? सबै समय यसैबाट नापिन्छ। यो सबै पुस्तक, बाइबल, यसको कथा हो। पुरानो नियमका सबै इतिहासले यसलाई औल्याउँछ, आउने कुराहरूको एक प्रकार। अब टाइप भनेको हिब्रू धर्ममा एक व्यक्ति, स्थान, वा चीज हो जसले नयाँ करारमा व्यक्ति, स्थान वा चीजको पूर्वचित्रण वा अनुमान गर्दछ। अर्को शब्दमा, यो त्यहाँ एक प्रतीक थियो जुन यहाँ केहि पूर्वाभास वा अनुमान गर्दछ। साँच्चै, पुरानो नियम सुन्दर प्रकारले भरिएको छ। जब तपाईं तिनीहरूलाई हेर्न र बुझ्नको लागि समय निकाल्नुहुन्छ, यसले तपाईंलाई परमेश्वरको भव्य प्रोविडेन्सलाई एकसाथ टुक्रा पार्न मद्दत गर्दछ र तपाईं देख्न सक्नुहुन्छ कि कथा इतिहासको माध्यमबाट सबै उस्तै छ, उही निष्कर्षमा औल्याउँदै।

पुरानो नियममा सबैभन्दा सुन्दर प्रकारहरू ती हुन् जसले क्रसलाई पूर्वचित्रण गर्दछ। के तपाईंलाई पहिलो निस्तार चाड याद छ? पहिले जन्मेको मृत्युको प्लेगको कालोपन इजिप्टमा फैलिएपछि, यसले पक्कै पनि त्यस शुक्रबारको मध्यरातमा कालोपनलाई पूर्वचित्रण गर्नु जसरी त्यो रात ती हिब्रू घरहरूमध्ये प्रत्येकमा एउटा थुमा मारिएको थियो ताकि मृत्युको स्वर्गदूतलाई छोडेर जान्छ। परिवार अक्षत। यसले समयको लागि चरण सेट गर्यो कि वास्तविक थुमा, परमेश्वरको थुमा, मृत्युलाई फेरि मानवतामा पार गर्न अनुमति दिई मारिनेछ।

वा करारको सन्दूकको बारेमा के हो, सैनै पर्वतमा प्रस्थान २५ मा हामीलाई परिचय गराइएको करारको रहस्यमय सन्दूक? के तपाईंलाई करारको सन्दूकको आवरणको नाम याद छ? यसलाई "द मर्सी सिट" भनिन्थ्यो। त्यो "दयाको आसन" मा वर्षको एक पटक, प्रधान पुजारीले एक निष्कलंक भेडाको रगत लिएर पवित्र पवित्र स्थानमा आउनुहुन्थ्यो र दयाको आसनमा रगतको थोपा छर्किनुहुन्थ्यो ताकि पाप हटाइयोस्। तर यो क्रूसमा थियो जहाँ वास्तविक दयाको आसन स्थापित भएको थियो र जहाँ सिद्ध बलिदानको रगत मात्र छर्किएको थिएन, तर प्रवाह भएको थियो जसले सदाको लागि सबै पाप हटाउनेछ।

वा कसरी इस्राएलीहरू गनगन र गुनासो गर्दै थिए र फेरि पाप गरिरहेका थिए र परमेश्वरले तिनीहरूलाई विषालु सर्पहरूको बीचमा फ्याँकेदिनुभयो र तिनीहरूलाई डसाउँदै र मारिएको थियो। तब मोशाले प्रार्थना गरिसकेपछि काँसाको सर्प बनाए, त्यसलाई खम्बामा राखेर माथि उठाए। निश्चित मृत्युबाट तिनीहरूको उपचार निःशुल्क र सबैका लागि उपलब्ध थियो। तर, उनीहरूले केही न केही कारबाही गर्नुपर्ने हुन्छ। उनीहरूले बाँच्नका लागि यसलाई हेर्नुपरेको थियो। तर त्यसो गर्दा उनीहरूले उपचार पाएनन् किनभने यो सबैको लागि निःशुल्क थियो। काँसाको सर्पलाई हेरेर काम गरेनन् तर बाँच्नको लागि काम गरे। (गन्ती २१) येशूले यूहन्ना ३ मा भन्नुभयो, त्यो कांस्य सर्प जस्तै, "यदि मलाई उचालियो भने, म सबै मानिसहरूलाई आफूतिर खिच्नेछु।" म तिमीलाई दुई दर्जन अरू दिन सक्छु, तर पुरानो नियम एउटा बाणको साथ ठूलो चिन्ह जस्तै हो, "यस बाटो क्रूसमा।

त्यसपछि जब येशू आउनुभयो, उहाँ यसको लागि जिउनुभयो। उहाँ क्रूसको लागि जिउनुभयो।

उसको प्रारम्भिक दिनदेखि, क्रूसले आफ्नो छायाँ उसको अगाडि राख्यो। बेथलेहेममा उहाँ यस संसारमा आउनुभएको दिनदेखि नै सरायमा ठाउँ थिएन। त्यो त्यतिबेला भनिरहेको थियो, "यस संसारमा तिम्रो लागि कुनै ठाउँ छैन। तिमिले यहाँ बस्ने ठाउँ पाउनेछैनौ। तिमिले अस्वीकार गरिनेछ र क्रूसमा टाँगिनेछ।"

सुसमाचारले हाम्रो लागि येशूको आफ्नै मृत्युको भविष्यवाणी गर्ने एक दर्जन भन्दा कम विभिन्न विवरणहरू रेकर्ड गर्दछ। म म्याथ्यू 16 को बारेमा सोच्छु जब उहाँ र चेलाहरू सिजरिया, फिलिपिमा थोरै R&R (आराम र विश्राम) गर्दै थिए। येशूले सोध्नुभयो, "म को हुँ जस्तो लाग्छ?" तिनीहरूले अनुमान लगाएपछि, अरूले के भनिरहेका थिए भन्ने सडकको कुराकानी, पत्रुसले उहाँलाई हेरे र भने, "तपाईं ख्रीष्ट हुनुहुन्छ, तपाईं जीवित परमेश्वरको पुत्र हुनुहुन्छ।" येशूले भन्नुभयो, "धन्य हो तिमि, योनाको छोरो सिमोन, किनकि मासु र रगतले यो तिमिलाई होइन, तर स्वर्गमा हुनुहुने मेरा पिताले प्रकट गर्नुभएको छ।" येशूले अब थाहा पाएको थियो कि मानिसहरू, जसले उहाँको लागि मर्न लागेका थिए तिनीहरूले बुझ्न थाले। पद २१ ले भन्छ कि, तुरुन्तै, त्यस समयदेखि, येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई व्याख्या गर्न थाल्नुभयो, कसरी उसले यरूशलेम जानु पर्छ र एल्डरहरू, मुख्य पुजारीहरू र व्यवस्थाका शिक्षकहरूबाट धेरै दुःख भोग्नु पर्छ। कि उसलाई मारिनु पर्छ र तेस्रो दिनमा, जीवित हुनेछ।

उहाँले मत्ती १७, २०, २१ मा पनि त्यही कुरा भन्नुभयो। अन्तिम भोजमा म्याथ्यू २६ मा उहाँले तिनीहरूलाई फेरि भन्नुभयो, "म मारिने लागेको छु।" त्यस पछिको केही घण्टामा गेथसेमेनको बगैँचामा, उहाँले आफ्नो अनुहारमा झुक्नु भयो र सोध्नुभयो कि त्यहाँ कुनै अन्य तरिका छ भने, उहाँलाई थाहा थियो कि यो यो भाग्यको लागि हो कि उहाँ जन्मनुभएको हो। क्रूस जसको लागि येशू यहाँ आउनुभएको थियो, र उहाँलाई यो सधैं थाहा थियो।

सम्पूर्ण नयाँ नियमले यसलाई प्रतिबिम्बित गर्दछ। पावलले भने, "यहूदीहरूले चमत्कारी चिन्हहरू खोज्छन् र ग्रीकहरूले बुद्धि खोज्छन्, तर हामी क्रूसमा टाँगिएका ख्रीष्टलाई प्रचार गर्छौं: यहूदीहरूका लागि ठेस र अन्यजातिहरूका लागि मूर्खता।" (१ कोरिन्थी 1:22, 23) "किनकि मैले तिमिहरूसँग हुँदा येशू ख्रीष्ट र उहाँलाई क्रूसमा टाँगिनुबाहेक अरू केही थाहा नपाउने संकल्प गरें।" (१ कोरिन्थी २:२) "हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको क्रूसमा बाहेक म कहिल्यै घमण्ड नगर्नौं।" (गलाती ६:१४) के तपाईंले ती तीनवटा कथनहरू देख्नुहुन्छ? पावलले भने, "मलाई थाहा छ ख्रीष्ट क्रूसमा टाँगिनुभएको हो।" त्यसपछि उहाँले भन्नुभयो, "मैले प्रचार गरेको सबै ख्रीष्ट क्रूसमा टाँगिएको हो।" (1 कोरिन्थी 1:23) "म ख्रीष्टको क्रूसको बारेमा घमण्ड गर्छु, येशू क्रूसमा टाँगिनुभयो।" (गलाती 6:14) "मेरो लागि बाँच्नु नै ख्रीष्ट हो, र मर्नु लाभ हुनेछ" किनभने उहाँ क्रूसमा टाँगिनुभयो। (फिलिप्पी १:२१)

साथीहरू, तपाईं बाइबल, नयाँ नियम, पावल वा पत्रुसद्वारा प्रचार गरिएको हरेक उपदेश तपाईंले देख्नुहुनेछ, तिनीहरूमध्ये प्रत्येकले येशूको कूसीकरण र पुनरुत्थानमा केन्द्रित छ। त्यसोभए पुरानो नियम, नयाँ नियम वा सम्पूर्ण बाइबल, क्रूस केन्द्रीय हो।

वर्षौं पहिले ब्रिटिश शाही नौसेनामा तिनीहरूको ठूलो नौकायन जहाजहरूमा डोरीको बीचमा नीलो धागो बुन्थे जुन मुख्य पाल फहराउन प्रयोग गरिने थियो किनभने तिनीहरू त्यो डोरी फरक हुन चाहन्थे। यदि तिनीहरूले यसलाई आपतकालीन अवस्थामा फहराउनुपर्ने, शत्रुबाट भाग्न वा आँधीबेहरीबाट बच्नको लागि आवश्यक पर्यो भने, तिनीहरूले यसको बीचमा नीलो धागोले डोरी खोजे। क्रूस यस्तो हुनुपर्छ। यो सधैं देखिने र सधैं पहुँचयोग्य छ। यो मुख्य कुरा हो, यो पुस्तकमा मात्र होइन, तर जीवनमा पनि। यो हामीले गर्ने सबै कुराको केन्द्रमा हुनुपर्छ; हाम्रो जीवनशैलीको केन्द्र, हाम्रो गृह जीवनको केन्द्र, हाम्रो कार्य जीवनको केन्द्र र हाम्रो विद्यालय जीवन। यदि हामीले कहिल्यै येशू र उहाँको क्रूसलाई केन्द्रबाट बाहिर लैजान्छौं भने, हामीले सबै कुरा गुमाउँछौं।

के तपाईंले कहिल्यै पोष्टहरूमा चिन्हहरू देख्नुभएको छ जसमा भनिएको छ, "पावर केबल यहाँ गाडिएको छ?" क्रूसका भनाइहरू यही हो। तपाईं ती भनाइहरू मध्ये एउटामा आउनुहुन्छ, तपाईं तल खत्रुहोस् र त्यहाँ शक्ति छ - हाम्रो जीवनमा शक्तिको सम्पूर्ण स्रोत यदि हामीले यसलाई बुझ्नको लागि समय लिने हो भने। येशूका अन्तिम शब्दहरू थिए "यो समाप्त भयो।" (यूहन्ना १९:३०) के सकियो? सम्पूर्ण मानवजातिको उद्धारको लागि ईश्वरीय योजना समाप्त भयो। मानिसको मृत्युको डर समाप्त हुन्छ। दोषको शक्ति समाप्त हुन्छ। भोलिको अनिश्चितता समाप्त भयो।

यस श्रृङ्खलाका निम्न पाठहरूले परमेश्वरका पुत्रले मानव रूपमा हुँदा गरेका सातवटा अविश्वसनीय कथनहरूमा केन्द्रित हुनेछन्। मलाई तपाईंको बारेमा थाहा छैन, तर मेरो लागि, त्यो ईश्वरीय नाटकको सम्पूर्ण स्पेक्ट्रममा हामीले क्रूसलाई येशूले गर्नुभएका ती सातवटा भनाइहरू भन्दा बढी अचम्मको कुरा केही थिएन। यदि तपाईं मृत्युदण्डको बाटोमा हुनुहुन्छ भने के भन्नुहुन्छ? यदि यो येशूले पाएजस्तै ढिलो यातनादायी सजाय हुने थियो भने, तपाईं क्रूसमा झुण्डिएको बेला के भन्न हिम्मत गर्नुहुन्छ?

येशूले त्यो क्रूसमा बोल्ने शब्दहरू होसियारीसाथ छान्नुभयो। ती कुनै पीडादायी शहीदले उच्चारण गरेका यादृच्छिक वाक्यांशहरू थिएनन्। ती क्रूसको अर्थको अथाह गहिराइको बारेमा केही सुरागहरू पाउनको लागि परमेश्वर आफैँले जानाजानी कथनहरू थिए जसमा उहाँले झुण्ड्याउनु भएको थियो।

1. बुबा, तिनीहरूलाई माफ गर्नुहोस् किनभने तिनीहरू जान्दैनन् कि तिनीहरू के गर्छन्। (लूका 23:34)
ती क्षमाका शब्दहरू हुन्। त्यो तत्काल दर्शकहरूलाई, तर तिनीहरूभन्दा टाढा विस्तारित।
2. आज तिमी मेरो साथ स्वर्गमा हुनेछौ। (लूका 23:42, 43)
येशू चोरतिर फर्कनुभयो र एक साधारण अपराधीलाई स्वीकार गर्ने शब्दहरू भन्नुभयो, संसारको अन्तिम व्यक्ति जुन तपाईंले सो दिन प्रमोदवनमा हुनुपर्छ भन्ने सोच्नुहुन्छ। एक व्यक्ति, जो येशूको विपरीत थियो, उसले गरेको अपराधको लागि त्यहाँ थियो।
3. प्रिय नारी, यहाँ तपाईंको छोरा छ, र चेला (जोन) को लागी, यहाँ तिम्री आमा हुनुहुन्छ। (यूहन्ना १९:२५)
सान्त्वनाका शब्दहरू, उनको पीडाको बीचमा पनि, सान्त्वनाका सुन्दर शब्दहरू।
4. **हे मेरा परमेश्वर, मेरा परमेश्वर, तपाईंले मलाई किन त्याग्युभयो?**
(मत्ती 27:46)
ती शब्दहरूको अर्थ के हो? बिछोडका शब्दहरू, एक डरलाग्दो अलगाव तर एक अलगाव जो हामी सधैंभरि बाँच्न जाँदैछौं भने हुनुपर्दछ।
५. म तिर्खाउँछु (यूहन्ना १९:२८)
मानवताका शब्दहरूले हामीलाई देखाउँदछ कि येशू कुनै प्रकारको पागल थिएन, उहाँ तपाईं र म जस्तै हुनुहुन्थ्यो। उसलाई दुख्यो, तिर्खा लाग्यो, भोक लाग्यो र उसले हाम्रो पीडा बुझ्यो।
6. यो समाप्त भयो। (यूहन्ना १९:३०)
विजयका शब्दहरू। अहिलेसम्म बोलेको सबैभन्दा ठूलो शब्द।
7. **तिम्रो हातमा म मेरो आत्मा सुम्पन्छु** (लूका ४२:३६)
परम समर्पणको महान शब्दहरू।

कस हाम्रो विश्वासको मुटुमा छ। यो हामी के लागि खडा छ को केन्द्रीय भाग हो। यो एउटै कारण हो कि हामी विश्वासको समुदायको रूपमा भेला हुन सक्छौं।

म यस हप्ता एक आधुनिक दृष्टान्तमा दौडें कि मलाई डर छ कि धेरै व्यक्तिहरूको स्थिति प्रकट हुन्छ, र त्यसको लागि, धेरै चर्चहरू। दृष्टान्तले एउटा चर्चको बारेमा कुरा गर्छ जसले एकदमै नयाँ भवन खडा गर्यो। तिनीहरूले यसलाई अत्यन्तै राम्रो बनाए र पल्पिट क्षेत्रको पछाडि तिनीहरूले एउटा चिन्ह खडा गरे जसमा भनिएको थियो, "हामी कसमा टाँगिएका ख्रीष्टको प्रचार गर्छौं।" त्यसपछि तलको कुनामा तिनीहरूले एउटा सानो भाँडो बिरुवा राखे, यी घस्रने दाखहरू मध्ये एउटा जुन सजावटको लागि पर्खाल माथि जान्छ। समय बिट्टै जाँदा, दाखको बोट बढ्न थाल्यो र यो बढ्दै जाँदा मण्डली मधुर हुन थाल्यो। केहि समय पछि यसले अन्तिम शब्द "कसमा टाँगिएको" लाई ढाक्यो। चिन्हको पठनीय अंश मात्र प्रदर्शन गरिएको छ, "हामी ख्रीष्टको प्रचार गर्छौं" निश्चित रूपमा कस मात्र होइन राम्रो सामाजिक-उन्मुख येशू जसले सबै आवश्यकताहरूमा दया देखाउनुभयो। तर दाखको बोट बढ्दै गयो र मण्डली मधुर हुँदै गयो र केहि समय पछि, "हामी प्रचार गर्छौं" भन्ने शब्दहरू मात्र देखा पर्‍यो। अन्ततः तिनीहरूले ख्रीष्टको बारेमा बिर्सका थिए। सम्पूर्ण विचार एक मानव सुसमाचार थियो, एक मानव धर्म मानव आवश्यकताहरू लाई जवाफ दिदै, कुनै पनि जवाफ को लागी खोजी गर्दै, तर कस होइन। अन्ततः दाखको बोट बढ्दै गयो जबसम्म बाँकी रह्यो, "हामी।" म परमेश्वरलाई प्रार्थना गर्छु कि हाम्रो जीवनमा, हामी अझै पनि ख्रीष्टलाई कसमा टाँगिएको घोषणा गर्छौं।

यदि तपाईं आफ्नो अस्तित्वको केन्द्रमा कस कति छ भनेर सोच्दै हुनुहुन्छ भने, आज तपाईंको हृदयमा यी तीन प्रश्नहरूको जवाफ दिनुहोस्।

1. के कसले तपाईंलाई कृतज्ञतामा घुँडा टेक्छ? के तपाईं त्यसको अगाडि दण्डवत् गर्नुहुन्छ र यसको कारणले स्वर्गका ढोकाहरू खुला भएकोमा भगवानलाई धन्यवाद दिनुहुन्छ?
२. के कसले तपाईंलाई दोषबाट मुक्त गर्छ? वा के तपाईं यसको एक बोरा बोक्दै हुनुहुन्छ; जुन काम गर्नको लागि डिजाइन गरिएको थियो त्यो काम गर्नको लागि कसमा त्यो दोष थोपर्दैन?

3. के कुसले तपाईंलाई दिनहुँ परमेश्वरमा आत्मसमर्पण गराउँछ? - के तपाईं आफ्नै कुसमा मर्दै हुनुहुन्छ र ख्रीष्टलाई तपाईंमा बाँच् दिनुहुन्छ?

यदि तपाईंले आज ती तीनवटा प्रश्नहरूको जवाफ दिन सक्नुभएन भने तपाईं चाहानुहुन्छ, म आशा गर्छु र प्रार्थना गर्छु कि हामीले यो शृङ्खला समाप्त गर्दा, तपाईंको जीवन परिवर्तन हुनेछ। Amazing Grace Lesson #1250 Steve Flatt - फेब्रुअरी 18, 1996

बुबा, तिनीहरूलाई माफ गर्नुहोस्

कुस खडा गरिएको थियो, मासु च्यातिएको थियो, उसको हातमा स्पाइकहरू झुण्ड्याइएको थियो, र येशूले हरेक सासको लागि परिश्रम गर्नुभयो। उसको शरीरमा कुनै पनि मांसपेशी जलेको थिएन। रगत र पसिनाको मिश्रणले उनका आँखा रसाए। तिनले तीन वर्षसम्म सिकाउनेहरू सबै गए। कुसको खुट्टामा केही साथीहरू मात्र उभिएका थिए। ओह, तर गिल्ला गर्ने र गाली गर्नेहरू, तिनीहरू त्यहाँ थिए; तिनीहरू कराउँदै थिए "तल आउनुहोस्, यहूदीहरूका राजा। हा! कोही मुक्तिदाता! उसले अरूलाई बचायो, किन आफूलाई बचाउन सक्दैन?" धमिलो आँखाहरूद्वारा, येशूले त्यो गनगन गर्ने भीडलाई हेर्नुभयो; र उसको आँखा स्वर्ग तिर बग्यो र उसले छोटो प्रार्थना बोल्थो: "बुबा, कृपया तिनीहरूलाई माफ गर्नुहोस्, किनकि उनीहरूलाई थाहा छैन उनीहरू के गर्दैछन्।"

मलाई भन्नुहोस्, यस्तो माया कहाँबाट आउँछ? के तपाईं मलाई क्षमाको स्रोतको उत्पत्ति बताउन सक्नुहुन्छ? हामीसँग यसको विपरीत। जब कसैले हामीलाई ट्रफिकमा काट्छ वा हाम्रो किराना कार्टमा टक्कर दिन्छ वा बच्चाहरू समयमै तयार हुँदैनन् भने हामी आफ्नो सन्तुष्टि गुमाउँछौं। येशूलाई हेर्नुहोस्। "बुबा, तिनीहरूलाई माफ गर्नुहोस्, किनकि तिनीहरूले के गर्छन् थाहा छैन।"

यदि येशूले आफ्नो लागि चिन्ताको एक सानो शब्द भएको भए कसले उहाँको आलोचना गर्थे? हुनसक्छ, "म निर्दोष छु, मेरो अधिकारको बारेमा के?" वा आलोचनाको एक शब्द पनि, "पक्कै पनि, तपाईंलाई माफ गर्नुहुनेछ" उपयुक्त हुन्थ्यो। होइन, जब उहाँको पीडा सबैभन्दा गम्भीर थियो र जब उहाँ आफ्नो पिताबाट अनन्तकालमा पहिलो पटक अलग हुने कगारमा उभिनुभयो, उसले कसको बारेमा सोचिरहेको थियो? उसले आफ्नो हातमा छ इन्चको काँडा हानेका र उसको अनुहारमा थुकेका मानिसहरूको पापको बारेमा सोचिरहेको थियो।

भन, यो कस्तो माया हो ? यो कहाँबाट आउँछ? आफ्नो भन्दा अरू कसैको आवश्यकता र चाहनाले पूर्णतया उपभोग गरेको त्यस्तो प्रेम तपाईंसँग भएको भए तपाईं कस्तो प्रकारको विवाह गर्नुहुन्छ? यदि हामीले एकअर्काको लागि यस्तो प्रेम पाएको भए हामी कस्तो प्रकारको ख्रीष्टियन हुने थियौं? हामी मामूली कुराले धेरै विचलित हुन्छौं, तर यसको विपरित, सबैभन्दा पीडादायी, अनुचित र अन्यायपूर्ण मृत्युको कल्पना गर्न सकिने बेला येशूले प्रार्थना गर्नुभयो, "हे पिता, तिनीहरूलाई क्षमा गर्नुहोस्, किनकि तिनीहरूले के गरिरहेका छन् भन्ने थाहा छैन।" त्यो छोटो, तर मार्मिक प्रार्थना हाम्रो लागि लूका 23:34 मा रेकर्ड गरिएको छ। कुसमा झुण्ड्याउँदा येशूको ओठबाट रेकर्ड गरिएका सातवटा बयानहरूमध्ये यो पहिलो हो।

यी सात कथनहरू केवल सात कथनहरू भन्दा बढी छन्। तिनीहरू ठूलो नोटबुकमा ट्याब वा अनुक्रमणिका पृष्ठहरू जस्तै छन्, केवल एक वा दुई शब्द, तर यसको पछाडि त्यहाँ बुझ्नको लागि पर्खिरहेको जानकारीको मात्रा छ। कुसमा यी भनाइहरू "पावर केबल यहाँ गाडिएको" भन्ने चिन्ह जस्तै छन्। यदि तपाईंले अलिकति तल खन्नुभयो भने, तपाईंले आफ्नो जीवनको लागि पर्खिरहेको शक्तिको यो अकल्पनीय स्रोत भेट्नुहुनेछ। कुसका यी कथनहरूले येशू को हुनुहुन्छ भनी संक्षेप गर्दछ। यदि तपाईंले तिनीहरूलाई पूर्ण रूपमा बुझ्न सक्नुहुन्छ भने, तपाईंले उहाँले भन्नुभएको सबै कुरा र उहाँले गर्नुभएका सबै कुराहरूको क्याप्सुलेटेड सारांश बुझ्नुहुनेछ।

कुसले गरेको सबैभन्दा आधारभूत कथन क्षमा हो, "पिता, तिनीहरूलाई क्षमा गर्नुहोस्, किनकि उनीहरूले के गरिरहेका छन् भन्ने थाहा छैन।" हो, उसले आफ्नो हातमा स्पाइकहरू राखे र अवैध परीक्षणको नेतृत्व गर्नेहरूका लागि प्रार्थना गरिरहेको थियो, तर हिब्रू पत्रले उसलाई फेरि कुसमा टाँगे भनिएको थियो।

मैले दुई जना साथीहरूको कथा सुनें जो समुद्रमा डुङ्गामा थिए र डुङ्गा तल गयो, तर तिनीहरूले जीवनको राफ्टमा आफ्नो बाटो काम गर्न सफल भए र तिनीहरू तटक्षकले उठाउनु अघि केही घण्टाको लागि तैरिए। त्यो लाइफ राफ्टमा दुई जना साथीहरू मध्ये एक धेरै आभारी थिए। उसले भर्खर डुङ्गाका कप्तानलाई प्रशंसाको वर्षा गरिरहेको थियो, र उसले सबै चालक दलका सदस्यहरूसँग हात मिलायो। उनले भने, "धन्यवाद, धन्यवाद, धन्यवाद।" अर्को साथी शान्त थियो। उनले भने, "ठीक छ, तपाईं टमलाई थाहा छ, यसबाट यति ठूलो कुरा नगर्नुहोस्।" जब तिनीहरू किनारमा पुगे, समाचार रिपोर्टर त्यहाँ थिए र उनले पहिलो साथीको अन्तर्वार्ता लिए र उनी कृतज्ञताको आँसुले रोइरहेका थिए। अर्का साथीले अन्तर्वार्ता लिन चाहेनन्। समाचारदाताले पहिलो साथीलाई हेरेर भन्यो, "तिमी साथीलाई के छ?" अनि उसले भन्यो, "

यो चाखलाग्दो छ, होइन, जब तपाईं सोच्नुहुन्छ कि तपाईं आफैं बाहिर निस्कन सक्नुहुन्छ र तपाईं वास्तवमै उद्धार हुनुहुन्छ? मलाई लाग्छ कि एक वास्तविक क्रिश्चियनको पहिलो चिन्ह, ख्रीष्टमा साँचो रूपान्तरण भएको, त्यो हो जसलाई थाहा छ कि ऊ "गोनर" हो, जसले बोल्ने र व्यवहार गर्ने तरिकाले यसो भन्छ, "म तल जाँदै थिएँ, मैले समातिरहेको थिएँ। तेस्रो औंला माथि, र म मेरो पापमा डुब्र लागेको थिएँ। येशू ख्रीष्टले मलाई बचाउनुभयो।"

दुःखको कुरा के छ भने, यो देश र संसारभरि लाखौं मानिसहरू चकचकीत, घमण्डी र घमण्डमा बसिरहेका छन्। तिनीहरूले यसलाई चर्को स्वरमा भन्न सक्दैनन्, तर गहिरो रूपमा तिनीहरूले सोचिरहेका छन्, "म आफैंमा धेरै राम्रो गर्दछु। म त्यो डुङ्गालाई राम्रोसँग प्याडल गर्दछु।" तिनीहरू वरिपरि सबै मानिसहरूलाई हेर्छन् जो ती पिउहरूमा बस्दैनन् भन्ने सोच्छन्, "म एक राम्रो मान्छे हुँ, कहिल्यै कसैलाई मार्न, कहिल्यै कसैलाई हिकाउन सक्दिन, म श्राप गर्दिन, म धूम्रपान गर्दिन। चपाउनु हुँदैन, म गर्नहरूसँग दौडिँन।" तिनीहरू कतिको राम्रोसँग तिनीहरूको डुङ्गा आफैंमा प्याडलिंग गर्दै छन् भन्ने कुरामा तिनीहरू गर्व गर्छन्।

म कसैलाई दुईवटा प्रश्नहरू सोध्न सक्छु र तिनीहरूको धर्मशास्त्रको बारेमा धेरै कुरा सिक्न सक्छु, तिनीहरूले येशू र सबै आध्यात्मिक चीजहरूको बारेमा के सोच्छन् भन्ने बारे धेरै कुरा सिक्न सक्छु।

1. "के तपाईं स्वर्गमा जाँदै हुनुहुन्छ?" तिनीहरूले या त भन्नेछन्, "हो, होइन, वा बीचमा कतै - निश्चित छैन, आशा छ, थाहा छैन," त्यो प्रकारको चीज। धेरै कुरा थाहा पाउन सक्नुहुन्छ।
2. हो जवाफ दिनेहरूलाई, "तिमी त्यहाँ कसरी पुग्ने छौ?" मैले त्यो प्रश्न सोधेको समयको ५० प्रतिशत भन्दा बढी के फेला पारेको छु, नम्बर एक प्रतिक्रिया हो: "ठीक छ, मैले धेरैजसो मानिसहरूलाई चिनेको जतिकै राम्रो भएको छु।" तपाईंलाई थाहा छ तिनीहरूले के भन्दैछन्: "म त्यो डुङ्गालाई कडा पाउँ छु।" त्यो प्रेरित पावलसँग तुलना गर्नुहोस् जसले म पापीहरूको प्रमुख हुँ।
 ◦ दुःखी मानिस म हुँ, जसले मलाई यस मृत्युको शरीरबाट छुटकारा दिनेछ।"

पावलले यसो भने किन भने उहाँले क्षमा बुझ्नुभयो। यो पावलको बारेमा भनिएको छ कि उसले केवल दुई कुरा बुझ्यो: उसलाई थाहा थियो कि ऊ हराएको थियो, र उसलाई थाहा थियो कि उसले मुक्ति पाएको थियो। जब तपाईं उहाँका पत्रहरू पढ्नुहुन्छ, उहाँको समझ हरेक पङ्क्तिमा आउँछ। त्यो हरेक वास्तविक क्रिश्चियनलाई थाहा छ, उसलाई थाहा छ कि तिनीहरू हराए, तिनीहरू निराश थिए र अचानक कसैले तिनीहरूलाई जीवन रेखा प्याँक्यो।

येशूले भन्नुभएको यो साधारण प्रार्थनालाई विचार गर्नुहोस्, "हे पिता, तिनीहरूलाई क्षमा गर्नुहोस्, किनकि उनीहरूले के गर्छन् भन्ने थाहा छ।" त्यो माफी के समावेश छ? यो तपाईं र म कसरी लागू हुन्छ? यसका विशेषताहरू के हुन्?

1. येशूले क्रुसमा प्रार्थना गर्नुभएको र प्रार्थना गर्नुभएको क्षमा दिइन्छ।

"किनकि पापको ज्याला मृत्यु हो, तर परमेश्वरको वरदान ख्रीष्ट येशू हाम्रा प्रभुमा अनन्त जीवन हो।" (रोमी ६:२३) के तपाईंले त्यहाँ भिन्नता सुन्नुभयो? "ज्यालाको लागि," त्यो तलब हो, "मृत्यु हो," त्यो पापको भुक्तानी हो "तर परमेश्वरको वरदान ख्रीष्ट येशू हाम्रा प्रभुमा अनन्त जीवन हो।" येशूले क्रुसमा दिनुभएको क्षमा र अझै पनि स्वर्गको सिंहासन कोठाबाट प्रदान गर्ने क्षमाको बारेमा हामीले सम्झनु पर्ने पहिलो कुरा यो हो कि यो त्यस्तो चीज हो जुन हामीले कमाउँदैनौं। उहाँको अनुग्रह, उहाँको क्षमा एक उपहार हो।

मलाई त्यो उदाहरण दिनुहोस् र त्यो किन महत्त्वपूर्ण छ भनेर देखाउन दिनुहोस्। अहिल्यै सोच्नुहोस् र मुक्ति, क्रुस वा चीजहरूलाई हामीले आत्मिक रूपमा मात्रै कुराहरू, ठाडो रूपमा दिइएका कुराहरू बहिष्कार गर्नुहोस्, तपाईंसँग अहिले भएको सबैभन्दा बहुमूल्य पार्थिव उपहार के हो? त्यो के हो? तपाईं मध्ये कोहीले यो नवजात बच्चा हो भन्न सक्नुहुन्छ, यो सबैभन्दा बहुमूल्य उपहार हो। तपाईंहरू मध्ये कोही भन्छन् स्वस्थ परिवार, त्यो सबैभन्दा बहुमूल्य उपहार हो। मुक्ति बाहेक, मेरी श्रीमतीको माया मसँग भएको सबैभन्दा ठूलो उपहार हो। तर यदि मैले भनें, "तिमीलाई थाहा छ प्रिय, तपाईंले मलाई अहिले 17 वर्षदेखि माया गर्नुभयो र म यसको कदर गर्छु। म तपाईंलाई त्यो मायाको लागि तिर्न चाहन्छु। म चाहन्छु कि मसँग हातमा थप नगद छ, तर मसँग लगभग \$1,700 छ। तपाईंले मलाई यस बिन्दुसम्म दिनुभएको सबै मायाको लागि म तपाईंलाई एक वर्षमा \$ 100 दिन सक्छु। मलाई तपाईंलाई \$ 1,700 दिन दिनुहोस्। हामी यसलाई अहिले हाम्रो बजेटमा काम गर्न जाँदैछौं। तपाईंले मलाई दिनुभएको मायाको लागि म यहाँबाट अर्को \$25 प्रति महिना तिर्न जाँदैछु। अब तपाईं के सोच्नुहुन्छ उसले के गर्ला?

ठिक छ, सबै भन्दा पहिले, उसले यो मजाक हो भनेर सोच्नेछ। मेरो मतलब उनी हाँसेकी थिइन्, "के गर्दैछौ - आउनुहोस्?" त्यसपछि यदि मैले मुद्दा थिचें र भनें, "होइन, होइन, म वास्तवमै यो गर्न चाहन्छु। म तपाईंलाई त्यो उपहारको लागि तिर्न चाहन्छु।" उसले मलाई हेर्छ जस्तै म बिल्कुल बेतुका छु। साथीहरू, त्यो बेतुका हो किन भने उपहार तपाईंले किन्न सक्ने कुरा होइन। यो तपाईंले कमाउन सक्ने कुरा होइन। यदि तपाईं सक्नुहुन्छ भने, यो उपहार होइन; त्यो तलब, ज्याला बन्छ।

रोमी ६:२३ फेरि पदनुहोस्, "ज्यालाको लागि..." तलब पापसँग जोडिएको छ, यो मृत्यु हो, "तर परमेश्वरको वरदान येशू ख्रीष्टद्वारा अनन्त जीवन हो।" म अचम्ममा छु कि लाखौं मानिसहरूले ती दुईलाई उल्टाउँछन्। तिनीहरू सोच्छन् कि तिनीहरूको हराएको छ, तिनीहरू मर्न लागेका आध्यात्मिक मृत्यु, केवल एक खराब ब्रेक वा केवल चंचल, हास्यास्पद ईश्वरको चंचलता हो र तिनीहरूले पाउने मुक्ति, तिनीहरू दिन प्रतिदिन कमाइरहेछन्। किनभने तिनीहरू कति राम्रो छन्। तिनीहरूले यसलाई ठीक उल्टो पाएका छन्। हामीले गर्ने हरेक पापको माध्यमबाट हामीले कमाएको कुरा नरक हो। उपहार भनेको क्षमा हो।

उपहार पाएपछि के गर्नुहुन्छ ? तपाईं भन्नुहुन्छ, "धन्यवाद" र तपाईं कृतज्ञतामा कार्य गर्नुहुन्छ। ठूलो उपहार, लामो र अधिक तपाईं कृतज्ञतामा कार्य गर्नुहुन्छ। उपहारको लागि भुक्तान गर्ने प्रयास गरेर:

- दिनेको अपमान गर्छौं। यदि हामीले क्षमाको उपहारको लागि तिर्न खोज्यौं भने परमेश्वरको अपमान हुन्छ किनभने हामीले उहाँलाई भाडामा लिइरहेका छौं। हामी उसलाई सेल्स क्लर्क बनाउँछौं। हामी उसलाई प्रेमको आदानप्रदान गर्ने प्रयास गरेर वेश्यावृत्ति गर्छौं, र परमेश्वर त्यसमा कम हुनुहुनेछैन। उसले यसमा कडा प्रतिक्रिया दिन्छ र सधैं छ। वास्तवमा, यही कुराले येशूलाई फरिसीहरूको बारेमा धेरै रिस उठायो। तिनीहरूले सोचेका थिए कि तिनीहरूले आफ्नो मुक्तिको लागि तिरिरहेका थिए। उनीहरूले कमाइ गर्थे। कतिपयले आज सोचे।

प्राप्ति र प्रायश्चित्तमा संसारको भिन्नता छ। उपलब्धि भनेको तपाईंले हासिल गर्नको लागि काम गर्नु हो। प्रायश्चित्त भनेको तपाईंलाई दिइएको कुरा हो। प्रायश्चित्त शब्दको अर्थ आफ्नो लागि तिर्न नसक्ने ऋण तिर्नु हो। येशूले प्रायश्चित्त गर्नुभयो। परमेश्वर, पुत्र, जान्नुहुन्छ कि हामी आफ्नै गडबडीबाट बाहिर निस्कन सक्दैनौं। त्यसोभए, उहाँले आफैलाई बलिदानको रूपमा अर्पण गर्नुभयो र त्यो क्रुसमा उहाँ बिन्ती गर्नुहुन्छ: "पिता, तिनीहरूलाई क्षमा गर्नुहोस्, किनकि उनीहरूले के गर्छन् भनेर उनीहरूलाई थाहा छैन।"

ओह, तर मानव आत्मा, यो केवल प्राप्ति द्वारा बचाउन चाहन्छ। के तपाईंलाई थाहा छ किन? किनकि हामी पापले दागिएको संसारमा बाँचिरहेका छौं जुन प्रायश्चित्तद्वारा संचालित हुँदैन, यो प्राप्तिद्वारा संचालित हुन्छ। हामीलाई यी पुराना नाराहरूको जवाफ थाहा छ यद्यपि, "नि: शुल्क के जस्तो कुनै चीज छैन? खाजा?" र "नम्बर एक को लागी हेर्नुहोस्!" निस्सन्देह, हामी सबैलाई थाहा छ, यो संसारले सञ्चालन गर्ने तरिका हो, त्यसैले हामी आफ्नै राम्रो कामहरूद्वारा आफूलाई बचाउन चाहन्छौं। त्यो दर्शन भएको कसैलाई म प्रश्न सोध्छु कि मुक्ति पाउन कति राम्रा काम लाग्छन्? कोटा के हो? मानक के हो? तपाईंले उपहारको लागि तिर्न खोज्दा तपाईंले दिनेलाई अपमान गर्नुहुन्छ।

- तपाईं एक व्यापार सम्बन्ध सिर्जना गर्नुहोस्। म यदि तपाईं भन्नुहुन्छ, "यहाँ, तपाईंले मलाई यो दिनुहोस्, म तपाईंलाई दिन्छु।" त्यो एक विनिमय, एक स्वैप, एक व्यापार, एक व्यापार लेनदेन हो। जब तपाईं भगवानको उपहार फिर्ता गर्न को लागी प्रयास गर्नुहुन्छ, तपाईं एक नियोक्ता / कर्मचारी सम्बन्ध को लागी एक पिता / बच्चा सम्बन्ध को कम गर्नुहुन्छ, र यो भगवान को चाहना को लागी एकदम कम छ।

मलाई त्यो उदाहरण दिनुहोस्। प्रत्येक महिना म शिकागोमा कसैलाई धितो भुक्तानी गर्छु जुन मैले कहिल्यै देखेको छैन। उसले मलाई कहिल्यै देखेको छैन। अब हाम्रो सम्बन्ध छ कि ? हो। यदि मलाई एपेन्डिसाइटिस भएको छ भने के उसले वास्ता गर्छ? वा यदि मेरो विवाह समस्यामा पर्न थाल्छ भने? होइन! तिनीहरूको ख्याल सबै तिनीहरूको प्राप्त गर्नु हो। यो एक सम्बन्ध हो, तर यो उथले छ। कागजमा मात्रै हो। यदि म भगवानसँग "अब म यो गर्नेछु, तपाईंले मलाई स्वर्ग प्रदान गर्नुहोस्" भन्ने सम्झौतामा आउँनुभयो भने, म भगवानसँग व्यापारिक सम्बन्ध बनाइरहेको छु। उहाँ मेरो पिता बन्न चाहनुहुन्छ, मेरो मालिक होइन। उहाँ मलाई माया गर्न चाहनुहुन्छ र मलाई नुहाउन चाहनुहुन्छ र मलाई एक सिद्ध बुबा जस्तै माफ गर्नुहुन्छ। उसले चाहेको त्यही हो। ग जब तपाईं उपहारको लागि तिर्न प्रयास गर्नुहुन्छ, यसले तपाईंको आफ्नै गलतफहमीलाई प्रकट गर्दछ। तपाईंसँग मात्र अवधारणा छैन। क्षमा दिइन्छ।

2. क्षमा कि येशूको लागि बिन्ती र प्रस्ताव कट्टरपन्थी छ /

यो कट्टरपन्थी, चरम र असाधारण छ। उपहार एक कट्टरपन्थी प्रतिस्थापन हो। "किनकि परमेश्वरले हाम्रो खातिर पाप नगर्नेलाई पाप बनाउनुभयो, ताकि हामी उहाँमा परमेश्वरको धार्मिकता बन्न सकौं।" (२ कोरिन्थी ५:२१) यो बाइबलमा मेरो मनपर्ने पद हो किनभने यसले क्रुसको बारेमा के हो भनेर बताउँछ। २ कोरिन्थी ५:२१ मा उहाँ को हुनुहुन्छ? तपाईंलाई थाहा छ यो को हो। यो येशू हो, हैन? उहाँको लागि येशू राखेर यसलाई फेरि भनौं। "किनकि परमेश्वरले हाम्रो खातिर कुनै पाप नगर्ने येशूलाई पाप बनाउनु भयो, ताकि हामी येशूमा परमेश्वरको धार्मिकता बन्न सकौं।"

दृष्टान्तको रूपमा मानौं कि तपाईं एक दिन न्यायमा खडा हुनुहुन्छ। भगवान भन्नुहुन्छ "तिमीले कति पाप गर्थौं?" तिमी शिर निहुराएर जवाफ दिन्छौ, "ओह धेरै होइन, प्रभु।" उनी भन्छन्, "ठीक छ, साँच्चै कडा सोच्नुहोस्।" "त्यसो भए, एक पटक मैले सडक छेउमा आइमाईलाई मद्दत नगरेको थियो। त्यसपछि अर्को समय थियो, मैले मेरो बुबा र आमालाई मैले गर्नु पर्ने आदर गरेन। र म ..." उसले भन्यो, "बस हेरौं। किताबहरू।" तिमी जीवनको पुस्तक खोलिएको छ, यो पापले दागिएको छ। तपाईंले गर्नुभएका वा भन्नुभएको सबै कुरा त्यहाँ रेकर्ड गरिएको छ, तपाईंको राम्रो कामहरू र तपाईंको पापहरू। तपाईं साँच्चै चाहनुहुन्न कि कसैले यसलाई हेरेको छ। अचानक येशु हिउँ जस्तै सफा र सेतो तपाईंको छेउमा उभिनुहुन्छ। याद गर्नुहोस्, परमेश्वरले उहाँमा पाप नगर्नेलाई पाप बनाउनुभयो ताकि हामी उहाँमा परमेश्वरको धार्मिकता बन्न सकौं। के तपाईं क्रिश्चियन जात्र चाहनुहुन्छ न्यायको दिन बाबाको अगाडि हेर्न जाँदै हुनुहुन्छ? जबसम्म येशुले आफ्नो रगतद्वारा तपाईंलाई शुद्ध पार्नु भएको छैन र तपाईंको जीवनको लागि आफ्नो जीवन प्रतिस्थापन गर्नुभएको छैन, यो कुरूप हुनेछ र स्वागत छैन। यदि उहाँको रगतले तपाईंलाई शुद्ध पारेको छ र तपाईं उहाँमा रहनुभयो भने, येशु त्यहाँ तपाईंको सबै पापहरू समातेर उभिनुहुनेछ। यो एक कट्टरपन्थी प्रतिस्थापन हो।

3. माफीको व्यवस्था गरिएको छ।

यो संयोग वा घटना थिएन; यो एक अनन्त योजना को भाग हो। जब म हर्कदै थिएँ, मैले यो दृष्टान्त क्रसको लागि धेरै प्रयोग गरेको सुनें। सायद तपाईंले सुन्नु भएको छ। कथा एक साथीको हो जसले एक मेकानिकल पुल सञ्चालन गर्थे जसले रेलहरूलाई पुल पार गर्न अनुमति दियो, तर निश्चित समयमा घुम्छ ताकि जहाजहरू तल नदीमा जान सकून्। एक पटक पुल मोडियो, तर अचानक एक शब्द आयो र उसले रेल आउँदै गरेको सुन्यो। र उसले त्यो पुललाई लाइनमा फिर्ता सार्न आवश्यक थियो ताकि यात्रुहरूले यसलाई पार गर्न सकून् र नष्ट नहोस्। तर समस्या थियो त्यो दिन उसले आफ्नो सानो तीन वर्षको छोरालाई काममा ल्याएको थियो। छोरो उसबाट टाढिएको थियो र उसले जुनियरलाई खोज्यो र ऊ पुलको मेकानिजममा थियो, गियरमा नै, सानो केटा गियरहरूमा खेलिरहेको थियो र अब केही मिनेटमा, उनीसँग तल गएर केटालाई लिएर पुल बन्द गर्ने समय थिएन। उनीसँग रेल र सयौं यात्रुहरूलाई बचाउने वा स्विच फाल्ने र छोरालाई कुच्चे विकल्प थियो। उक्त निर्णयबाट आक्रोशित भएर उनले स्विच फाले। हाम्रा परमेश्वरले आफ्नो पुत्रलाई क्रसमा दिनुभयो ताकि उहाँकहाँ आउने सबैलाई क्षमा र बचाउन सकियोस्।

अब त्यो एक शक्तिशाली दृष्टान्त हो, तर त्यहाँ यसको एक मुख्य भाग हो जुन बिल्कुल सही छैन। यो गलत छ। हेर्नुहोस् यदि तपाईं अशुद्धता कहाँ छ पत्ता लगाउन सक्नुहुन्छ। "इसाएलका मानिसहरू हो, यो सुन्नुहोस्, नासरतका येशु एक जना मानिस हुनुहुन्थ्यो जुन परमेश्वरले चमत्कारहरू, आश्चर्यकर्महरू र चिन्हहरूद्वारा तिमीहरूलाई प्रमाणित गर्नुभएको थियो, जुन परमेश्वरले उहाँद्वारा तिमीहरूका बीचमा गर्नुभयो, जसरी तिमीहरूलाई थाहा छ। यो मानिस परमेश्वरको निर्धारित उद्देश्य र पूर्वज्ञान द्वारा तपाईंलाई सुम्पिएको थियो; अनि तिमीले दुष्ट मानिसहरूको सहयोगमा उसलाई क्रसमा कीला हानेर मारिदियो।" (प्रेरित २:२२-२३)

मैले जीवनभर सुनेको दृष्टान्तको भ्रम के हो? यहाँ छ। क्रस, प्लान्टमा बसिरहेको इन्जिनियरको विपरीत, क्रस कुनै चर्चका इन्जिनियरले घुँडा टेकेको प्रतिक्रिया थिएन जसले संसारलाई नियन्त्रणबाट बाहिर घुमेको देखेको थियो। क्रस मूल खाकाको भाग थियो। इभको दाँत फलामा डुबेको क्षणमा योजना काममा थियो। येशु यस धर्तीमा आउँदा, जन्मिनु वा क्रसमा टाँगिनु अघि पनि त्यहीँ थियो। उसले चालेको हरेक पाइलासँगै क्रसको छायाँ नजिकै आयो।

के तपाईंले कहिल्यै सोच्न छोड्नुभएको छ कि येशु नै त्यो बीउमा जीवन दिनुहुन्थ्यो जुन रूख बन्यो जसबाट उहाँको क्रस काटिनेछ? पृथ्वीमा फलामको अयस्क राख्नुहुने येशु नै हुनुहुन्थ्यो जसबाट काँटाहरू पग्लिनेछन्? येशुले आफ्नो आमाको गर्भमा यहूदा नाम राखेको भ्रूणमा जीवन सास फेर्ने व्यक्ति हुनुहुन्थ्यो, कसले बाहिर आएर उसलाई धोका दिनेछ? (कलस्सी १:१५-१६)

तपाईंको आफ्नै कार्यान्वयनको योजना कस्तो थियो? मलाई थाहा छैन, मलाई कुनै विचार छैन, तर यो दुर्घटना थिएन। मलाई थाहा छ कि उसलाई सुरुदेखि नै थाहा थियो कि उसको दुलहीले सेतो लुगा लगाएर स्वर्गमा सधैंभरि बाँच्न सक्छ यदि ऊ आफैं आफ्ना पापहरूको लागि मर्ने हो। मान्छेहरू, मैले राम्रोसँग बुझेको छु कि उसले क्रसबाट तल हेर्न किन सँधै थाहा पाएर उसले त्यहाँ झुन्ड्याउनेछ र भन्यो: "बुबा, तिनीहरूलाई माफ गर्नुहोस्, किनकि उनीहरूले के गरिरहेका छन् भनेर थाहा छैन।" तपाईंले देख्नुहुन्छ कि त्यो प्रार्थना गरिएको प्रेम स्वर्गको सिंहासन कोठाबाट आएको हो जहाँ प्रेमको उत्पत्ति छ। क्रस र क्षमा कुनै संयोग थिएन। उनीहरूलाई व्यवस्थित गरिएको थियो।

4. क्षमा निरन्तर छ /

म तपाईंलाई येशुको यो एक वाक्य प्रार्थनाको बारेमा रोचक कुरा बताउनेछु: "हे पिता, तिनीहरूलाई क्षमा गर्नुहोस्, किनकि तिनीहरूले के गर्दैछन् भनेर थाहा छैन।" क्रियाको अपूर्ण काल प्रयोग गरिन्छ, जुन विगत कालमा दोहोरिएको कार्यलाई संकेत गर्दछ। ठीक अर्को शब्दमा, अझ शाब्दिक रूपमा, अनुवाद येशुले भन्नुभएको छ, "पिता, तिनीहरूलाई माफ गर्नुहोस्, किनकि उनीहरूलाई थाहा छैन कि उनीहरू के गर्छन्।" तपाईं त्यो देख्न सक्नुहुन्छ? म उसलाई प्रत्येक कथनको बिचमा छ घण्टासम्म गुनगुनाउँदै गरेको देख्न सक्छु: "बुबा, तिनीहरूलाई माफ गर्नुहोस्, किनकि उनीहरूले के गरिरहेका छन् भनेर थाहा छैन।"

कति उपयुक्त किन भने उहाँको बलिदान एक पटक र सबैको लागि थियो, त्यो क्रुसबाट उत्पन्न भएको क्षमा अनन्त छ। हिब्रू 9:26 ले भन्छ, "यदि हामी इसाईहरूलाई ज्योतिमा जस्तै ज्योतिमा हिँड्छौं भने, हामी एक अर्कासँग सङ्गति राख्छौं, र येशूको रगतले हामीलाई सबै पापबाट शुद्ध पार्छ।" (१ यूहन्ना १:७) मलाई त्यो शब्द "सबै" मन पर्छ, होइन र? थोरै सानो शब्द, तर यसको अर्थ यति धेरै हो - हामीलाई सबै पापबाट शुद्ध पार्छ - हामी बप्तिस्मामा ख्रीष्टमा आउनु अघि हाम्रा सबै पापहरू, यदि हामी उज्यालोमा हिँड्छौं भने हाम्रा सबै पापहरू।

दुई पदहरू पछि "यदि हामीले हाम्रा पापहरू स्वीकार गर्छौं भने, उहाँ विश्वासयोग्य र न्यायी हुनुहुन्छ र हाम्रा पापहरू क्षमा गर्नुहुनेछ र हामीलाई सबै अधर्मबाट शुद्ध पार्नुहुनेछ।" (१ यूहन्ना १:९) त्यसपछि दुईवटा पद जोन भन्छन्, "मेरा साना छोराछोरीहरू, म तिमीहरूलाई यी कुराहरू लेख्दैछु ताकि तिमीहरूले पाप नगर्नु। तर यदि कसैले पाप गर्छ भने ... हामीसँग एक अधिवक्ताको रूपमा धर्मो येशू ख्रीष्ट हुनुहुन्छ। हाम्रा पापहरूको लागि।" (१ यूहन्ना २:१) यदि हामी येशूको प्रेम र इच्छामा हिँड्न इच्छुक छौं भने, पापलाई पालनपोषण गर्दै, टाढाको कोठरीमा लुकाउने प्रयास गर्दछौं भने, यदि हामी येशूको प्रेम र इच्छामा हिँड्न इच्छुक छौं भने, म तपाईंलाई क्रिश्चियनको रूपमा हेर्न चाहन्छु। परमेश्वरबाट, तर बरु खुल्लमखुल्ला आफ्नो कमजोरी र गल्ती स्वीकार गर्दै, तब हामी निरन्तर क्षमा हुन्छौं। हामी सफा र सेतो रहन दिनदिनै धोइन्छ। त्यसपछि भगवानले मलाई भित्र जान दिनुहुन्छ।

५. क्षमा अनुकरणीय छ, अनुकरण गर्न को लागि एक ढाँचा। येशूले हामीलाई हाम्रो वरपर अरूलाई क्षमा गर्न शक्ति दिनुहुन्छ। "एक अर्काको दयालु र दयालु बन्नुहोस्, एक अर्काको क्षमा गर्नुहोस्, जसरी ख्रीष्टमा परमेश्वरले तिमीहरूलाई क्षमा गर्नुभयो।" (एफिसी ४:३२) अरू मानिसहरूप्रति क्षमाशील जीवन जिउने कुञ्जी भनेको त्यो क्रुसबाट उत्पन्न भएको तपाईंको आफ्नै क्षमाको अनुभूति हो। क्षमा गर्ने मानिसहरू क्षमाशील मानिसहरू हुन्। त्यहाँ कुनै अपवाद छैन।

निम्न एक्रोस्टिकले तपाईंलाई परमेश्वरको अनुग्रहको उपहार सम्झन मद्दत गर्न सक्छ।

G-iven

R-adical

A- व्यवस्थित

सी- निरन्तर

ई- अनुकरणीय

हामी त्यो क्रुसमा आउँदा त्यो उपहार स्वीकार गर्छौं। धर्मशास्त्रले हामीलाई कसरी बताउँछ। भगवानले हामीलाई पहाड चढ्न वा म्याराथन दौड्न बनाउनुहुन्न। उहाँले हामीलाई के भन्नुहुन्छ त्यो सरल छ, म चाहन्छु कि तपाईंले ख्रीष्टमा आफ्नो भरोसा राख्नुहोस्, विश्वासमा त्यो क्रुसमा आउनुहोस्, विश्वास गर्नुहोस् कि येशू, शरीरमा परमेश्वर, तपाईंको लागि त्यो क्रुसमा मर्नुभयो, मानिसहरूको अगाडि यो विश्वास स्वीकार गर्नुहोस्, तपाईंको मृत्युको लागि। पापहरू र उहाँसँग पानीको बप्तिस्मामा गाडनुहोस् जुन समयमा म, परमेश्वरले, तपाईंलाई ख्रीष्टको रगतले धोएर पापबाट मुक्त नयाँ जीवन दिनेछु। अद्भुत अनुग्रह पाठ #1251 स्टीव फ्ल्याट फेब्रुअरी 25, 1996

क्षमा गर्ने शक्ति

"उहाँसँग अन्य दुई जना पुरुषहरू, दुवै अपराधीहरूलाई पनि मृत्युदण्ड दिन लगियो। जब तिनीहरू खोपडी भनिने ठाउँमा पुगे, त्यहाँ उनीहरूले उहाँलाई अपराधीहरूसँगै क्रुसमा टाँगे - एकलाई उहाँको दाहिनेपट्टि, अर्कोलाई उहाँको देब्रेपट्टि। उहाँले भन्नुभयो, 'बुबा, तिनीहरूलाई माफ गर्नुहोस्, किनकि तिनीहरूले के गरिरहेका छन् भन्ने थाहा छैन।' अनि तिनीहरूले चिट्ठा हालेर उहाँका लुगाहरू बाँडिदिए, मानिसहरू उभिएर हेरिरहेका थिए र शासकहरूले पनि उहाँलाई गिल्ला गरे, तिनीहरूले भने, 'उसले अरूलाई बचायो, यदि उहाँ परमेश्वरका चुनिएका ख्रीष्ट हुनुहुन्छ भने आफूलाई बचाउन दिनुहोस्।' सिपाहीहरू पनि आए र उहाँको खिल्ली उडाए र उहाँलाई दाखमद्यको सिरका दिए र भने, 'यदि तपाईं यहूदीहरूका राजा हुनुहुन्छ भने आफूलाई बचाउनुहोस्।' उनको माथि एउटा लिखित सूचना थियो, जसमा यस्तो लेखिएको थियो: यो यहूदीहरूका राजा हो। त्यहाँ झुण्डिएका अपराधीहरूमध्ये एकले उहाँलाई गाली गर्दै भने: 'के तपाईं ख्रीष्ट होइन? आफूलाई र हामीलाई बचाउनुहोस्!' तर अर्को अपराधीले उनलाई हप्कियो। 'के तिमी भगवानसँग डराउँदैनौ, उसले भन्यो, 'तपाईं एउटा वाक्यको अधीनमा हुनुहुन्छ? हामी न्यायसंगत सजाय पाएका छौं, किनकि हामीले हाम्रो कर्मको योग्यता पाएका छौं। तर यो मानिसले कुनै गल्ती गरेको छैन।' त्यसपछि उहाँले भन्नुभयो, 'येशू, तपाईं आफ्नो राज्यमा आउँदा मलाई सम्झनुहोस्।' येशूले उसलाई जवाफ दिनुभयो, 'म तिमीलाई साँचो भन्छु, आज तिमी मसँग प्रमोदवनमा हुनेछौ।' (लूका 23:32)

क्रुसिफिक्सनको दृश्यको वरिपरि हेरिरहँदा, कुन पात्रहरूसँग तपाईं सजिलैसँग चित्र सक्नुहुन्छ? तपाईंले तिनीहरूको अनुहारमा हेर्नुहुन्छ कि तपाईंलाई आफ्नो सम्झना दिलाउने कुनै कुरा छ? तपाईंहरू मध्ये कसैको लागि, त्यो जवाफ पत्रुस हुन सक्छ। तपाईं

कथनहरू र वफादारीको प्रतिज्ञा गर्नुहुन्छ, केवल तिनीहरूलाई कमजोर पार्नको लागि। तपाईं आफैलाई यो प्रश्न सोध्दै दोषी र निराशाको साथ कुशती गर्दै हुनुहुन्छ: के भगवानले मलाई फेरि कमजोर भएकोमा माफ गर्न सक्नुहुन्छ? सायद, तपाईंले पिलातससँग चिन्नुहुन्छ। पिलातसको बारेमा सोच्नुहोस्, त्यहाँ मुख्य शब्द हो, "लगभग," होइन र? उहाँले "लगभग" परमेश्वरको पुत्रलाई मुक्त गर्नुभयो। उहाँले "लगभग" सही कुरा गर्नुभयो। सायद तपाईंको जीवन "लगभग" शब्दमा बेरिएको छ। तपाईं "लगभग" क्रिश्चियन बन्नुभयो। तपाईंले "लगभग" विश्वासयोग्य जीवन बिताउनुभयो। तपाईं "लगभग" अनुशासित अस्तित्व जिउनुभयो।

सायद तपाईंले मरियमसँग चिन्नु हुन्छ। मलाई लाग्छ कि त्यहाँ धेरै मरियमहरू छन्, दुबै पुरुष र महिला, वफादार, वफादार, सत्य, कहिलेकाहीं दुःखी वा कहिलेकाहीं भ्रमित। वा, सायद कसैले जोनसँग पहिचान गरेको छ। तिमी पनि त्यहाँ छौ, तर तिमी डरपोक छौ, तिमी शान्त छौ, तिमी डराउँछौ। यस ठाउँ बाहिर, तपाईं येशूको चेला हुनुहुन्छ भनेर थाहा पाउने कोही पनि छैनन्।

तपाईंले कृसिफिक्सन वरपरका पात्रहरूको सम्पूर्ण कास्टलाई हेर्नुहुन्छ, तपाईं कसलाई चिन्नुहुन्छ। ती सबै पात्रहरूको बीचमा, म तपाईंलाई सुझाव दिन्छु कि त्यहाँ एकजना हुनुहुन्छ जससँग हामी प्रत्येक जो ख्रीष्टमा छौं पहिचान गर्न सक्छौं। उहाँ हाम्रो अध्ययनको केन्द्रविन्दु हुनुहुन्छ। तपाईं यो मन पराउन जाँदै हुनुहुन्छ, तर हामी सबै इसाईहरूले कूसमा टाँगिएको बदमाशसँग चिनिन्छौं। उहाँ जस्तै, तपाईं येशूको छेउमा कूसमा झुण्डिनुहुन्छ। उहाँ जस्तै, तपाईंले विश्वासमा हेर्नुभयो र सबैभन्दा अकल्पनीय अनुरोध सम्भव बनाउनुभयो। र उहाँ जस्तै, तपाईंले पावलले मुक्तिको "अवर्णनीय वरदान" भनेको प्राप्त गर्नुभएको छ।

कूसमा टाँगिएको चोरको दृश्यले हामीलाई के बताउँछ? यसले हामीलाई के देखाउँछ? केवल दुई आधारभूत चीजहरू, तर ती दुईवटा महत्त्वपूर्ण पाठहरू हुन् जुन मानिसले कहिल्यै सिक्न सक्छ। एक व्यक्तिको असीमित मूल्य र परमेश्वरको प्रेमको असीमित गहिराई। यो एक सुन्दर कथा हो, धेरै तरिकामा यो एक रहस्यमय कथा हो। पुस्ताहरूका लागि, कूसमा टाँगिएको बदमाशको कथा कसैको लागि आज कसरी परमेश्वरको अनुग्रह स्वीकार्छ, कसरी एक क्रिश्चियन बन्छ भन्ने बारेमा विवाद भएको छ। साथीहरू, यो त्यस उद्देश्यको लागि रेकर्ड गरिएको छैन। यो सम्पूर्ण कुरा कुनै पनि क्रिश्चियनहरू हुनुभन्दा पहिले, परमेश्वरले आफ्नो मण्डली स्थापना गर्नुभन्दा पहिले भएको थियो। कथाले इतिहासको माध्यमबाट आफ्नो बाटो बनाएको कारणले हामीलाई बाइबलको अन्य पृष्ठहरू जस्तै ग्राफिक रूपमा देखाउनु हो, ती दुई शक्तिशाली पाठहरू: एक व्यक्तिको असीमित मूल्य र परमेश्वरको प्रेमको असीमित गहिराई।

येशूले कूसमा गर्नुभएका सातवटा कथनहरूले आफ्नो सम्पूर्ण जीवन र मिशनलाई व्याबहरू वा ठूलो नोटबुकमा अनुक्रमणिका पृष्ठ जस्तै संक्षेपमा प्रस्तुत गरे। तपाईं घुमाउनुहुन्छ र प्रत्येक सानो ट्याब पछाडि सामग्रीको भोल्युम फेला पार्नुहोस्।

1. एक व्यक्तिको असीमित मूल्य /

हामी देख्छौं कि येशूले त्यो कूसमा टाँगिएको बदमाशलाई उसले आफ्नो सेवकाई मार्फत मानिसहरूलाई व्यवहार गरिरहनुभएको छ। ती मानिसहरू असहाय छन् र उहाँलाई विश्वासमा हेर्छन्। उदाहरणका लागि, उहाँले डाँडाको उपदेश दिएर तल आउँदा धेरै पहिले उस्तै हेरचाह र अनुग्रह देखाउनुभयो। म्याथ्युले हामीलाई आफ्नो सुसमाचार, अध्याय ४ मा बताउँछन् कि उहाँ कुरा गरिरहेका मानिसहरूको समूहको वरिपरि घेरिएको थियो जब अचानक त्यो समूह उज्यालोको किरण देखेको रोचहरू जस्तै छरपस्ट भयो। कोही आफ्नो फोक्सोको माथिबाट चिच्याउँछन्, "कुष्ठरोगी!" पक्कै पनि त्यहाँ उहाँ मानवताको एक झुन्डिएको समूह, हिँड्ने घाउ, एक डरलाग्दो घाउ, सायद कुनै हात, सायद नाक थिएन। म तपाईंलाई एक तथ्यको लागि भन्नेछु, उहाँसँग एउटा अन्तिम, हताश प्रार्थना बाहेक केही थिएन। कुष्ठरोगीले माथि हेर्यो र भन्यो, "मालिक, यदि तपाईं चाहनुहुन्छ भने, तपाईंले मलाई शुद्ध गर्न सक्नुहुन्छ।"

हेर्नुहोस्, त्यो कुष्ठरोगीसँग कूसमा टाँगिएको चोरसँग ठ्याक्कै प्रार्थना बाहेक केही थिएन। येशूले त्यो कुष्ठरोगीलाई के गर्नुभयो याद छ? येशूले अगाडि बढेर उसलाई छुनुभयो। उसले ती खुल्ला, रगत बगिरहेको घाउहरू मध्ये एउटामा आफ्नो हात राख्यो। अब तपाईंले पत्रुस र जोनलाई झाडीहरूमा हेरिरहेको देख्नुभएको छ, "ओहो, मास्टर, मास्टर, नछोउ, उहाँलाई नछुनुहोस्!" उहाँले किन गर्नुभयो? के येशूले कुष्ठरोगीलाई नछोड्न निको पार्न सक्नुहुन्थ्यो र? पक्कै उसले सक्छ। उसले किन यस्तो गर्यो? उहाँले हामीलाई एक व्यक्तिको अतुलनीय मूल्य सिकाउँदै हुनुहुन्थ्यो।

मानिसहरू, मानिसको मूल्य छ किनभने ऊ वा ऊ मानव हो। अब संसारले त्यो किन्न सक्दैन। संसारले हामीलाई सिकाउँछ कि हामी कस्तो देखिन्छौं, हामी के गर्न सक्छौं वा हाम्रो बैंक खातामा के छ भन्ने आधारमा हामीसँग मूल्य छ। अब तपाईं ती चीजहरू लिनुहोस् र तिनीहरूलाई एकसाथ जाल गर्नुहोस् र तपाईंसँग संसारको मूल्य प्रणाली छ। भगवानले भन्नुहुन्छ, "होइन, तिमी मूल्यवान छौ किनकि तिमी मेरो स्वरूपमा बनेको छौ, सबै सृष्टिमा अद्वितीय छौ।"

येशूले यूहन्ना ८ मा व्यभिचारी स्त्रीलाई त्यही कुरा सिकाउनुभयो। के तपाईंलाई उनको कथा याद छ? उनीसँग उभिने कुनै आधार थिएन। उनी व्यभिचारको आरोपमा पक्राउ परेकी थिइन्। उनीसँग कुनै प्रतिरक्षा थिएन। हामी भन्छौं कि उनी पापको रूपमा दोषी थिइन्। तर

जब उनको आँखाले येशूको आँखामा भेटिन्, उनले ती अन्य आँखाहरूमा देखेको घृणा र तीतोपन देखेनन्। उनले आफ्नो आँखामा बिन्ती लिएर उसलाई हेरिन्, र उसले आफ्नो जीवन बचायो।

सुसमाचारमा कथाहरू जान्छ, सामरी महिला, त्यो रूखमा जाक्कैस र अन्धा बार्दिमायस। त्यसोभए, ख्रीष्टको छेउमा मर्ने यो मानिसलाई के भयो भनेर हामीले देख्दा यसले हामीलाई अचम्म मात्रुपर्देन। यो चाखलाग्दो छ कि हामीलाई यस चोरको बारेमा धेरै थाहा छैन, के हामी? हामीलाई उहाँको नाम, उहाँको गृहनगर, उहाँले जीविकोपार्जनको लागि के गर्नुभयो वा उहाँलाई येशूको बारेमा के थाहा थियो थाहा छैन। कसै-कसैले अनुमान लगाएका छन् कि उहाँ एक देशभक्त हुनुहुन्थ्यो, रोमी सेनालाई भूमिबाट बाहिर निकाल्न खोज्ने ती यहूदीहरूमध्ये एक। तपाईंलाई सत्य बताउन, मलाई शंका छ। मलाई शंका छ किनकि यदि त्यो साँचो हो भने, पक्कै पनि लूकाले हामीलाई बताएको थियो। र यदि ल्यूक होइन भने, कुनै अन्य इतिहासकारले कतै उल्लेख गरेको थियो।

होइन, मलाई लाग्छ कि हामीले यो तथ्यको सामना गर्नुपर्नेछ कि येशूको छेउमा झुण्डिएको यो मानिस केवल एक बदमाश थियो। ऊ चोर मात्र थियो। वास्तवमा, उनको सजायको गम्भीरताबाट न्याय गर्दा, उनी सबैभन्दा खराब थिए। उहाँ एक बानी अपराधी हुनुहुन्थ्यो र चोरीको लागि रोमन क्रुसमा मर्नु, त्यो वास्तवमै धेरै गम्भीर थियो। उनले अरु कति अत्याचार गरेका होलान् भन्न सकिन्न। कोही भन्छन्, "उहाँ यति नराम्रो हुनुहुन्थ्यो भने, येशूले हामीलाई के सिकाउन खोज्दै हुनुहुन्छ?"

२. परमेश्वरको प्रेमको अथाह गहिराइ

हाम्रो दिमागलाई "गोलगोथा" वा खोपडीको ठाउँ भनिने त्यो पहाडको क्रसमा फर्कीं। बाँझो थियो, खोपडी जस्तो देखिन्थ्यो। धेरै खप्पर खसेको ठाउँ थियो। अब कल्पना गर्नुहोस् कि तपाईं पहाडको फेदमा ती तीनवटा सिल्हूटेड क्रसहरू हेर्दै भीडमा हुनुहुन्छ। तपाईं अलिकति नजिक जानुहुन्छ कि तिनीहरूले अपराधी भनेर बोलाउने व्यक्तिको अनुहार हेर्ने, जसले अन्ततः माफी माग्छ।

जब हामी उसलाई हेर्छौं, उसको अनुहार खैरो, खरानी र थकित छ कि ऊ जेल र जेलमा कति समय बितायो भनेर बताउन सक्दैन। उसको आँखा डुबेको छ र निराशाले उसको जीवनमा कुनै पनि आनन्दको भावनालाई नष्ट गरेको छ। उहाँले सबै छोडिदिनुभयो। "यसलाई पूरा गरौं," उसले सोचिरहेको छ, "यसलाई पूरा गरौं।" त्यसोभए ऊ त्यो क्रसमा झुण्डिएको छ, र उसको घडीमा बालुवाका केही कण मात्र बाँकी छन्।

तर त्यसपछि उसले आफ्नो छेउमा क्रुसमा टाँगिएको मानिसलाई हेर्छ। बीचमा रहेको मानिस, जसको टाउकोमा एउटा प्लेकार्ड झुण्डिएको छ जसमा लेखिएको छ: यहूदीहरूको राजा। हामीलाई थाहा छैन कि यो बदमाशले येशूलाई पहिले कहिल्यै देखेको थियो, सायद उसले देखेको थियो। हुनसक्छ उसले चमत्कार देखेको थियो, सायद उसले येशूलाई माया नगर्नेलाई माया गरेको देखेको हुन सक्छ, सायद उसले हाम्रो प्रभुलाई पृथ्वीको नुन जस्तै व्यवहार गरेको देखेको थियो, सायद उसले उहाँको शिक्षा सुनेको थियो, वा, सायद उसलाई सबै थाहा थियो। येशूको बारेमा उहाँ अहिले हेर्दै हुनुहुन्थ्यो, एक क्रुसमा टाँगिएको सिकर्मी जसको फोक्सो हावाको लागि फुसिरहेको थियो र जसको छाला च्यातिएको थियो र रगत बगिरहेको थियो। तर जब उसले आफ्नो छेउमा रहेको मानिसलाई हेर्यो, त्यहाँ यस मानिसको बारेमा केहि थियो जुन यस चोरलाई रिसाउँदै थियो। यो मान्छे किन यति निर्मम थियो? अरू सबैले खिल्ली उडाउँदै गर्दा उहाँ किन यति अचम्मको रूपमा शान्त हुनुहुन्थ्यो? क्रुसमा भएका अरू सबैजस्तै उहाँ किन पीडाको लागि चिच्याउनुहुन्छ? त्यसपछि अचम्मको कुरा हुन थाल्यो।

यो बदमाश, यो चोरले आफैलाई बिर्सन थाल्यो। उसको पीडाको तीव्रता क्षणभरमा सुस्त हुन्छ, नडको डंक क्षणभरमै बिर्सन्छ र उसले आफूलाई यो मान्छेबाट आँखा हटाउन असमर्थ महसुस गर्छ। उसले "कसलाई थाहा छ कहिले" मा महसुस नगरेको भावना महसुस गर्छ। उसले आफूलाई मसीहको बारेमा चिन्तित पाउँछ। उसले आफूलाई यो मान्छेको ख्याल राख्छ। एक निर्दयी बदमाश, उसले कुनै पनि कुराको वास्ता गरेको धेरै लामो भयो। यो अनौठो लाग्छ, तर भावना त्यहाँ छ।

त्यहाँ अवरोध छ। त्यहाँ एउटा कुहिरो जस्तो आवाज छ जसले उसको विचारको रेल तोड्छ। यो अर्को बदमाशबाट आउँछ, अर्को छेउमा क्रुसमा टाँगिएको साथी। स्वर तीतो छ र यो कुरूप छ। तपाईंले देख्नुभयो, अरू कसैले पनि येशूलाई हेरिरहेको छ। यो अपराधीले हाम्रो प्रभुलाई दया र चिन्ताको आँखाले हेरेको छैन। उसले निन्दाको क्रयाक लेन्सबाट हेरिरहेको छ।

के यो अचम्मको कुरा होइन कि कसरी दुई व्यक्ति येशूसँग यति नजिक हुन सक्छन्, लगभग समान परिस्थितिहरू छन्, र अझै पनि दुई पूर्णतया फरक दृष्टिकोण छन्? के तपाईंले कहिल्यै छक्क पर्नु भएको छ कि कसरी तिनीहरू मध्ये एकले प्रभुलाई पछ्याउन पूर्ण रूपमा प्रतिबद्ध भएर बाहिर निस्कन सक्छ र अर्कोले उहाँलाई पूर्ण रूपमा अस्वीकार गर्छ र तिनीहरूको अवस्था लगभग उस्तै छ? मैले त्यो पूर्णतया कहिल्यै बुझेको छैन, तर यहाँ यसको एक उत्कृष्ट उदाहरण हो। एउटाले विश्वासद्वारा असम्भव अनुरोध गर्न बाध्य महसुस गर्यो, र अर्कोले भीडको ठट्टामा सामेल हुन चाहन्छ। "यदि तपाईं ख्रीष्ट हुनुहुन्छ भने, आफैलाई बचाउनुहोस्, ओह, जब तपाईं यसमा हुनुहुन्छ, हामीलाई पनि बचाउनुहोस्!" यो अर्को मौखिक भाला मात्र थियो। त्यसपछि फेरि मौनता छ।

म आश्चर्यचकित छु कि यदि त्यो महत्वपूर्ण चोरले साँच्चै अर्को साथीसँग सामेल हुने अपेक्षा गरेन भने। दुखले कम्पनीलाई माया गर्छ। तर यसको सट्टा, सबैभन्दा उल्लेखनीय कुरा हुन्छ। त्यो अर्को बदमाशले ठीक उल्टो गर्छ। उहाँले येशूलाई के भन्नुभयो कति जना मानिसहरूले सुनेका छन् मलाई थाहा छैन। म भूमिमा भएकाहरू, सिपाहीहरू, मेरी र अरूहरूको बारेमा कुरा गर्दछु। तर म तिमीलाई ग्यारेन्टी दिन्छु कि जो कोहीले यो सुनेर छक्क पर्‍यो। "के तिमीलाई भगवानको डर लाग्दैन?" चोर भन्छ ? "तपाईं एउटै सजायको अधीनमा हुनुहुन्छ, हामी न्यायसंगत सजाय पाउँछौं। हामीले हाम्रो कर्मको योग्यता पाएका छौं, तर यो मानिसले केहि गलत गरेको छैन। त्यसपछि उसले भन्यो, "येशू, तपाईं आफ्नो राज्यमा आउँदा मलाई सम्झनुहोस्।" सक्दैन। तपाईंले सिपाहीलाई माथि हेरिरहेको देख्नुहुन्छ, मरियमले आँसु पुछ्दै त्यो चोरको अनुहारमा हेरिरहनुभएको छ? म किन स्वर्गमा स्वर्गदूतहरू श्वास हॉसिरहेको देख्न सक्छु।

तर यहाँ उहाँ, धर्मशास्त्रमा लिपिबद्ध सबैभन्दा महान कार्य प्रदर्शन गर्दै हुनुहुन्छ जब अरू कोही पनि परमेश्वरको रक्षामा आउँदैनन्, जब सबैजनाले पछाडि फर्केका थिए, जब स्वर्गदूतहरू पनि रोइरहेका थिए र नरकका प्रेतहरू प्रकाशमा नाचिरहेका थिए किनभने तिनीहरूले सोचेका थिए। तिनीहरूले परमेश्वरको पुत्रलाई मारेका थिए। यसले एउटा बदमासी लियो, यसले ईश्वरको तर्फबाट खडा हुन अस्वीकृत कम-जीवनको बदमाश लियो र त्यसो गर्दा, आफ्नो अस्तित्वको सूर्यास्तमा, उसले आफ्नो जीवनको बारेमा सबै कुरा बचायो।

पत्रुस, जो उहाँलाई कहिल्यै त्यागे थिएन, कतै भेटिएन। पिलातस, आधिकारिक व्यक्तिले धेरै पहिले आफ्नो हात धोइसकेका थिए। भीड चंचल भएको थियो, चेलाहरू दौडेका थिए, तर एक बदमासले यो थाहा नपाई हामीसँग तीनवटा कुराहरू साझा गर्दछ जुन तपाईंले जान्नुपर्छ र आफ्नो हृदयको गहिराइमा विश्वास गर्नुपर्छ यदि तपाईं ख्रीष्टमा आउन तयार हुनुहुन्छ भने। ख्रीष्टियन बन्नको लागि मैले के जान्न आवश्यक छ? मैले के बुझ्न आवश्यक छ? साथीहरू, तपाईंले कहिल्यै बुझ्न छोड्नु हुन्न, यो गाह्रो छ। तपाईं त्यो रेखा कहाँ कोर्नु हुन्छ?

प्रेरितको पुस्तकले ख्रीष्टमा आएका र उनीहरूले बुझेका कस्ता आवश्यकताहरूका धेरै उदाहरणहरू देखाउँछन्। तर, मैले देखेको कुनै पनि ठाउँ जत्तिकै स्पष्ट रूपमा यहाँ क्याप्सुलेटेड छ।

1. **ऊ फोहोरी भएको निष्कर्षमा पुग्यो** /उसले माथि हेर्यो र भन्यो, "तिमीलाई थाहा छ म जे पाइरहेको छु त्यसको हकदार छु।" उनले आफू पापी भएको मात्रै भनेनन्। उसले भन्यो, "म एक ठूलो पापी हुँ। म यो क्रुसमा झुण्ड्याउनको लागि योग्य छु। म मर्न योग्य छु," सास फेर्दै।
2. **येशू पूर्णतया शुद्ध हुनुहुन्थ्यो भनी उहाँ निष्कर्षमा पुग्यो** /उहाँले भन्नुभयो, "तर यो मानिसले कुनै गल्ती गरेको छैन।" बदमाशले भन्यो, "म दोषी छु। ईश्वर निर्दोष छु। म गलत छु, उहाँ सही हुनुहुन्छ। म हराएको छु, तर उहाँ मुक्तिदाता हुनुहुन्छ।" बदमाशले त्यहाँ उसको र उसको साथीको बारेमा भने, अर्को तर्फको उसको साथी, "हामी यहाँ छौं किनभने हामी यसको योग्य छौं, तर ऊ छैन।"
3. **हामीलाई यो जीवन पार गर्ने राज्यमा समाहित गर्ने शक्ति येशूसँग छ** /त्यो चोरलाई उसको घण्टाको गिलासमा केही दाना मात्र बाँकी रहेको थाहा थियो र आफू मर्दछ भन्ने थाहा पाएर उसले यताउता हेरेर भन्यो, "गुरुज्यू, तपाईंको राज्यमा आउँदा मलाई सम्झनुहुन्छ?"

अहिले सम्म येशूले आफ्नो टाउको यस चोर तिर फर्काइसक्नु भएको थियो र म अचम्म मात्र सक्दिन तर यदि उसको पीडामा पनि, येशूले यो हराएको, एकलो भेडा, भाँचिएको, चोट लागेको र रगत बगिरहेको गोठमा समातेर हल्का मुस्कानको व्यवस्थापन गर्नुभएको थियो। त्यो भेडाले गोठालोलाई हेर्यो र भन्यो, "के म भित्र आउन सक्छु? म यो योग्य छैन, तर के म भित्र आउन सक्छु? गुरु, तपाईं आफ्नो राज्यमा आउँदा मलाई याद गर्नुहुन्छ?" असल गोठालोले भेडालाई हेर्यो र भन्यो, "भित्र आऊ। आज तिमी मसँग प्रमोदवनमा हुनेछौ।" मानिसको अथाह मूल्य, परमेश्वरको प्रेमको अथाह गहिराइ।

येशूको क्रुसको तल गीतका शब्दहरूले यस पाठलाई संक्षेप गर्दछ "येशूको त्यो क्रुसमा, मेरो आँखाले कहिलेकाहीँ मेरो लागि त्यहाँ दुःख भोग्नेको मृत्युको रूप देख्न सक्छ; र मेरो प्रहारित हृदयबाट, आँसुका साथ दुई आश्चर्यहरू म स्वीकार गर्दछु: उहाँको महिमित प्रेमको आश्चर्य र मेरो आफ्नै बेकार" बाहेक हामी बचाउने परमेश्वरको नजरमा बेकार छैनौं। अद्भुत अनुग्रह पाठ #1252 स्टीव फ्ल्याट ३ मार्च १९९६

सान्त्वना र वफादारी शब्दहरू

चार सुसमाचारका विवरणहरू, म्याथ्यू, मार्क, लूका र जोनका लेखकहरूले हामीलाई येशूले क्रुसमा झुण्डिएको बेला बोल्नुभएका शब्दहरूको रेकर्ड दिन्छन्—सबैमा सातवटा कथनहरू। तेस्रो सायद सबैभन्दा मन छुने दृश्य हो र हामीसँग कलभरीबाट भएका सबै

दृश्यहरूमध्ये सबैभन्दा कोमल छ। यो दृश्य हो जब येशूले आफ्नी आमालाई हेर्नुहुन्छ र भन्नुहुन्छ "नारी तिम्रो छोरालाई हेर," र त्यसपछि जोनलाई प्रिय चेला, "हेर तिम्री आमा।" यो सान्त्वना र वफादारीको एक सुन्दर र मन छुने दृश्य हो।

"जब सिपाहीहरूले येशूलाई क्रुसमा टाँगे, तिनीहरूले उहाँका लुगाहरू लिए, तिनीहरूलाई चार भागमा विभाजित गरे, प्रत्येकको लागि एक-एक, अन्डरवियर बाँकी। यो लुगा सिमलेस थियो, माथिदेखि तलसम्म एउटै टुक्रामा बुनेको थियो। 'यसलाई च्यातौं,' उनीहरूले एकअर्कालाई भने, 'कसले पाउने हो, धेरैले निर्णय गरौं।' 'तिनीहरूले मेरा लुगाहरू आपसमा बाँडे र मेरो लुगाको लागि चिट्ठा हाले।' त्यसैले सिपाहीहरूले यसो गरे। येशूको क्रुसको छेउमा उहाँकी आमा, उनकी आमाकी बहिनी, क्लोपासकी पत्नी मरियम र मरियम मग्दालिनी उभिनुभयो। येशूले त्यहाँ आफ्नी आमा र आफूले माया गर्नुहुने चेलालाई नजिकै उभिरहेको देख्नुभयो। उसको आमा, 'प्यारी नारी, यहाँ तिम्रो छोरो छ,' र चेलालाई, 'यहाँ तिम्री आमा।' त्यसबेलादेखि वि.

येशूलाई क्रुसमा टाँगे चार जना सिपाहीहरू थिए जसले उहाँको लुगालाई चार भागमा विभाजन गरे। तर के भइरहेको छ भन्ने ढाँचा बुझ्न हामीलाई मद्दतको लागि इतिहासमा अलिकति पछि हटौं र लुगा लगाउने केही यहूदी चलनहरू र क्रूसिफिक्सनलाई घेरेका केही रोमी चलनहरू हेरौं।

एक यहूदी मानिसले सामान्यतया पाँच वटा लुगा लगाउने गर्थे। उहाँसँग सबैभन्दा पहिले टाउको थियो, सायद पगडी वा कुनै प्रकारको कपडा। तपाईंले आफ्नो टेलिभिजनमा सुदूर पूर्व र मध्य पूर्वका मानिसहरूले आफ्नो कपाललाई आफ्नो अनुहारबाट बाहिर र ठाउँमा राख्नको लागि लगाउने प्रकारका तस्विरहरू देख्नुभएको छ। यो शताब्दीयौंदेखि लगाइने परम्परागत हेडपीस थियो।

तर यहूदी पुरुषले कुनै न कुनै प्रकारको जुत्ता, सामान्यतया छालाको चप्पल लगाउँथे। लुगाको तेस्रो टुक्रा लामो लुगा हुन्छ, सामान्यतया शीर्षमा एक चिट्ठाको साथ, कहिलेकाहीँ पूर्ण रूपमा खुला वा छेउमा चिरिएको हुन्छ। यो खुट्टाको नजिक झुण्डिएको थियो र एक ढीलो फिटिंग लुगा थियो।

लुगाको चौथो टुक्रा उसको कम्मर वा बेल्ट थियो जसलाई हामी बोल्छौं। त्यो या त कपडाको अर्को टुक्रा थियो, वा कहिलेकाहीँ छालाको टुक्रा उसको कम्मरमा बाँधिन्थ्यो। यसले लामो, बगिरहेको बाहिरी कपडालाई मात्र उड्नबाट जोगाएको थियो, र अझै पनि यसलाई खुकुलो हुन अनुमति दियो। अन्तमा एक यहूदी मानिसले अन्डरवियर लगाए। येशूको मामलामा, यो माथिदेखि तलसम्म बुनेको कपडाको एक टुक्राबाट सिमलेस बनाइएको थियो।

प्रचलन अनुसार, त्यो अन्डरवियर आमाले बनाएको थियो र आफ्नो छोरालाई परिपक्वतामा पुगेपछि, जब उनी आफ्नै वयस्कतामा आएका थिए। सम्भवतः, मरियमले येशूको लागि के गरेकी थिइन। अब सम्झनुहोस् किनभने यो एक क्षणमा खेलमा आउनेछ।

रोमीहरूले पनि क्रुसको सम्बन्धमा केही चलनहरू थिए। त्यहाँ पाँच रोमी सैनिकहरू सधैं क्रुसको कर्तव्यमा खटाइएका थिए। चार जनालाई वास्तवमा नङ चलाउने र क्रसलाई स्थितिमा तान्न जिम्मेवारी दिइएको थियो। तर क्रस आफ्नो उभिएको र ठाडो स्थितिमा भएपछि, तिनीहरूले एक प्रकारको चार-कोने गार्ड पोस्ट बनाए। यदि त्यहाँ कुनै किसिमको धम्की थियो भने, तिनीहरू त्यहाँ पीडितलाई बचाउनका लागि थिए किनभने उहाँ क्रुसमा पीडादायी मृत्यु मर्न लागिरहनुभएको थियो।

अन्य चारको लागि जिम्मेवार सिपाही सेन्चुरियन थियो। उहाँ क्रूसिफिक्सनको रेखदेख गर्दै हुनुहुन्थ्यो। चार सिपाहीहरूलाई प्राप्त हुने फाइदाहरूमध्ये एउटा यो थियो कि उनीहरूले त्यो दिन पीडितले लगाएको लुगाहरू बाँड्न सक्थे। तिनीहरूले येशूको लुगासँग के गरिरहेका थिए जब उहाँ त्यहाँ नग्न र अपमानित हुनुभयो। तिनीहरू उहाँको लुगाको लागि जुवा खेलिरहेका थिए।

समस्या यो थियो कि येशूसँग पाँचवटा लुगाहरू थिए तर चार सिपाहीहरू मात्र थिए। सेन्चुरियन स्पष्ट रूपमा यस गतिविधिमा संलग्न भएन। त्यसकारण, कसैले हेडपीस लिए, एकले आफ्नो चप्पल लिए, कसैले आफ्नो बाहिरी लुगा र एकले आफ्नो बेल्ट लिए। तर पाँचौं लुगा, अन्डरगार्मेन्ट कसले पाउने? तिनीहरूले कसरी निर्णय गर्छन्? जोनले हामीलाई चिट्ठा हालेर वा जुवा खेलेर चार मध्ये कसले त्यो अन्डरगार्मेन्ट पाउने भन्ने निर्णय गर्न बताउँछन्। हामी भन्न सक्छौं कि तिनीहरू मध्ये कसले वास्तवमा अन्डरगार्मेन्ट लिन गइरहेको छ भनेर हेर्न पासा फ्याँकिरहेका थिए। निस्सन्देह उनीहरूलाई थाहा थिएन तर जोनले हामीलाई बताउँछन्, उनीहरूले वास्तवमा भजन २२:१८ मा रेकर्ड गरिएको दाऊदको भविष्यवाणी पूरा गरिरहेका थिए।

त्यसोभए, त्यस प्रकारको पृष्ठभूमिको साथमा, यहूदी पुरुषहरूले कसरी लुगा लगाएका थिए भन्ने चलनहरू थाहा पाएर र उनीहरूले आफ्ना पीडितहरूलाई क्रुसमा टाँग्दा रोमी सिपाहीहरूको चलनबारे केही थाहा पाएर, अब दृश्यमा फर्कौं र हेरौं कि यसले अलि बढी अर्थ राख्छ। ।

उहाँलाई कुसमा टाँप्रे सिपाहीहरू र उहाँलाई गाली गर्ने गिल्ला गर्ने भीड बाहेक अरू पनि त्यहाँ कुसिफिक्सनमा उपस्थित थिए। उहाँलाई त्यागेका उहाँका चेलाहरूमध्ये कम्तिमा एक जना फर्के। यूहन्ना मरियम र कम्तीमा पनि अन्य तीन जना महिलासँग थिए। ती चार जना महिलाहरू येशूसँगै कुसको वरिपरि त्यहाँ हुनुमा केही खतरनाक कुरा भएको हुनुपर्छ। आखिर, एक जना मानिसलाई यस्तो अपराधी मात्रको लागि कि रोमन सरकारले उसलाई कुसमा टाँप्रे योग्य ठान्दछ, उसलाई त्यस्तो व्यक्ति बनाउँछ जुन तपाईंलाई केहि हुन सक्छ भन्ने डरले तपाईं वरपर बस्न चाहनुहुन्न। आखिर, अरू सबै चेलाहरू किन भागेका होइनन् र? येशू पुनरुत्थान भई स्वर्गमा उक्लनुभएपछि पनि, प्रेरितहरू सबै यरूशलेमको माथिल्लो कोठामा भेला भएका थिए कि सायद उनीहरूलाई पनि यस्तै कुरा हुन सक्छ भन्ने डरले बाहिर निस्कन डराए?

यद्यपि यहाँ यी महिलाहरू येशू ख्रीष्टको लागि उनीहरूको प्रेम र भक्तिबाट बाहिर आएका थिए, वास्तवमा सम्भावित खतराको बारेमा धेरै वास्ता गर्दैनन्। ती अन्य तीन महिला को थिए? तिनीहरूमध्ये एक क्लोपासकी पत्नी मरियम थिइन्। अब हामीलाई थाहा छैन कि उनी क्लोपासकी पत्नी बाहेक को हुन्। हामीसँग उनको बारेमा अरू कुनै जानकारी छैन, तर उहाँ येशूलाई प्रेम गर्ने एक थिइन।

जब्दी, याकूब र यूहन्नाका छोराहरूकी आमा म्याथ्यू अनुसार अर्की स्त्री थिइन्। मार्क सलोम र येशूकी आमाको बहिनी जोन अनुसार। यसरी, याकूब र यूहन्ना येशूका प्रथम भाइहरू थिए। के तपाईंलाई सलोमेको बारेमा केही याद छ, जुन उनले येशूको सेवकाईमा पहिले गरेकी थिइन्? तिनी येशूकहाँ आएर उहाँलाई भनिन्, "प्रभु, जब तपाईंले आफ्नो राज्य स्थापना गर्नुहुन्छ, म चाहन्छु कि तपाईंले सिंहासन दिनुहोस्, एउटा तपाईंको दाहिने हातमा र अर्को तपाईंको देब्रेपट्टि मेरा छोराहरू, जेम्स र जोनलाई।" येशूको प्रतिक्रिया एक मायालु हप्काइ थियो किनकि त्यस प्रकारको आत्म-केन्द्रित महत्वाकांक्षा राज्य बन्ने तरिका थिएन। वास्तवमा, सलोमेलाई थाहा थिएन कि कस्तो प्रकारको समस्याहरू आउनेछन् र पछिको मितिमा उनका चेलाहरूले तिर्ने मूल्य।

तेस्रो महिला म्यागडालाकी मरियमको रूपमा चिनिन्छिन्, जसबाट येशूले दुष्ट आत्माहरू निकाल्नु भएको थियो। येशूले गर्नुभएको कामको लागि उनी यति कृतज्ञ थिइन् कि उनले यसलाई कहिल्यै बिर्सन सक्दिनन्। कुसमा खतरा छ भनेर उसले वास्तवमा वास्ता गरिन। उनले आफ्नो प्रभुलाई माया गरिन् र येशूले उनको लागि जे गर्नुभयो त्यसको लागि उनले आफ्नो कृतज्ञता कहिल्यै गुमाउन सकेनन्। त्यसोभए, उनी कुसको खुट्टामा छिन्।

तर त्यसपछि त्यहाँ एक अर्को महिला नाम छ, वास्तवमा उनको नाम पहिलो छ यद्यपि हामी उनको अन्तिम चर्चा गर्दछौं। यो उनको आमा, मरियम थियो। यद्यपि मेरी त्यहाँ लामो समयदेखि थिइन्, तिनी हामीलाई एक क्षण अघि पढेको अन्डरगार्मेन्टको संयोजनमा परिचय गराइन्छ। पाठमा फेरि हेर्नुहोस् र तपाईंले अन्डरवियर उल्लेख गरिसकेपछि देख्नुहुनेछ; यो त्यो बिन्दुमा हो जब उसको अन्डरगार्मेन्टको लागि जुवा खेलिरहेको छ कि येशू त्यसपछि आफ्नी आमासँग कुरा गर्नुहुन्छ। स्पष्ट रूपमा जब सिपाहीहरूले त्यो अन्डरवियर छोए, तिनीहरूले उहाँको हृदयको साथसाथै उहाँकी आमाको हृदयलाई धेरै नजिक र प्रिय लाग्ने चीज छोए किनभने सम्भवतः उसले येशूको लागि त्यो अन्डरवियर बनाएको थियो। अचम्म लाग्दैन जब तिनीहरू त्यो अन्डरगार्मेन्टको लागि जुवा खेलिरहेका थिए, उसले फर्केर आफ्नी प्यारी आमालाई सम्बोधन गर्‍यो।

सायद मरियमले त्यतिबेला के भइरहेको थियो त्यो सबै बुझ्न सकेकी थिइन्। मलाई शंका छ कि उनी थिइन्। तर उसले उसलाई माया गर्न सक्‍यो; आखिर, त्यो उनको छोरा थियो - त्यो उनको जेठो छोरो थियो। सारा संसारमा आमाको माया जस्तो केही छ र? त्यहाँ छ जस्तो मलाई लाग्दैन। कुसको फेदमा उभिएर आफ्नो छोरा, आफ्नो जेठो छोरो झुण्डिरहेको, मरेको, रगत बगिरहेको, पीडा, हरेक सासको लागि संघर्ष गरिरहेको देखेर मरियमले कस्तो अनुभव गरिरहनुभएको होला, तपाईं कल्पना गर्न सक्नुहुन्छ? उहाँ पवित्र आत्माद्वारा गर्भधारण गर्नुहुने व्यक्ति हुनुहुन्थ्यो जसलाई स्वर्गदूतले परमेश्वरको पुत्र भनिनेछ भन्नुभयो। तपाईं सोच्नुहुन्छ कि कोही पनि उभिएर त्यो हेर्न चाहँदैनन्, तर त्यो उनको आमा र त्यो उनको केटा थियो। उनी त्यहाँ हुनुपन्थो, यो संसारको सबैभन्दा प्राकृतिक कुरा हो जुन उनको लागि त्यहाँ जस्तो पीडादायी थियो। येशू कानूनको नजरमा एक अपराधी हुन सक्छ, येशू अझै पनि उनको छोरा हुनुहुन्थ्यो।

मरियमले देखेका सबै कुराहरू, उनले सुनेका सबै कुराहरू, र उनले अहिलेसम्म अनुभव गरेका सबै कुराहरू विचार गर्नुहोस्। जब येशू मात्र आठ दिनको हुनुहुन्थ्यो, के तपाईंलाई याद छ कि उनी र जोसेफले बच्चा येशूलाई मन्दिरमा लगेका थिए? तिनीहरूले उहाँलाई समर्पण गर्न गइरहेका थिए, र यो उनको खतनाको लागि समय थियो। तिनीहरूले उहाँलाई मन्दिरमा लगे जहाँ शिमियोन, एक बुद्धिमान वृद्ध ईश्वरीय मानिस जसलाई पवित्र आत्माले "शिमोन, तिमीले मसीहलाई नदेखेसम्म तिमी मर्नेछैनौ" भनी प्रतिज्ञा गर्नुभएको थियो। येशूलाई देखेपछि शिमोनले प्रतिज्ञा पूरा भएको महसुस गरे। त्यो परमेश्वरको पुत्र थियो। "तब शिमियोनले तिनीहरूलाई आशीर्वाद दिए र आफ्नी आमा मरियमलाई भने: 'यस बालकले इस्राएलमा धेरैको पतन र उदयको कारण हो, र धेरै हृदयका विचारहरू प्रकट हुने गरी यसको विरुद्धमा बोलिने चिन्ह हो।'

येशू आठ दिनको हुँदा शिमियोनले के कुरा गरिरहनुभएको थियो, मरियमलाई के थाहा थियो, जब उहाँले तिनलाई भन्नुभयो, "तिम्रो आत्मालाई तरवारले छेड्नेछ?" मलाई धेरै गम्भीर शंका छ। तर उनी आफ्नो सबैभन्दा नराम्रो डर साँचो भएको हेर्न बाँचेकी थिइन्। उनी

आफ्नो छोरा, जो सबैका लागि आफ्नो जीवन दिन आएका थिए, उनको छेउमा तरवार छेडेको हेर्न बाँच्नुभयो। मरियम त्यो दिन हेर्न बाँचेकी थिइन् जब तिनीहरूले उसको हातमा कीलाहरू हाने। तिनी त्यो दिन हेर्न बाँचेकी थिइन् जब तिनीहरूले काँडाको मुकुट उसको निधारमा हालिदिए। उनले अन्तिम सास फेरेको दिन हेर्न उनी बाँचिन्। मरियमलाई परमेश्वरको इच्छाको अधीनमा बस्न धेरै खर्च भयो, होइन र? क्रूसको फेदमा उभिएर येशूलाई मरेको हेरिरहँदा उनको दिमागमा चलिरहने सबै विभिन्न घटनाहरूको बारेमा सोच्नुहोस्। अब समय आइसकेको थियो जब भगवानको अन्तिम योजना उनको जेठो छोरोको लागि आउँदै थियो।

मरियमको बारेमा अर्को कुरा याद गर्नुहोस्। यो मिस गर्न सजिलो हुनेछ। मरियम त्यहाँ उभिएकी थिइन् भनी भनिएको छ। उनी उभिइन्। उनी बेहोस भएकी थिइन्, लडेकी थिइन्। बाहिरी रूपमा उनी अझै पनि उही शान्त महिला थिइन् जसले करिब तीन दशक अघि परीको अभिवादन भेटेकी थिइन्। उनले त्यो स्वर्गदूतलाई भनिन्, "हेर, प्रभुको दासी, तपाईंको वचन अनुसार मलाई होस्," मरियमले अझै पनि उस्तै प्रकारको शक्ति देखाइन्। त्यसैले यस दिन उनी आफ्नो छोराको ठूलो पीडामा प्रवेश गरिन् र उनले तीतो ड्रेजहरूमा कचौरा पिइन्।

येशूले कराएको सुन्ने सबै मानिसहरूलाई यो स्तब्ध भएको हुनुपर्छ, "मेरो भगवान, मेरो भगवान, तपाईंले मलाई किन त्याग्नुभयो?" यो कस्तो पीडादायी आघात भएको हुनुपर्छ; तर यसले मरियमको हृदयलाई कुचल्नु भन्दा पनि कसैको हृदयलाई कुचल्न सकेन। उनी त्यहाँ उभिएर सुनिन्। हामीले मरियमको जीवनमा देखेको जस्तो मन छुने रूपमा शोक कहिल्यै प्रस्तुत भएको छैन। तर आफ्नो सबै तीतो पीडामा पनि, उसलाई कसको चिन्ता छ? उसलाई आमाको चिन्ता छ, होइन र? जोनसँग उनको छेउमा उभिएको देखेर, उनले आफ्नी आमालाई भने, "प्यारी नारी," राजा जेम्सको अनुसार, "हेर, तपाईंको छोरा यहाँ छ।" अब पक्कै पनि यो उसलाई र जोनलाई भन्ने येशूको तरिका थियो, जोन अब मरियमको जिम्मेवारी लिनेछ। येशूको पार्थिव जीवन समाप्त भएको थियो र कसैले उनको हेरचाह गर्न आवश्यक थियो। उनी बलियो भए पनि उनलाई समर्थन चाहिने थियो। त्यो समर्थन प्रदान गर्न येशूले भरोसा गर्नुहुने यूहन्ना थिए।

सायद यो अलि अनौठो देखिन्छ, तर त्यहाँ उनको नजिकको परिवारबाट मद्दत गर्न कोही थिएन। किन येशूले यूहन्नालाई त्यो जिम्मेवारी दिनुभयो? स्पष्टतः, उनको श्रीमान् यूसुफको मृत्यु भएको थियो। हामीलाई त्यो निश्चित रूपमा थाहा छैन, तर हामीसँग येशू १२ वर्षको हुँदा जोसेफको नामको कुनै उल्लेख छैन। त्यसैले मरियम सायद विधवा हो। येशूले आफ्ना भाइहरू मध्ये कुनैलाई पनि आउन र आफ्नी आमाको हेरचाह गर्न बोलाउन सक्नुभएन किनभने तिनले उहाँमा विश्वास गरे तापनि, जोनले हामीलाई बताउँछन् कि उहाँका भाइहरूमध्ये कसैले पनि उहाँ खीष्ट हुनुहुन्छ भनेर विश्वास गरेनन्। स्पष्ट रूपमा, तिनीहरू मध्ये कोही पनि वरपर थिएनन्, तिनीहरू लामो समयसम्म गएका थिए। तिनीहरू त्यहाँ कहिल्यै नआएको हुन सक्छ। त्यसोभए, उसले आफ्नो प्रिय साथी जोनलाई हेर्छ र भन्छ, "जोन, यो महिलाको ख्याल राख्नुहोस्, उनी तिमी आमा हुन्।"

बाइबलले हामीलाई बताउँछ कि सबै चेलाहरूले येशूलाई त्यागे। तर यूहन्ना कूसमा थिए, कूसको फेदमा उभिरहेका थिए। अरू ११ वा अन्य १० कहाँ थिए कसलाई थाहा छ? यूहन्नाले आफैलाई मारेको थियो, अन्य १० जना लुकेर बसेका थिए, तर जोन त्यहाँ येशूप्रति वफादार थिए। येशूलाई थाहा थियो कि उहाँले यूहन्नालाई विश्वास गर्न सक्नुहुन्छ। त्यसैले जोन येशूकी आमा मरियमको छेउमा उभिएपछि, येशूले जोनलाई भन्नुभयो, "जोन, मलाई थाहा छ म तिमीलाई विश्वास गर्न सक्छु। तिमी मप्रति वफादार छौ, र तिमी मेरी आमाप्रति उस्तै वफादार हुनेछौं जति तिमी मलाई भएको छौ। म चाहन्छु कि तिमिले उसको हेरचाह गर।" त्यो जोनलाई कस्तो प्रशंसा थियो। यसको अर्थ उनको टाउकोमा छत दिनु मात्र होइन; यसको मतलब उनको लागि जिम्मेवारी लिनु थियो। नयाँ नियममा मरियमको उल्लेख गरिएको अन्तिम पटक प्रेरितको पुस्तकमा छ जब उनी पवित्र आत्माको वरदानको लागि पखिरहेका अन्य चेलाहरूको उपस्थितिमा छिन्। तर बाइबलले हामीलाई बताउँछ कि उनी त्यहाँ जोनसँग छिन्। त्यसोभए, जोनले येशूले उहाँमा राख्नुभएको भरोसामा बाँचिरहेका छन्।

यो एक शक्तिशाली कथा हो; यो कथाको मात्र अंश हो, त्यो सात कथन मध्ये एउटा मात्र हो। येशू खीष्टको मृत्युको यो दृश्यमा धेरै समृद्धि छ। तर यसबाट तीनवटा संक्षिप्त अनुप्रयोगहरू बनाउने प्रयास गरौं:

1. असफल हुनेहरूलाई अनुग्रह दिइन्छ। यदि यूहन्नाको जीवनमा एउटा कुरा छ कि उसले फिर्ता भएको थियो र पूर्ववत गर्न र मेटाउन सक्षम भएको थियो भने, यो समय थियो जब उसले पनि अरू सबैजस्तै, येशूलाई त्याग्यो, तर उसले त्यो मेटाउन सकेन।

के तपाईं खुशी हुनुहुन्न कि जब जोनले त्यो गल्ती गरे, प्रभुले भन्नुभएन "ठीक छ जोन, तपाईंलाई यसमा गोली लाग्यो, तर तपाईंले गडबड गर्नुभयो, बस बस्नुहोस्। तपाईं बाहिर हुनुहुन्छ।" उहाँको अनुग्रह जोनको लागि पर्याप्त भन्दा बढी थियो र उहाँले जोनलाई फिर्ता स्वीकार गर्नुभयो र उहाँलाई आमाको हेरचाह गर्ने यो धन्य जिम्मेवारी पनि दिनुभयो। मानिसहरू, जब तपाईं असफल हुनुभयो - यदि तपाईं असफल हुनुभयो भने होइन, तर जब तपाईं असफल हुनुभयो र हामी सबै। हुनेछ र हामी सबै गछौं - जोनले जस्तै येशूमा फर्कनुहोस् किनभने हाम्रो प्रभु एक प्रभु हुनुहुन्छ जो दयालु हुनुहुन्छ र जसले हामीलाई फिर्ता स्वीकार गर्नुहुनेछ र हामीलाई पुनर्स्थापित गर्नुहुनेछ।

2. पानी रगत भन्दा गाढा हुन्छ। अब हामी सबैले त्यो पुरानो अभिव्यक्ति सुनेका छौं: "रगत पानी भन्दा गाढा छ," येशूमा "पानी रगत भन्दा गाढा छ।" मैले बप्तिस्माको पानीको माध्यमबाट येशू ख्रीष्टको रगतको सम्पर्कमा आउन खोजेको सन्दर्भ हो। जब हामी हाम्रा पापहरू स्वीकार गर्छौं, येशू ख्रीष्टमा हाम्रो विश्वास व्यक्त गर्छौं र हाम्रा पापहरूको क्षमाको लागि पानीको बप्तिस्मामा गाडिन्छौं, हामी त्यो पानीबाट नयाँ जीवन, सृष्टिको लागि हुर्काइन्छौं, पुनरुत्थान हुन्छौं। हामी क्रिस्चियन बन्छौं। हामी एकअर्काका र प्रभु येशू ख्रीष्टका दाजुभाइ र दिदीबहिनीहरू हौं। हाम्रो आफ्नै रगतको नाता भन्दा पनि धेरै बहुमूल्य र धेरै शक्तिशाली सम्बन्धमा हामी पानीमा जन्मिएपछि नयाँ सम्बन्ध बनाइन्छ। हामी जो येशू ख्रीष्टको रगतले बप्तिस्माको पानीमा पखालिएका छौं, हामी जान्दछौं कि बारम्बार,

3. हाम्रो आमाबाबुको सम्मान गर्न कल भन्दा बाहिर कहिल्यै नजानुहोस्। पावलले यस्तो लेखे: "बच्चाहरू हो, प्रभुको नाममा आफ्ना आमाबाबुको आज्ञापालन गर, किनकि यो सही छ—आफ्ना बुबा र आमालाई आदर गर, जुन एउटा प्रतिज्ञासहितको पहिलो आज्ञा हो— कि तिमीहरूको भलो होस् र तिमीहरूले लामो जीवनको आनन्द लिन सक। पृथ्वी।" (एफिसी ६:१-३) येशूले आफ्नो मृत्युको घडीमा पनि आफ्नी प्यारी आमालाई आदर र श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्नुभयो। हाम्रो लागि परिस्थितिहरू जस्तोसुकै भए पनि, वा तिनीहरू हाम्रा आमाबाबुको लागि जस्तोसुकै हुन सक्छन्, हामी कहिल्यै धेरै बुढो हुँदैनौं, कहिल्यै धेरै परिष्कृत हुँदैनौं र हाम्रो बुबा र आमाको सम्मान गर्नको लागि कहिलै पर्दैनौं। येशू, आफ्नो मृत्युको क्षणहरूमा पनि, त्यो सत्य देखाउनुहुन्छ। अद्भुत अनुग्रह पाठ #1253 स्टीव फ्ल्याट १० मार्च १९९६

डार्केस्ट आवर

मेरो सम्पूर्ण जीवन मैले सुनेको छु कि ख्रीष्टको मृत्यु सबै इतिहासको केन्द्रीय बिन्दु थियो। धर्मशास्त्रले त्यो बुझाउँछ, होइन र? पावल भन्छन्, "मेरो प्रभु येशू ख्रीष्टको क्रुस बाहेक अरू कुनै कुरामा गर्व गर्नु मेरो लागि टाढा होस्" (गलाती ६:१४) र "किनकि क्रुसको सन्देश नष्ट भइरहेकाहरूका लागि मूर्खता हो, तर तिनीहरूका लागि जो बनिरहेका छन्। बचाउनु भनेको परमेश्वरको शक्ति हो।" (१ कोरिन्थी १:१८)

हामीक्रुसको बारेमा धेरै सुन्दर गीतहरू गाउनुहोस्।

र म त्यो पुरानो क्रसलाई माया गर्छु जहाँ सबैभन्दा प्यारो र सबै भन्दा राम्रो हराएको पापीहरूको संसारको लागि मारिएको थियो त्यसैले म पुरानो असह्य क्रसको कदर गर्नेछु
मेरो टूफ्रीहरू अन्तमा म पल्टन्छु; म पुरानो असह्य क्रसमा टाँसेछु, र यसलाई कुनै दिन मुकुटको लागि साट्नेछु

अर्को गीतले भन्छ, "मेरो हातमा मैले केही ल्याइन, बस तिम्रो क्रसमा टाँसिरहन्छु।" त्यो पुरानो असह्य क्रस "कलवरी" भनिने पहाडमा खडा गरिएको थियो, जुन मृत्युको दुर्गन्धको लागि यति प्रसिद्ध ठाउँ थियो कि यसको अर्को नाम थियो। तिनीहरूले यसलाई गोलगोथा, खप्परको ठाउँ भने।

परीक्षाको एक झूटो पछि, यहूदी प्रधान पुजारीको अगाडि, येशूलाई पोन्टियस पिलातस नामको डरपोक रोमी राज्यपालको सामु रेलमार्ग लगाइयो। डर र काँप्दै उसले आफ्नो जिम्मेवारी त्याग्यो र त्यो मानिसलाई क्रुसमा झुण्ड्याउनको लागि सुम्पिदियो र सम्पूर्ण मामिलाको औपचारिक रूपमा आफ्नो हात धुँदै। कुटपिट गरी कोर्दा लगाएर येशूले गिल्ला गर्ने बैजनी लुगा र काँडाको मुकुट लगाएर त्यो पहाड माथि जानुभयो। यो शुक्रबार बिहान ९:०० बजे थियो कि तिनीहरूले उहाँलाई त्यो क्रुसमा कीला हाने। तीन घन्टासम्म उसले तलको भीडबाट गिल्ला र ठट्टा सुने। "यहूदीहरूका राजा, हा! उसले अरूलाई बचायो, उसले आफूलाई बचाउन सक्दैन। यदि तपाईं परमेश्वरको पुत्र हुनुहुन्छ भने त्यो क्रुसबाट तल आउनुहोस्।"

दिउँसो, केहि अनौठो घटना हुन थाल्यो। एक डरलाग्दो अन्धकार जुन चाँडै आकाशमा फैलिएको पिच कालोमा परिणत भयो। कसैले ढोका बन्द गरेर बत्ती निभाएर भन्यो, "तिमीले संसारको ज्योति गुमाउँदैछौ" जस्तो छ। तीन घन्टासम्म अँध्यारो छायो र पूरै पहाडमा डरलाग्दो मौनता छाएको थियो। "छैटौं घण्टामा" (त्यो दिउँसो) "नौ घन्टा सम्म सम्पूर्ण देशमा अन्धकार आयो" (त्यो दिउँसो ३:०० बजे) "अनि नवौं घण्टामा येशू ठूलो स्वरमा कराउनुभयो, 'इलोई, इलोई, लामा सबकथानी।' ?"—जसको अर्थ हो, 'मेरो परमेश्वर, मेरो परमेश्वर, तपाईंले मलाई किन त्याग्नुभयो?' (मार्क १५:३३)

मलाई यो चाखलाग्दो लाग्छ कि ग्रीकमा "रोइड आउट" शब्दहरू अनुवाद गर्न सकिन्छ, "गर्जन।" सिंहको गर्जनाको लागि प्रयोग गरिएको यही शब्द थियो। उसले क्रुसबाट गर्ज्यो, "इलोई, इलोई..." तिनीहरूमध्ये धेरैले उहाँ के भनिरहेका थिए बुझेनन्। अर्को पदले

भन्यो, "उहाँले एलियालाई किन बोलाउनुभएको छ।" होइन, उनले भनेन, एली, एली, उनले भने, "एलोई, इलोई" (मेरो भगवान, मेरो भगवान) "लामा सबकथनी" (तिमीले मलाई किन त्याग्यौ?)

येशूले क्रूसमा गर्नुभएका सातवटा कथनहरूमध्ये यो सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण छ। उहाँले भन्नुभएका अरू सबै कुरा तपाईंले उहाँबाट लगभग आशा गर्नुहुनेछ, होइन र? तर यदि तपाईंलाई येशूको जीवन थाहा छ भने, तपाईंले उहाँलाई "बुबा, तिनीहरूलाई क्षमा गर्नुहोस्, किनकि तिनीहरूले के गर्छन् भन्ने थाहा छैन" भन्ने आशा गर्नुहुनेछ। उसले क्रूसमा टाँगिएको बदमाशलाई हेरेर भन्यो, "आज, तिम्रो विश्वासको कारण, तिमी मसँग प्रमोदवनमा हुनेछौ।" र यसले पक्कै पनि हामीलाई अचम्म मान्दैन कि उसले आफ्नी आमालाई हेन्यो र जोनलाई अघि बढाएर भन्यो, "हेर तिम्रो छोरा, र छोरा, हेर तिम्रो आमा।" ती सबै कुराहरू स्वाभाविक रूपमा येशूको ओठबाट आउनेछन्।

तर यो फरक थियो। त्यहाँ झुन्डिएर, आफ्ना अभिकर्ताहरूलाई हेर्दै। निस्सन्देह, यो उदार थियो, पक्का यो दयालु थियो। यो रोदन थियो, एक हताश रोएको। "हे मेरो भगवान, मेरो भगवान, तपाईंले मलाई किन त्याग्युभयो?" क्रूसको खुट्टामा तिनीहरूले यो बुझेनन्, र धेरै मानिसहरूले आज पनि बुझ्दैनन्। के भन्दै हुनुहुन्थ्यो ?

1. दुःखको रोदन। तीन घण्टासम्म फैलिएको त्यो अन्धकार के हो थाहा छ? धर्मशास्त्रमा, अन्धकार सधैं दुष्टको प्रतीक हो। "संसारमा उज्यालो आएको छ, तर मानिसहरूले उज्यालोको सट्टा अन्धकारलाई मन पराए किनभने तिनीहरूका कामहरू खराब थिए।" (यूहन्ना 3:19) शैतानको राज्यलाई अन्धकारको राज्य भनिन्छ। (कलस्सी 1:13) दर्जनौं धर्मशास्त्रहरूमा यसको विपरीत, ज्योति परमेश्वरको उपस्थिति र महिमासँग प्रतिबिम्बित हुन्छ। त्यस दिन प्रकाशको अनुपस्थितिले यसको अनुपस्थितिलाई जनाउँछ। भगवान्। भगवान्, पिताले आफ्नो पछाडि फर्किनुभयो, यो संसारको सम्पूर्ण ध्यान आफूलाई हेर्नको लागि उभिन नसक्ने कुरामा बोलाइरहेको जस्तो छ।

तपाईंलाई थाहा छ हामी येशूको पुकारमा ध्यान केन्द्रित गर्छौं, तर मैले प्रायः बुबाको हृदयमा के भइरहेको थियो भनेर सोचेको छु जब अन्धकार फैलियो र रोई उठ्यो, र उहाँले शब्दहरू सुन्नुभयो, "हे भगवान, मेरो भगवान, किन? तिमीले मलाई त्याग्यौ?" यो दुःखको भयानक रोएको थियो।

2. बिछोडको रोदन। यसको हृदयमा सीधा तल जाओ। येशूले के भन्न खोज्नुभएको थियो? "हे भगवान, मेरो भगवान, तपाईंले मलाई किन त्याग्युभयो?" त्यो भजन २२:१ मा रेकर्ड गरिएको थियो। केही विद्वानहरूले भनेका छन्, "हे भगवान त्यहाँ थियो, येशूले धर्मशास्त्र उद्धृत गरेर भविष्यवाणी पूरा गर्दै हुनुहुन्थ्यो।" होइन, यो त्यो भन्दा धेरै छ।

यो चाखलाग्दो छ कि त्यहाँ प्रयोग गरिएको क्रिया ठ्याक्कै उही क्रिया हो जुन पावलले 2 तिमोथी 4:10 मा प्रयोग गरेको थियो जब उनले डेमास नामका पूर्व साथीको बारेमा लेख्दै थिए। "डेमासले मलाई यस संसारलाई धेरै माया गरेर त्यागेको छ।" शब्दको अर्थ "त्याग" हो। यसको अर्थ छोडनु, भाग्न। येशूले कराउनुभयो, "हे मेरो भगवान, मेरो भगवान, तपाईंले मलाई किन त्याग्युभयो?" म बाट किन भागेको ? मलाई यहाँ छाडेर किन आयौ ? सबै अनन्तकालमा पहिलो पटक, तपाईंले सम्भवतः बुझ्न सक्ने सबैभन्दा अकल्पनीय कुरा भएको छ। पिता, पुत्र र पवित्र आत्मा, अनन्त एक ईश्वरत्व, विभाजित गरिएको थियो। येशू पिताबाट अलग हुनुमा ईश्वरत्व असंबद्ध छ। यो पहिले कहिल्यै भएको थिएन र अब कहिल्यै हुनेछैन।

किन परमेश्वरले येशूलाई जुनसुकै बेला त्याग्युहुन्छ, अहिले धेरै कम। येशूले के गल्ती गर्नुभयो? जवाफ छ: केहि छैन। केहि पनि होईन। तपाईंले देख्नुभयो कि उहाँले के गर्नुभयो त्यो गलत थियो। हाम्रो गल्तीको लागि उहाँ जे गर्न तयार हुनुहुन्थ्यो त्यो थियो। धर्मशास्त्रमा यो रोएको व्याख्या गर्नको लागि एउटा महान् पदहरू "उहाँ आफैले रूखमा आफ्नो शरीरमा हाम्रा पापहरू बोक्नु भयो, ताकि हामी पापको लागि मर्न र धार्मिकताको लागि बाँच्न सकौं; उहाँका घाउहरूद्वारा तपाईं निको हुनुभयो।" हेर्नुहोस् जहाँ पदको पहिलो भागले भन्छ, "उहाँ आफैले रूखमा आफ्नो शरीरमा हाम्रा पापहरू बोक्नुभयो।" (१ पत्रुस २:२४) तपाईंले देख्नुहुन्छ कि मानवताका सबै पापहरू एउटै ठूलो, दुर्गन्धित, फोहोर, ढलको थुप्रोमा भेला भएका छन् जुन येशू ख्रीष्टलाई क्रूसमा झुण्ड्याउंदा फ्याँकिएको थियो। हामीले बुझे बहाना पनि गर्न नसक्ने तरिकामा, संसारका सबै पापहरू येशूको क्रूसमा राखिएको थियो। "

"पापको ज्याला मृत्यु हो।" (रोमी 6:23) ग्रीकमा "मृत्यु" शब्दको अर्थ समाप्ति होइन, यसको अर्थ मात्र छुट्टिने हो। यसैले हामी यसलाई विभिन्न सन्दर्भहरूमा प्रयोग गर्छौं। जब एक व्यक्ति शारीरिक रूपमा मर्छ तिनीहरू केवल समाप्त हुँदैन वा अस्तित्वमा रोक्दैन किनकि तिनीहरूको आत्मा तिनीहरूको पार्थिव पालबाट अलग हुन्छ। मृत्यु मात्रै हो, विछोड मात्रै हो। जुन मृत्युको बारेमा रोमी ६:२३ मा हाम्रा पापहरूको क्षतिपूर्तिको रूपमा कुरा गरिएको छ, यो शारीरिक मृत्यु होइन र यो शारीरिक मृत्यु होइन, शरीरबाट आत्माको अलगाव; यो परमेश्वरबाट अलग छ। त्यो डरलाग्दो छ, त्यो अनन्त छ।

उडन्ता छोराको दृष्टान्त याद छ? जब त्यो उदार छोरा आफ्नो पापको गहिराइमा थियो, ऊ कहाँ थियो? उहाँ बुबाबाट अलग हुनुहुन्थ्यो, होइन र? उहाँ आफ्नो पापमा बास गर्दै विदेशी भूमिमा हुनुहुन्थ्यो। जब केटा घर फर्कियो, बुबाले अर्को छोरातिर फर्केर भने, "यो तिम्रो

भाइ मरेको थियो, तर फेरि जीवित छ।" उसको के मतलब उसको मृत्यु भयो? ऊ मरेको थिएन। हो, उहाँ हुनुहुन्थ्यो। उहाँ बुबाको मायाबाट अलग हुनुहुन्थ्यो, र त्यो बुबाले कहिलेकाहीं घर आउनुहुन्छ कि भनेर सोच्नु भएको हुनुपर्छ। परमेश्वरका पुत्र जसलाई हामी येशू भन्दछौं उहाँको आफ्नै पापले होइन, उहाँको पिताबाट अलगिएको थियो, किनकि उहाँसँग कुनै पनि थिएन, तर उहाँले हाम्रा सबै थोक बोक्नुभएको थियो।

सबैभन्दा राम्रो टिप्पणी र क्रसको उत्कृष्ट चित्र, र विशेष गरी यो रोएको: "मेरो भगवान, मेरो भगवान, तपाईंले मलाई किन त्याग्नुभयो?" लेवी 16. पुरानो नियम हामीलाई नयाँ बुझ्न मद्दत गर्ने ट्यूटर भएकोले, लेवी 16 ले हामीलाई क्रसको यो पुकार बुझ्न मद्दत गर्नुपर्छ। त्यहाँ तीनवटा बलिदानहरू थिए जसमा इस्राएलीहरूले दुईवटा बोका र एउटा गोरु समावेश थिए। पहिले, हारूनको पापको लागि साँढे चढाइएको थियो ताकि उसले मानिसहरूको लागि मध्यस्थता गर्न सकोस्। त्यसपछि मानिसहरूको पापको लागि बोकाको बलि चढाइयो। दोस्रो बाख्रा, तेस्रो जनावर, मानिसहरूको सामु ल्याइयो। "जब हारूनले महापवित्र स्थान, भेट हुने पाल र वेदीको प्रायश्चित गरिसकेपछि, उसले जिउँदो बोकालाई अगाडि ल्याओस्। उसले जिउँदो बाख्राको टाउकोमा दुवै हात राखेर इस्राएलीहरूका सबै दुष्टता र विद्रोहहरू—तिनीहरूका सबै पापहरू— स्वीकार गरी बाख्राको टाउकोमा राख्नुपर्छ। उसले बाख्रालाई कामको लागि नियुक्त गरेको मानिसको हेरचाहमा मरुभूमिमा पठाउनुपर्छ। बाख्राले आफ्ना सबै पापहरू एकान्त ठाउँमा बोक्नेछ। र मानिसले यसलाई मरुभूमिमा छोडिदिनेछ।" (लेवी 16:20-22)

अब तस्विर पाउनु हुन्छ ? एउटा बाख्रा ल्याइनेछ, र हारूनले आफ्ना हातहरू लिएर त्यो बाख्राको टाउकोमा राखिदिनेछन्। उसले भन्यो, "हाम्रा सबै पापहरू हामी यो बाख्राको टाउकोमा राख्छौं।" सबै कामवासना, सबै व्यभिचार, सबै झूट, सबै चोरी, सबै गपशप, सबै घृणा र अन्य कुनै पनि पापलाई प्रतीकात्मक रूपमा बाख्रामा राखिएको थियो। त्यो बाख्रा धेरै टाढा नहुँदासम्म एक जना मानिसको नेतृत्वमा हुनेछ। मरुभूमिमा कि यो फेरि शिविरमा फर्कने बाटो कहिल्यै फेला पार्न सक्दैन। त्यो मानिसले आफ्नो जुत्ता वा चप्पल लिएर त्यो बाख्रालाई लात हानेर भन्यो, "यहाँबाट जानुहोस्, टाढा जानुहोस्, हराउनुहोस्।" के तपाईंलाई थाहा छ हामीले हाम्रो अंग्रेजी पाएका छौं? त्यही खण्डबाट शब्द, "बलिको बोका"? सबै दोष, सबै पाप तेस्रो पक्षलाई थोप्टै? त्यो पक्कै पनि मूर्ख परम्परा जस्तो देखिन्छ। तिनीहरू किन त्यसो गर्छन्?" १,५०० वर्षसम्म इस्राएलीहरूले त्यो आज्ञा पालन गरे।

छ घन्टासम्म येशू क्रसमा झुण्डिनुभयो, र यो छ सहस्राब्दी जस्तो देखिन्थ्यो। मरुभूमिमा एकलै छाड्दा बाख्रा जस्तै एकलै छोडियो। उसले कराएर भन्यो, "हे भगवान, मेरो भगवान, तपाईंले मलाई किन त्याग्नुभयो?"

3. प्रतिस्थापन को रो। "उहाँ आफैले रूखमा आफ्नो शरीरमा हाम्रा पापहरू बोक्नुभयो, ताकि हामी पापको लागि मर्न र धार्मिकताको लागि बाँच्न सकौं; उहाँका घाउहरूद्वारा तपाईं निको हुनुभयो।" (१ पत्रुस २:२४)। "उहाँको घाउले तिमी निको भएको छौ।" "हाम्रो खातिर पाप नभएकोलाई परमेश्वरले पाप बनाउनुभयो ताकि हामी उहाँमा परमेश्वरको धार्मिकता बन्न सकौं।" (२ कोरिन्थी ५:२१) प्रतिस्थापन हेर्नुहोस्?

यो अविश्वसनीय छ। पापरहित, पवित्र, निष्कलंक र शुद्ध भएकाहरूलाई परमेश्वरले कुनै न कुनै रूपमा लिनुभयो र उहाँलाई ढल जस्तै फोहोर बनाउनुभयो र जब म नम्रतापूर्वक, आज्ञाकारी र विश्वासमा खीष्टमा आउँछु, परमेश्वरले मलाई येशू खीष्टको सुन्दरता, शुद्धता र अनुग्रह हस्तान्तरण गर्नुहुन्छ। । त्यो सबैभन्दा शक्तिशाली, सबैभन्दा अविश्वसनीय र सबैभन्दा अगम्य विचार हो जुन मानिसले सहन सक्छ, येशूको धार्मिकता पापी मानिसलाई हस्तान्तरण गरिएको छ। "मेरो भगवान, मेरो भगवान, तपाईंले मलाई किन त्याग्नु भयो" प्रतिस्थापनको रोदन मात्र सकिन्छ।

यदि येशूले मध्यस्थता नगरेको भए, यदि सबै कुरा प्राकृतिक प्रक्रियामा भर्खरै मिलेको भए, त्यो रोदन हो जुन तपाईं र मैले हाम्रो मृत्यु र न्यायको घटनाहरूमा प्रस्ताव गरिरहने थियौं। "हे भगवान, मेरो भगवान, तपाईंले मलाई किन त्याग्नुभयो?" तर येशूले ती शब्दहरू भन्नु भयो ताकि मैले गर्नु नपरोस्, ताकि तिमीहरूले गर्नु नपरोस्।

तपाईंले सायद यो कथा पहिले सुन्नु भएको छ वा सायद लगभग आठ वर्ष पहिले टुडे शो मा मान्छे देख्नुभयो। तर यो मेरो लागि प्रतिस्थापन को रोने को यो विचार को सबै भन्दा राम्रो दृष्टान्त थियो। एक बिहान मैले टुडे शोमा फ्रान्सेस्का गेरास्चेनेभिक नामको एक व्यक्तिलाई बिहान सबैरै अन्तर्वार्ता लिएको देखें। तिनीहरूले उहाँसँग अन्तर्वार्ता लिए किनभने उहाँ Auschwitz, भयंकर एकाग्रता शिविरको बाँचेका थिए जुन होलोकास्टको बीचमा थियो। तर गेरास्चेनेभिकसँग विशेष रोचक कथा थियो किनभने उनले सन् १९४१ मा जुलाईमा आस्विट्जमा भागेको समयको बारेमा भनेका थिए। र जहिले पनि त्यो भयो, त्यो यातना शिविरको कमान्डेन्टले सधैं यस्तै कुरा गर्थे। भविष्यमा भाग्न निरुत्साहित गर्न, उसले सबै कैदीहरू र सबै कैदीहरूलाई बाहिर आँगनमा जम्मा गर्थे, र तिनीहरूले अनियमित रूपमा 10 नामहरू कोर्नेछन्। र ती 10 लाई खुला खाडलमा हालिनेछ र यसलाई छोपिनेछ। र तिनीहरू भोकै मर्ने वा निर्जलीकरण नभएसम्म त्यहाँ छोडिनेछन्। र सबैले उनीहरूलाई दिनहुँ मरिरहेको हेर्नेछन्। तिनीहरूले दस नामहरू बोलाउन थाले, र दशौं नाम फ्रान्सेस्का गेरास्चेनेभिक नाम थियो। गेरास्चेनेभिकले भने, "म घुँडा टेकेर अनियन्त्रित भएर रुन थालें। मैले बिन्ती गरें।" मैले भने, "मेरो

श्रीमती छिन्, मेरा बच्चाहरू छन्, कृपया, कृपया, मलाई यस्तो नगर्नुहोस्।" र एक्कासी कतैबाट म्याक्सिमिलियन कोल नामको मानिस अगाडि बढ्यो। कोल यहूदी पनि थिएनन्। उहाँ सहानुभूतिको रूपमा त्यस यातना शिविरमा हुनुहुन्थ्यो। कोल '41 को फेब्रुअरीमा आएका थिए, यो जुलाईमा थियो, र उनले पहिले नै उपनाम कमाइसकेका थिए, "द एन्जिल अफ एस्विट्ज,"। किनभने उसले आफ्नो खाना साझा गर्यो, र उसले बिरामीको हेरचाह गर्यो, र उनले पीडितहरूलाई प्रोत्साहन गर्ने प्रयास गरे। उसले बोल्थे र भन्यो, "कमान्डेन्ट, म एक शब्द भन्न सक्छु?" यो उल्लेखनीय थियो कि उनलाई घटनास्थलमा गोली लागेन। तर कारणहरूका लागि हामीले कहिल्यै थाहा पाउने छैनौं, कमान्डेन्ट कोलतिर फर्किए र भने, "हो, तपाईं सक्नुहुन्छ।" उसले भन्यो, "के म उसको ठाउँ लिन सक्छु? म जेठो छु - तपाईंले मबाट धेरै काम पाउनुहुनेछैन।" ठीक छ, नाजी दिमागले यसलाई उठायो र यसलाई अनुमति दियो। र म्याक्सिमिलियन कोललाई अन्य नौ जनासँग त्यो खाडलमा फालियो। छ हप्ता पछि अगस्ट 14 मा, उनी मात्र बाँचेका थिए। उसलाई भोकले मर्न दिनुको सट्टा, तिनीहरूले उसलाई फिनोलको इंजेक्शन दिए र उनको मृत्यु भयो। यो उल्लेखनीय थियो कि उनलाई घटनास्थलमा गोली लागेन। तर कारणहरूका लागि हामीले कहिल्यै थाहा पाउने छैनौं, कमान्डेन्ट कोलतिर फर्किए र भने, "हो, तपाईं सक्नुहुन्छ।" उसले भन्यो, "के म उसको ठाउँ लिन सक्छु? म जेठो छु - तपाईंले मबाट धेरै काम पाउनुहुनेछैन।" ठीक छ, नाजी दिमागले यसलाई उठायो र यसलाई अनुमति दियो। र म्याक्सिमिलियन कोललाई अन्य नौ जनासँग त्यो खाडलमा फालियो। छ हप्ता पछि अगस्ट 14 मा, उनी मात्र बाँचेका थिए। उसलाई भोकले मर्न दिनुको सट्टा, तिनीहरूले उसलाई फिनोलको इंजेक्शन दिए र उनको मृत्यु भयो। यो उल्लेखनीय थियो कि उनलाई घटनास्थलमा गोली लागेन। तर कारणहरूका लागि हामीले कहिल्यै थाहा पाउने छैनौं, कमान्डेन्ट कोलतिर फर्किए र भने, "हो, तपाईं सक्नुहुन्छ।" उसले भन्यो, "के म उसको ठाउँ लिन सक्छु? म जेठो छु - तपाईंले मबाट धेरै काम पाउनुहुनेछैन।" ठीक छ, नाजी दिमागले यसलाई उठायो र यसलाई अनुमति दियो। र म्याक्सिमिलियन कोललाई अन्य नौ जनासँग त्यो खाडलमा फालियो। छ हप्ता पछि अगस्ट 14 मा, उनी मात्र बाँचेका थिए। उसलाई भोकले मर्न दिनुको सट्टा, तिनीहरूले उसलाई फिनोलको इंजेक्शन दिए र उनको मृत्यु भयो। र म्याक्सिमिलियन कोललाई अन्य नौ जनासँग त्यो खाडलमा फालियो। छ हप्ता पछि अगस्ट 14 मा, उनी मात्र बाँचेका थिए। उसलाई भोकले मर्न दिनुको सट्टा, तिनीहरूले उसलाई फिनोलको इंजेक्शन दिए र उनको मृत्यु भयो। र म्याक्सिमिलियन कोललाई अन्य नौ जनासँग त्यो खाडलमा फालियो। छ हप्ता पछि अगस्ट 14 मा, उनी मात्र बाँचेका थिए। उसलाई भोकले मर्न दिनुको सट्टा, तिनीहरूले उसलाई फिनोलको इंजेक्शन दिए र उनको मृत्यु भयो।

मलाई थाहा छैन गेरास्चेनेभिक अझै बाँचिरहेका छन् कि छैनन्, तर उनी आठ वर्षअघिको जस्तै थिए। र जब तिनीहरूले उहाँसँग अन्तर्वार्ता गरे, उहाँको टिप्पणी थियो, "मैले उहाँसँग एक शब्द पनि बोल्ने मौका पाइँनँ, तर मैले उहाँलाई टाढा लैजाँदा उहाँको आँखामा हेरेँ। र उहाँलाई थाहा थियो म कति कृतज्ञ छु। हरेक अगस्त 14, गेरास्चेनेभिक। एक सम्झनाको रूपमा Auschwitz फर्कन्छ। र उसको घरपछाडि एक धातु पट्टिका छ जुन उसले आफ्नै हातले बनाएको छ, र हरेक दिन उसले म्याक्सिमिलियन कोल नामको मानिसलाई आफ्नो कृतज्ञता व्यक्त गर्दछ।

फ्रान्सेस्का गेरास्चेनेभिकसँग हामीसँग धेरै कम समानता छ। हामी एउटै भाषा बोल्दैनौं, हामी एउटै मानिसहरूलाई चिन्दैनौं। हामीले एउटै मातृभूमि दाबी पनि गर्दैनौं। तर हामीसँग उहाँसँग धेरै मिल्दोजुल्दो चीजहरू छन्। हाम्रो जीवन बचाउन कोही मरे र हामी दुबैले हाम्रो बाँकी जीवन पूर्ण कृतज्ञतामा बितायौं। गेरास्चेनेभिकसँग क्रिस्चियन भएका सबैको समानता यही हो, यद्यपि गेरास्चेनेभिक भौतिक र हाम्रो आध्यात्मिक हो।

तिनीहरूले येशूलाई धेरै गिल्ला र धेरै गिल्ला गरे। ती मध्ये एउटा सत्य थियो। हो, त्यहाँ एउटा सत्य थियो। तिनीहरूले भने, "उसले अरूलाई बचायो, तर उसले आफूलाई बचाउन सक्दैन।" त्यो सत्य थियो। ओह, उसले आफैलाई बचाउन सक्छ, मत्ती 26:53। धेरै घण्टा उनले पत्रुसलाई भने, "के तिमीलाई थाहा छैन म स्वर्गदूतहरूको 12 वटा सेनालाई बोलाउन सक्छु?" उहाँले आफूलाई बचाउन सक्नुहुन्थ्यो, तर उहाँले त्यो सम्पूर्ण बनाइलाई सत्य बनाउन सक्नुभएन। उसले अरूलाई बचायो, तर आफूलाई बचाउन सकेन। अरूलाई बचाउने हो भने आफूलाई बचाउन सकेन। "हे भगवान, मेरो भगवान, तपाईंले मलाई किन त्याग्नुभयो?" प्रतिस्थापनको नारा थियो। अद्भुत अनुग्रह पाठ #1254 स्टीव फ्ल्याट मार्च १७, १९९६

मानवता को शब्द

"पछि, सबै कुरा अब पूरा भयो र धर्मशास्त्र पूरा हुनेछ भनी थाहा पाएर, येशूले भन्नुभयो, 'म तिर्खाएको छु।' त्यहाँ दाखमद्यको सिरकाको भाँडो थियो, त्यसैले तिनीहरूले त्यसमा स्पन्ज भिजाएर हिसपको बोटको डाँठमा स्पन्ज राखे र येशूको ओठमा उठाए।" (यूहन्ना १९:२८)

सतहमा, त्यो कथनले हामीलाई केही मतलब गर्दैन। क्रुसमा छ घण्टापछि सुख्खा र निर्जलित भएको मर्ने मानिसबाट तपाईंले आशा गर्नुहुने कुरा हो। "म तिर्खाएको छु।" निस्सन्देह, उहाँले के भन्न गइरहेको छ। तर मलाई लाग्छ उसले धेरै कुरा भन्यो। म तपाईंलाई सुझाव दिन्छु कि यो पूरा भएको दाबी थियो।

सायद तपाईंलाई याद छ कि त्यहाँ दुईवटा पेय थिए जुन कूसमा उल्लेख गरिएको थियो। यो कुन हो भनेर जान्न उपयोगी छ। मती 27:34 मा येशूलाई कूसमा टाँगिँदै गर्दा, बाइबलले हामीलाई बताउँछ कि उहाँलाई "पित्त मिसिएको दाखमद्य" भनिन्छ। पित्त एक नार्कोटिक एजेन्ट, एक सुन्न एजेन्ट थियो। क्रूर रोमीहरूलाई पनि तिनीहरूमा दयाको स्पर्श थियो। तिनीहरूले एक व्यक्तिलाई कूसमा राख्नु अघि, तिनीहरूले उसको दिमागलाई धमिलो पार्न र उसलाई पीडा सहन गर्नको लागि केही दिए। जब येशूलाई त्यो प्रस्ताव गरिएको थियो, उहाँले इन्कार गर्नुभयो। उसले भन्यो, "छैन।"

"उसले किन अस्वीकार गर्‍यो?" एउटा कारण पक्कै पनि येशूले कुनै पलायन वा सर्टकटहरू रोञ्जुने छैन। उहाँ कूसको पूर्ण प्रकोप र पूर्ण क्रोध सहन गर्न कटिबद्ध हुनुहुन्थ्यो। कूसबाट बनाइएका यी सात कथनहरूमा उहाँले आफ्नो सम्पूर्ण जीवन र सेवकाईलाई संक्षेप गर्न सकून् भनेर येशू त्यहाँ झुण्डिँदा आफ्नो पूर्ण मानसिक क्षमता चाहनुहुन्थ्यो।

तर छ घण्टा पछि अर्को पेय प्रस्ताव गरिन्छ। यो हामीलाई सिरका संग मिश्रित रक्सी को रूप मा पहिचान गरिएको छ। यो फरक थियो। यो एक सस्तो रक्सी थियो, शायदै किण्वित, यदि सबै किण्वित; यो सिरका संग मिश्रित दाखमद्य थियो। विद्वानहरू सामान्यतया भन्छन्, "एक भाग रक्सी, दुई भाग सिरका।" यसमा कुनै पित्त थिएन, यसको कुनै सुन्न प्रभाव थिएन। यदि केहि छ भने, यसले उनको इन्द्रियहरूलाई उत्तेजित गर्नेछ। अनि येशूले भन्नुभयो, "म तिर्खाएको छु," र तिनीहरूले उहाँलाई दिए।

त्यसोभए उसले दोस्रो पेय किन पियो?" पद 28 हेर्नुहोस्। "पछि, सबै कुरा पूरा भयो र धर्मशास्त्र पूरा हुनेछ भनेर थाह पाएर, येशूले भन्नुभयो, 'म तिर्खाएको छु।' "मानिसहरू, त्यहाँ अर्को प्रमाण छ। भगवान कूसमा झुन्डिनुभएको छ। तपाईंले देख्नुभयो कि म विश्वस्त छु कि येशूले त्यो क्षणमा के जान्नुभयो भनेर केवल परमेश्वरले जान्न सक्नुहुन्छ। छ घण्टाको कष्टदायी, दिमाग धमिलो पार्ने पीडा, र उहाँ मर्नु अघिको केही क्षण पछि, त्यो मानिस झुण्डिएको थियो। क्रसले आफ्नो जीवनको बारेमा 700-प्लस भविष्यवाणीहरूमा प्रतिबिम्बित गर्‍यो कि ती सबै पूरा भए। तल येशूको मृत्युको बारेमा भविष्यवाणीहरू छन्।

परिचित मित्र द्वारा धोका। (भजन ४१:९)

चेलाहरूको त्याग। (भजन ३१:११)

झुटा आरोपहरू। (भजन ३५:११)

उहाँका न्यायकर्ताहरूको अगाडि मौनता (यशैया ५३:७)

निर्दोष पाइने (यशैया ५३:९)

अपराधीहरूसँग उहाँको संख्या। (यशैया ५३:१२)

कूसमा टाँगिएको। (भजन 22:16)

दर्शकको ठट्टा। (भजन 109:25)

मुक्ति नदिने गाली। (भजन २२:७,८)

उसको लुगाको लागि जुवा। (भजन 22:18)

उहाँका शत्रुहरूको लागि प्रार्थना। (यशैया ५३:१२)

भगवानबाट त्यागिएको। (भजन २२:१)

बुबाको हातमा उसको आत्माको उपज। (भजन ३१:५)

हड्डी भाँचिएको छैन। (भजन ३४:२०)

धनी मानिसको चिहानमा गाड्ने काम। (यशैया ५३:९)

तिनीहरूले मलाई मेरो तिर्खाको लागि सिरका दिए (भजन 69:21)

के तपाईंलाई थाहा छ त्यहाँ मृत्युको बारेमा धेरै भविष्यवाणीहरू थिए? के यो मान्छे मान्छे मात्र थियो? जब उसले ती सबै मार्फत सोचिरहेको थियो, उसको दिमागमा अझै पूरा नभएको एउटा अन्तिम भविष्यवाणी आयो। भजनसंग्रह 69:20 ले सिरका चढाउनेछ र यसलाई खाइनेछ भनी भविष्यवाणी गरेको थियो, र येशूले थाहा पाउनुभयो र उहाँले सबै भविष्यवाणीहरू पूरा गर्ने पछि, त्यो पूर्तिको लागि केही भन्नुभयो। उसले भन्यो, "म तिर्खाएको छु।" तिनीहरूले उसलाई सिरका दिए। पूरा भएको दाबी थियो। तर त्योभन्दा पनि महत्त्वपूर्ण, यो अवतारको दाबी थियो।

येशूले कूसबाट यो कथन गर्नुको दुइटा कारण हुन सक्छ। एक, यो भविष्यवाणी पूरा गर्न थियो; र दोस्रो, किनभने मानिस तिर्खाएको थियो। पहिलो कारणले उहाँ परमेश्वर हुनुहुन्थ्यो भने दोस्रो कारणले उहाँ मानिस हुनुहुन्थ्यो भनी देखाउँछ। सँगै, तिनीहरूले फेरि सबै इतिहासको सबैभन्दा ठूलो दाबी, अवतारको दाबीलाई प्रमाणित गर्छन्। अवतार भनेको केवल यो मानिस, येशू, शरीरमा प्याकेज गरिएको भगवान हुनुहुन्थ्यो भन्ने हो। त्यहाँ बाइबल मार्फत सबै तरिकामा दावीहरू छन्। यूहन्नाले आफ्नो सुसमाचारको सुरुवात "आदिमा वचन थियो" (यो येशूको लागि एउटा रूपक थियो) बाट सुरु गर्नुभयो। "आदिमा वचन थियो, र वचन परमेश्वरसँग थियो, र वचन परमेश्वर हुनुहुन्थ्यो।" (यूहन्ना 1:1) र त्यसपछि 14 पदहरू पछि, उहाँले भन्नुभयो, "र वचन देहधारी भयो र हाम्रो बीचमा बस्यो।"

कलस्सी २:९ ले भन्छ, "किनकि ख्रीष्टमा ईश्वरको सम्पूर्ण पूर्णता शारीरिक रूपमा रहन्छ," वा, १ तिमोथी ३:१६, पावलले तिमोथीलाई भन्छन्, "उनी शरीरमा देखा पर्नुभयो र आत्माद्वारा प्रमाणित हुनुभयो," र सूची जारी र जान्छ। म यो पर्याप्त तनाव गर्न सकिदिन। अवतारको दाबी विश्वासको महाद्वीपीय विभाजन हो, यो कुनै न कुनै रूपमा बगछ। तपाईंले संसारले येशूलाई प्रेम गरेको देख्नुहुन्छ। अमेरिकाको नब्बे प्रतिशतले पनि क्रिस्चियन भएको दाबी गर्छन्, सबैले येशूलाई मन पराउँछन् किनभने उहाँ मायालु र राम्रो र न्यानो र अस्पष्ट हुनुहुन्थ्यो र संसार उहाँ एक असल शिक्षक, एक महान दार्शनिक र दयालु मानिस भएको कुरा गर्न उत्सुक छ। तर जबसम्म तपाईंले उहाँलाई शरीरमा आउनुभएका परमेश्वरको रूपमा स्वीकार गर्नुहुन्न, तबसम्म बाइबलले कुनै ताल वा तर्क बनाउँदैन। यो सबै मानवता मा महत्वपूर्ण दावी हो। यदि तपाईंले उहाँलाई शरीरमा भगवान हुनुहुन्छ भन्ने विश्वास गर्नुहुन्छ भने, अरू सबै कुरा मिल्छ। ऊ पानीमा हिँड्यो? निश्चित, जसले पानी बनायो उसले त्यसमाथि हिँड्न सक्छ, होइन र? कि उहाँ चिहानबाट बाहिर आउनुभयो? जसले जीवन बदल्यो, मृत्युले उसलाई थाम्न नसक्नु अचम्मको हो र ? कुसमा झुण्डिएको "तिम्रो पापहरू क्षमा भएका छन्" भनी उहाँले भन्न सक्नुहुने तथ्य। यदि उहाँ त्यो क्रूसमा भगवान हुनुहुन्छ भने, यो कुनै आश्चर्यको कुरा होइन कि उहाँको मृत्युको बचतको महत्त्व हुनेछ।

हाम्रो जीवनको महत्वपूर्ण निर्णय हो: के यो मानिस साँच्चै भगवान थियो? वा, के भगवान साँच्चै यो मानिस थियो? त्यही भयो। र दावी, "म तिर्खाएको छु," भन्छ, "हो।" हो, उहाँ हुनुहुन्थ्यो। उहाँ शरीरमा आएका भगवान हुनुहुन्थ्यो।

म तपाईंलाई सुझाव दिन चाहन्छु कि दिनहुँ धेरै व्यावहारिक तरिका हो कि येशूको अवतार, भगवान शरीरमा आउनुहुन्छ, हाम्रो लागि सबै कुरा हो। आकाशमा ताराहरू राख्नुहुने भगवान, जसले संसारलाई अस्तित्वमा बोलाउनुभयो र जसले तपाईंलाई तपाईंको आमाको गर्भमा जीवन दिनुभयो, त्यो ईश्वर कुसमा आए, जिउनुभयो र मर्नुभयो ताकि उहाँले तपाईं जस्तो महसुस गर्नुहुन्छ, तपाईं जस्तै पसिना पसिना, तिमीलाई चोट दिए जस्तै दुख र तिमी रोए जस्तै रो। दुःखद वास्तविकता यो हो कि धेरैजसो मानिसहरूले येशूलाई स्वीकार गर्छन् र म अहिले क्रिस्चियन मानिसहरूको बारेमा पनि कुरा गर्दैछु, तर उनीहरूले वास्तवमा उनीहरूको दैनिक जीवनमा कसरी प्रभाव पार्न चाहन्छन् भन्ने अनमोल थोरै बुझाए छ।

धेरैजसो मानिसहरूले येशूलाई धर्म, क्रिस्चियन धर्म, संस्था, चर्च, आचारसंहिता, बाइबल स्थापना गर्न आएका मानिसको रूपमा हेर्छन् र तिनीहरूले त्यही सोच्छन्। होइन! येशु यस धर्तीमा आएर धर्म स्थापित गर्न कुसमा झुण्डिएका होइनन्। उहाँ सम्बन्ध पुनर्स्थापित गर्न आउनुभयो।

तपाईंले यो पहिले सुन्नु भएको हुन सक्छ तर अझै बुझ्नुभएको छैन। तपाईं विश्वास गर्नुहुन्छ कि येशू शरीरमा आउनुभयो, उहाँ यहाँ हुनुहुन्छ, त्यो गर्नुभयो, स्वर्गमा फर्कनुभयो र उहाँले के गर्नुभयो महत्त्वपूर्ण थियो, केस बन्द। यहाँ नभएको मान्छेसँग कसरी सम्बन्ध राख्ने ? तपाईंले उहाँलाई देख्न सक्नुहुन्न, उहाँलाई छुन, उहाँलाई महसुस गर्न वा सुन्न सक्नुहुन्न। हामी सानी छ वर्षीया केटी जस्तै छौं जसले खराब सपना देखे। उनको आमा रुँदै उनको सुत्ने कोठामा गइन् र उनलाई साहस दिन र उनको स्वतन्त्रता बढ्दै जान खोज्दै, उनले उसलाई प्रहार गरी भनिन्, "अब प्रिय, ओछ्यानमा फर्कनुहोस्, येशु तिमीसँगै हुनुहुन्छ।" सानी केटीले पछाडि फर्केर हेरिन् र भनिन्, "ठीक छ, तिमी येशूसँगै बस, म बाबासँग त्यहाँ जाँदैछु।"

अब हामी त्यसमा हाँस्छौं, तर मलाई थाहा छ कि धेरैजसो मानिसहरूले येशूको बारेमा साँच्चै काम गर्ने तरिका यही हो। धेरै मानिसहरू विश्वास गर्छन् कि येशू कतै वरिपरि हुनुहुन्छ, तर हामीलाई मासु र रगत चाहिन्छ। हामीलाई कोही कोही चाहिन्छ जसलाई हामीले समात्न सक्छौं, कसैले हामीलाई छुन सक्छ, कसैले हामीलाई वास्तवमै बुझ्न सक्छ। यदि त्यहाँ प्रश्नको जवाफ दिने कुनै खण्ड छ भने: के येशूले वास्ता गर्नुहुन्छ? के उसले हामीलाई छुन सक्छ? के हामी उसलाई छुन सक्छौं? के उसले आज साँच्चै मेरो आवश्यकताहरू पूरा गर्न सक्छ? यो हामीले अहिले अध्ययन गरिरहेका धर्मशास्त्र हो। येशूले भन्नुभयो, "म तिर्खाएको छु।"

सबै बाइबलमा सबैभन्दा मनमोहक चीजहरू मध्ये एउटा यो हो कि जब येशू आफ्नो सेवकाई सुरु गर्न लाग्नु भएको थियो, उहाँ 40 दिनसम्म खाना नखाई मरुभूमिमा जानुभयो र बाइबलले सबै धर्मशास्त्रहरूमा सबैभन्दा ठूलो अधोकरणहरू मध्ये एक छ, यसले भन्छ "अनि उहाँ भोकाउनुभयो।" चालीस दिनसम्म नखाएर भोकै बसे। त्यसपछि अब उसको जीवनको अन्तिम केही मिनेटमा जब उहाँ कुसमा झुण्डिनुभएको छ, हामीले उहाँलाई तिर्खाएका पाउँछौं।

यो मेरो लागि चाखलाग्दो छ कि उहाँको सेवकाईको पुस्तकमा, हामीले येशूलाई सबैभन्दा आधारभूत मानव आवश्यकताहरू: भोक र तिर्खासँग संघर्ष गरिरहेको देख्छौं। के तपाईंले कहिल्यै सोच्नुभएको छ कि हामीलाई किन भनिएको छ? किन यहाँ मत्ती 4 मा मरुभूमिमा जब येशू शैतानसँग एक-अर्कासँग जाँदै हुनुहुन्छ जब तिनीहरूले संसारमा शासन गर्न जाँदैछ भनेर पत्ता लगाउन खोजिरहेका छन्। हामी सबै अनन्तको आध्यात्मिक युद्धको बारेमा कुरा गर्दैछौं। त्यसपछि हामीलाई भनिन्छ "र ऊ धेरै भोकाएको थियो।" किन यहाँ कालो दिनमा जुन कहिल्यै भएको थियो जहाँ येशूले उस्तै कालोपनको अनुभव गरिरहनु भएको थियो जसरी हाम्रा सबै पापहरू उहाँमा थुप्रिएको थियो, र उहाँ पितालाई खोज्दै हुनुहुन्छ र उहाँलाई भेटाउन सक्नुहुन्न, रोइरहेका थिए, "हे भगवान, मेरो भगवान, तिमीले मलाई किन त्याग्यौ?" हामीलाई पनि भनिएको छ: अनि ऊ तिर्खाएको थियो।

के तपाईंले कहिल्यै सोच्नुभएको छ कि हामीलाई ती कुराहरू किन भनिन्छ? यो यसरी हो कि हिब्रू ४:१५-१६ का शब्दहरू हाम्रो कानमा पूर्णतया साँचो बज्नेछ: "किनकि हामीसँग हाम्रा कमजोरीहरूप्रति सहानुभूति देखाउन नसक्ने प्रधान पूजाहारी छैन, तर हामीसँग एक जना हुनुहुन्छ जो हरेक तरिकामा परीक्षामा परेको छ। जसरी हामी छौं - तैपनि पापविहीन थियौं। आउनुहोस् हामी विश्वासको साथ अनुग्रहको सिंहासनमा जाऔं, ताकि हामी दया प्राप्त गर्न सकौं र अनुग्रह पाउन सकौं।" यो हेर्नुहोस्, "हाम्रो आवश्यकताको समयमा हामीलाई मद्दत गर्न।"

सुन्दर गीतले भन्छ, "मेरो हृदय आनन्द वा गीतको लागि धेरै गहिरो पीडा हुँदा के येशूलाई वास्ता छ? बोझले दबाएर र चिन्ताले कष्ट र बाटो थकित र लामो हुँदै जान्छ? ओहो हो, उसले ख्याल राख्छ, मलाई थाहा छ उसले ख्याल राख्छ।" तर गीत भन्दा राम्रो, पत्रसले भने, "तिम्रो सारा चिन्ता उहाँमा प्याँकिदिनुहोस् किनकि उसले तपाईंको ख्याल राख्छ।" (१ पत्रस ५:७)

कालो रात र डरलाग्दो समयमा शारीरिक रूपमा मेरो हात समात्न मेरो वरिपरि आफ्नो हात राख्नको लागि येशू आज यहाँ शरीरमा हुनुहुन्न। म खुसी छु कि उनी अहिले यहाँ शरीरमा छैनन्। किनभने उसले जे गर्नु पर्ने थियो त्यो गरेको छ र हाम्रो पाप हटाइयो। यदि उहाँ अझै यहाँ हुनुहुन्थ्यो भने, यो हाम्रो पापलाई त्याग्ने र क्षमा गर्न आवश्यक पर्ने उद्देश्यको लागि हुनेछ। म पनि खुसी छु कि उहाँ यहाँ शरीरमा हुनुहुन्न किनभने उहाँ स्वर्गको सिंहासन कोठामा हाम्रो लागि बुबाको सामु मध्यस्थता गर्दै हुनुहुन्छ। म खुसी छु, किनकि अब उहाँ समय, स्थान र स्थान द्वारा सीमित मासुमा प्याक गरिएको छैन। उहाँले हाम्रा सबै पीडा, पीडा र आवश्यकताहरू एकै समयमा जात्र र सामना गर्न सक्नुहुन्छ। हामी कुष्ठरोगी वा अन्धा बार्टिमियस वा अन्धा मानिस जस्तो हुनु पर्दैन, हामीले प्रयास गरेर पत्ता लगाउनु पर्दैन: येशू नासरतमा हुनुहुन्छ? येशू कफर्नहुममा हुनुहुन्छ? येशू यरूशलेममा हुनुहुन्छ? म उसलाई हेर्न चाहन्छु। उहाँ त्यहीं हुनुहुन्छ, जहाँ हामी उहाँलाई कुनै पनि समय छुन सक्छौं।

म खुसी छु कि उहाँ शारीरिक रूपमा यहाँ हुनुहुन्न किनभने उहाँले "सान्त्वनादाता" परमेश्वरको पवित्र आत्मालाई छोड्नुभयो, हामीसँग मात्र होइन, तर हामीमा बाँच्नको लागि जब हामी ख्रीष्टमा बप्तिस्मा लिएर नयाँ सृष्टि उठाउँछौं। हामीमा बस्ने पवित्र आत्माले हाम्रो प्रार्थनामा मध्यस्थता गरिरहनुभएको छ। रोमी ८:२६ ले बताउँछ, उसले हाम्रो निम्ति सुस्कासीहरू दिइरहेको छ, जसलाई हामीले कसरी दिने भनेर पनि थाहा छैन। उहाँ बाबासँग हाम्रा आवश्यकताहरूको बारेमा कुरा गर्नुहुन्छ जुन हामीलाई कसरी माग्ने पनि थाहा छैन। त्यसकारण, जब हामी मध्ये कोही पनि प्रार्थनामा परमेश्वरकहाँ आउँछौं, स्वर्गमा येशूले हाम्रो कुनै पनि आवश्यकतालाई पहिचान गर्न र पूरा गर्न सक्नुहुन्छ। यदि त्यसले तपाईंलाई कुनै अर्थ राख्दैन भने यो हो कि तपाईंले "मानिस" येशूलाई कहिल्यै भेट्नुभएन, वा तपाईंले प्रार्थनालाई उहाँसँग आमनेसामने कुरा गर्ने अवसरको रूपमा कहिल्यै देख्नुभएन। प्रार्थना मात्र नगर्नुहोस्, प्रार्थनामा बाँच्नुहोस्। त्यो हेरचाहको दावी हो। एक लेखकले भने कि बेथलेहेमको पालनाले परमेश्वर आउनुभयो भनेर प्रमाणित गर्दछ। कलवरीको कुसले प्रमाणित गर्छ कि परमेश्वरले ख्याल गर्नुहुन्छ।

तिनीहरूले हिसपको डाँठलाई सिरका र दाखमद्यले उहाँको ओठमा उठाए र "जब उसले पिउनुभयो, येशूले भन्नुभयो, 'यो सकियो।' त्यसैका साथ उसले झुक्यो र आफ्नो आत्मा त्याग्यो।" (यूहन्ना १९:३०) येशूले ईश्वरत्वको दाबी गर्न सक्नु अघि मानवताका आवश्यकताहरू पूरा गर्नुपर्थ्यो। उसले आफ्नो मानव तिर्खा नमेटिएसम्म, "यो समाप्त भयो," शब्दहरू बोलाउन सकेन। येशूमा हामी कस्तो मित्र छौं, हाम्रा सबै पाप र शोकहरू सहन। अद्भुत अनुग्रह पाठ # १२५५, स्टीव फ्ल्याट मार्च २४, १९९६

विजयका शब्दहरू

संयुक्त राज्य अमेरिकाका नवौं राष्ट्रपति विलियम हेनरी ह्यारिसनले रेकर्डमा सबैभन्दा लामो उद्घाटन भाषण दिए। यो ९,००० भन्दा बढी शब्द थियो। ह्यारिसनलाई त्यो भाषणमा साह्रै गर्व भएको हुनुपर्छ किनभने त्यो चिसो, वर्षा, जनवरीको बिहान थियो। उनले ओभरकोट लगाउन वा आफ्नो ठेगाना संक्षिप्त गर्न अस्वीकार गरे। ती दयनीय अवस्थामा दुई घण्टा उभिएपछि उनलाई निमोनिया भयो र एक महिनाभन्दा कम समयपछि उनको मृत्यु भयो। कसैले ठट्टा गरे, "कुनै पनि राष्ट्रपतिले धेरै र कम बोलेका छैनन्।"

अब येशूले "कलवरी" भनिने पहाडमा कुसमा झुण्ड्याउँदा के गर्नुभयो त्यसको तुलना गर्नुहोस्। उनको भनाइ थोरै थियो। हामीले सातवटा मात्र रेकर्ड गरेका छौं। तिनीहरू संक्षिप्त थिए। अङ्ग्रेजीमा दस शब्दभन्दा बढी लामो हुँदैन। तर तिनीहरू जति थोरै र छोटो थिए, सबै अनन्तता उहाँले भन्नुभएको कुराले परिवर्तन भयो। मलाई लाग्छ कि कसैले भन्न सक्छ "कसैले कम र धेरै गरेको छैन।"

उहाँका सबै कथनहरूमध्ये सबैभन्दा राम्रो विजयका शब्दहरू थिए: "यो समाप्त भयो।" "पछि, सबै कुरा अब पूरा भयो र धर्मशास्त्र पूरा हुनेछ भनी थाहा पाएर, येशूले भन्नुभयो, 'म तिर्खाएको छु।' त्यहाँ दाखमद्यको सिरकाको भाँडो थियो, त्यसैले तिनीहरूले त्यसमा स्पन्ज

भिजाएर हिसपको बोटको डाँठमा स्पन्ज राखे र येशूको ओठमा उठाए, जब उहाँले पिउनुभयो, येशूले भन्नुभयो, 'यो सकियो।' त्यसैसाथ उसले शिर निहुराएर आत्मा त्याग्यो।" (यूहन्ना १९:२८)

त्यो वाक्यांश अंग्रेजीमा तीन फरक शब्दहरूमा हामीलाई आउँछ: यो - समाप्त। तर मूल भाषा, ग्रीक मा, यो केवल एक शब्द थियो: Tetelestai। Tetelestai एक शक्तिशाली शब्द थियो। यो एक धेरै समाप्ति वाक्यांश थियो जसले संकेत गर्दछ कि केहि पूर्ण रूपमा समाप्त भएको थियो। यो बिल्कुल समाप्त भएको छ। कसै-कसैले सोचे कि यो निराशाको रोएको थियो। येशू चिच्याउनुहुन्छ, "ओह यो समाप्त भयो!" यो थिएन। अरूले सोचे कि यो राहतको सास हुन सक्छ, "ओह, यो समाप्त भयो।" त्यो पनि थिएन। म विश्वस्त छु कि यो विजयको शब्द थियो, त्रासदी होइन। यो हर्षोल्लासको शब्द थियो, विलाप होइन। यो विजयको रोदन थियो, निराशाको रोएको थिएन। वास्तवमा, उसले "टेटेलेस्टाई!" भनेर कराउन सक्छ। यो समाप्त भयो!

तर, के सकियो ?

1. येशूको पार्थिव काम समाप्त भयो। केहि सुरु गर्न भन्दा यसलाई समाप्त गर्न धेरै सजिलो छ, हैन? चाहे तपाईं एक परियोजना को बारे मा कुरा गर्दै हुनुहुन्छ, एक कलेज डिग्री, एक विवाह, एक प्रतिबद्धता, एक जीवन, जे पनि: यो समाप्त गर्न भन्दा सुरु गर्न धेरै सजिलो छ। यसैले हामी समाप्त गर्नेहरूलाई मात्र पुरस्कार दिन्छौं। "मैले बोस्टन म्याराथन सुरु गरेँ," भन्ने टी-शर्टहरू देख्नुहुन्न? स्कूलको पहिलो दिन कसैले पनि डिप्लोमा पाउँदैन। तपाईंले आफ्नो नयाँ कामको दोस्रो महिनाको सुरुमा सुनको घडी पाउनुहुन्न। तपाईंले समाप्त गरेपछि तपाईं पुरस्कृत हुनुहुन्छ। साँच्चै भन्ने हो भने, हामी मध्ये धेरैलाई हामीले सुरु गरेको कुरा पूरा गर्न गाह्रो हुन्छ, तर येशूलाई होइन। उनी फिनिश थिए।

यो शब्द, "Tetelestai," यूहन्नाको सुसमाचारमा अन्य तीन पटक प्रयोग गरिएको छ र सबै तीन पटक यो येशूको ओठबाट आएको हो। 'मलाई पठाउनुहुनेको इच्छा पूरा गर्नु र उहाँको काम पूरा गर्नु हो,' येशूले भन्नुभयो, 'मेरो खाना भनेको हो। बुबाले मलाई पूरा गर्न दिनुभएको छ, जुन मैले गरिरहेको छु, यसले गवाही दिन्छ कि पिताले मलाई पठाउनुभएको हो।" (यूहन्ना 5:36) यो मानिसले चाँडै नै मैले सुरु गरेको कुरा पूरा गर्न तयार छु भनिरहेका छन्।

उहाँ कुरा जानु भन्दा केही घण्टा अघि, उहाँले आफ्नो बुबासँग प्रार्थना गर्नुभयो र भन्नुभयो, "मैले तपाईंलाई पृथ्वीमा महिमा ल्याएको छु" (त्यहाँ त्यो शब्द छ, Tetelestai) " तपाईंले मलाई दिनुभएको काम पूरा गरेर। गर्नुहोस्।" (यूहन्ना 17:4) घण्टा पछि, उहाँ आफ्नो हातमा झुण्ड्याउँदै कराउनुहुन्छ, "यो समाप्त भयो।" (यूहन्ना 19:30) जब येशू यस पृथ्वीमा आउनुभयो, उहाँ एक साथ आउनुभएको थिएन। यादृच्छिक "तपाईंको प्यान्टको सिटबाट उडान" दृष्टिकोण। उनको एउटा विशेष योजना थियो। उसलाई के गर्नु आवश्यक छ भनेर ठ्याक्कै थाहा थियो। उहाँलाई पूरा हुन आवश्यक पर्ने भविष्यवाणीहरू, तालिम दिन आवश्यक पर्ने मानिसहरू, चमत्कारहरू गर्न आवश्यक पर्ने र सञ्चार गर्न आवश्यक पर्ने सन्देशहरू थाहा थियो। उहाँले भन्नुभयो, मेरो काम मलाई पठाउनुहुनेको इच्छा पूरा गर्ने हो र म त्यो काम पूरा गर्नेछु।

धेरै मानिसहरूले जीवनमा यति अतृप्त महसुस गर्नुको कारण, यति निराश, यति दुखी, तिनीहरूले येशूको उदाहरणलाई पछ्याउँदैनन्। उनीहरूको जीवन योजना छैन। तिनीहरूले प्रत्येक इन्द्रेणी, तत्काल सन्तुष्टिको प्रत्येक स्रोत र हरेक आनन्दको पोखरीबाट पिउने प्रयास गर्छन्। तर तिनीहरू सधैं तिर्खाइरहन्छन्। यसको विपरित, येशूले भन्नुभयो, म जान्न चाहन्छु कि मेरो बुबाले मलाई के गर्न चाहनुहुन्छ र मैले यो पूरा नगरेसम्म म यो गर्नछु। मानिसहरू, तपाईंको जीवनमा पूर्तिको लागि त्यही रहस्य हो। येशू यहाँ हुनुहुन्थ्यो त्यही उद्देश्यको लागि हामी यस पृथ्वीमा छौं। हामी यहाँ बाबाको महिमा गर्न आएका छौं। यसले तपाईंलाई अचम्ममा पार्न सक्छ, तर हामी त्यसलाई ठीक त्यस्तै तरिकाले पूरा गर्न जाँदैछौं। हामी यसलाई केवल आज्ञाकारी भएर, प्रतीकात्मक रूपमा आफ्नै कुरा गएर र आफैलाई कुरा टाँगेर पूरा गर्न जाँदैछौं ताकि परमेश्वरले हामीमा बाँझ र राज्य गर्न सक्नु।

त्यो अन्तिम कुरा गर्नु सबैभन्दा गाह्रो कुरा हो। तपाईंहरू मध्ये कोहीले सोध्दै हुनुहुन्छ "तपाईं यो कसरी गर्नुहुन्छ? तपाईं कसरी उत्प्रेरित रहनुहुन्छ? जीवनको सम्पूर्ण दौडलाई अन्तिम रेखासम्म दौडने र राम्रोसँग गर्ने साहस तपाईंसँग कसरी छ?" येशूको रहस्यको बारेमा बाइबलले हामीसँग के साझा गर्छ भनी हेरौं।

"हाम्रो नजर येशुमा राखौं, लेखक र," (शब्दलाई हेर्नुहोस्) "हाम्रो विश्वासको अन्त्य गर्ने, जसले आफ्नो सामु राखिएको आनन्दको लागि कुरालाई सहनुभयो, त्यसको लाजको तिरस्कार गर्नुभयो र परमेश्वरको सिंहासनको दाहिने हातमा बस्नुभयो।" (हिब्रू 12):2) यसले हामीलाई कसरी समाप्त गर्ने भनेर बताउँछ! यहाँ हामी कसरी समाप्त गर्छौं, हामी येशूलाई हेर्छौं। येशू कहाँ हेर्दै हुनुहुन्थ्यो? "उहाँको सामु राखिएको आनन्द उसले कुरा सह्यो," उसले लाजलाई घृणा गर्‍यो, तर उसले यसलाई पार गर्‍यो। किन? किनभने उसलाई थाहा थियो अर्को तिर, उहाँ परमेश्वरको सिंहासनको दाहिने हातमा बस्न लाग्नु भएको थियो जसले मानिसहरूलाई तिनीहरूसँग मेलमिलापको बाटो प्रदान गरेको थियो। हामी हाम्रो ध्यान हामी कहाँ जाँदैछौं भन्नेमा राख्छौं। एक युगमा तत्काल सन्तुष्टिको लागि जहाँ हामी तत्काल सन्तुष्टि चाहन्छौं, हामीले याद गर्नुपर्छ कि हाम्रो इनाम अनन्तमा छ।

अब गलत नबुझुहोस्। म क्रिश्चियन जीवनलाई कुनै पनि कुराको लागि व्यापार गर्दिन किनभने हामी हाम्रो उद्देश्य पूरा गर्न र दौड पूरा गर्न खोज्दा परमेश्वरले हाम्रो जीवनमा फल फलाउनुहुन्छ। हामीले ती कुराहरू अध्ययन गरेका छौं: प्रेम, आनन्द, शान्ति, धैर्य, गलाती 5 बाट आत्माका सबै नौ फलहरू। कसैले पनि एक क्रिश्चियनले जस्तै मापन गर्न सक्दैन।

तर त्यो सिक्काको अर्को पाटो पनि छ। ख्रीष्टको अनुयायी हुनुले हाम्रो जीवनमा मागहरू गर्नेछ। यदि परमेश्वरसँगको हाम्रो हिँडाइ साँचो छ र हामी कसरी बताउँछौं भनेर बलिदानहरू चाहिन्छन् त्यो बलिदानसँग, मागसँग र जीवनका कष्टहरूसँग सामना गर्नुहोस्। "उहाँको सामु राखिएको आनन्दको लागि, उसले लाजलाई तुच्छ ठान्दै क्रूस सह्यो र अब उहाँ परमेश्वरको सिंहासनको दाहिने हातमा बसिरहनुभएको छ।" (हिब्रू १२:२)

तपाईंहरू मध्ये कोही छोड्ने कगारमा हुनुहुन्छ। यो पाठ पढिरहेका तपाईंहरू मध्ये कोही सेवकाई छोड्ने कगारमा हुनसक्छन्, तपाईं निराश महसुस गर्न थाल्नुभएको छ र सायद यो निष्फल देखिन्छ। के तपाईं बाइबल स्कूल शिक्षक हुनुहुन्छ जो सोच्दै हुनुहुन्छ, तपाईंले मात्र छोड्नुपर्छ किनभने तपाईं सोच्नुहुन्छ कि "म कुनै पनि विद्यार्थीमा जाँदैछु?" के तपाईं एक व्यक्तिगत कार्यकर्ता हुनुहुन्छ जो उही तरिका हो? के तपाईंहरू मध्ये कोही आफ्नो विवाह छोड्ने बारे सोच्दै हुनुहुन्छ? के तपाईंहरू मध्ये केही सोच्दै हुनुहुन्छ, मलाई थाहा छैन कि म यो चर्च-सामानहरू राख्न जाँदैछु कि?"

के म तपाईंलाई थोरै राम्रो सल्लाह दिन सक्छु? हेर्नुहोस् जहाँ येशूले हेर्नुभयो। अनन्ततामा पुनः फोकस गर्नुहोस्। "यो संसार मेरो घर होइन; म त एउटा बाटो हुँ। मेरो खजाना नीलो भन्दा पर कतै राखिएको छ।" यदि तपाईं विश्वास गर्नुहुन्न भने, तपाईंलाई जीवन समाप्त गर्न कठिन समय हुनेछ, पावलले भने "... हामीले हार मानेनौं भने हामी उचित समयमा फसल काट्नेछौं।" (गलाती ६:९) नछोड्नुहोस्। Tetelestai। येशूले आफ्नो काम पूरा गर्नुभयो।

मुक्तिको योजना पूरा भयो। उहाँलाई थाहा थियो कि छुटकाराको योजना समाप्त भयो। त्यो शब्द, "Tetelestai" एक रोचक शब्द हो। यो प्रायः पहिलो शताब्दीमा व्यावसायिक अर्थमा प्रयोग भएको थियो। उदाहरणका लागि, यदि कसैसँग ऋण छ जसको लागि किस्ता तिर्नु पर्ने हुन्छ, त्यो मानिस अन्तिम दिन भित्र पस्छ र त्यो थोरै पैसालाई थप्पड दिन सक्छ र भन्न सक्छ, "टेटेलेस्टाई," यो समाप्त भयो, यो भुक्तान भयो, यो भयो। र ऋणदाताले उसलाई हेरेर भन्थे, "बधाई छ!" जब येशूले कराउनुभयो, "टेटेलेस्टाई," क्रुस वरपरका सबैले त्यो संगत बनाएका थिए। यो भुक्तान भयो, यो समाप्त भयो। के भुक्तान गरिएको छ, के पूर्ण भुक्तान गरिएको छ? जवाफ पापको लागि भुक्तानी, मोचन को खरीद हो।

येशूले हाम्रो उद्धार कसरी किन्नुभयो? यसले कसरी काम गर्छ?

व्यवस्थाको आवश्यकता थियो कि पाप गर्ने जो कोही मर्नेछ। त्यो कानूनको अभिशाप थियो। अब सम्झनुहोस् "मर" शब्दको अर्थ विभाजन। यदि तपाईंले पाप गर्नुभयो भने, तपाईं सदाको लागि परमेश्वरबाट अलग हुनुहुनेछ। यसरी नै काम हुने थियो। कोही आएर त्यो ऋण खारेज गर्नुपर्छ, मेटाउनुपर्छ, तिर्नु पर्छ। समयको सुरुदेखि नै, परमेश्वरले त्यहाँ रगतको बलिदान हुनुपर्छ भनेर आदेश दिनुभयो। मलाई थाहा छैन किन, हामी स्वर्गमा पुग्दा भगवानलाई सोध्नेछौं। हामीले केही सुरागहरू पाएका छौं। रगतमा जीवन हुन्छ भनिएको छ। पाप मृत्यु हो; जीवनले मृत्युलाई रद्द गर्दछ, जुन भुक्तानी हुन गइरहेको थियो। हाम्रा पापहरू हटाउन रगतको भुक्तानी हुनुपर्छ।

अब शताब्दीयौंदेखि भगवानले जनावर, भेडा, गोरु, बाख्रा र गाईको रगतलाई त्यो पापको प्रतीकात्मक भुक्तानीको रूपमा अनुमति दिनुभएको थियो। तर "साँढे र बाख्राको रगतले साँचै पापहरू हटाउन असम्भव छ।" (हिब्रू 10:4) होइन, यदि हाम्रो पाप कहिल्यै हटाइने थियो भने, त्यसको लागि पर्याप्त रूपमा तिर्न र ऋण रद्द गर्ने बलिदानले तीनवटा मापदण्डहरू पूरा गर्नुपर्नेछ: 1) यो मानव हुनुपर्छ; 2) यो पापरहित हुनुपर्छ र 3) यो कानून अन्तर्गत बाँच्नु पर्ने थियो, मोशाको पुरानो कानूनले प्रत्येक जोट र टाइललाई पूर्ण रूपमा पूरा गर्दछ। "तर जब समय पूर्ण रूपमा आइपुगेको थियो, परमेश्वरले आफ्नो छोरालाई पठाउनुभयो, स्त्रीबाट जन्मनुभएको, व्यवस्थाको अधीनमा जन्मेको, व्यवस्थाको अधीनमा भएकाहरूलाई छुटकारा दिन, ताकि हामीले छोराको रूपमा पूर्ण अधिकार प्राप्त गर्न सकौं।" (गलाती ४:४) त्यसकारण बलिदान मानिस हुनुपर्छ र व्यवस्थाको अधीनमा जन्मनुपर्छ। येशूले यी तीनवटै मापदण्डहरू पूरा गर्नुभयो।

"यसैकारण, अब ख्रीष्ट येशूमा हुनेहरूका लागि कुनै दण्ड छैन, किनकि ख्रीष्ट येशूद्वारा जीवनको आत्माको व्यवस्थाले मलाई पाप र मृत्युको व्यवस्थाबाट स्वतन्त्र तुल्यायो। किनभने व्यवस्थाले के गर्न शक्तिहीन थियो कि यो थियो। पापी स्वभावद्वारा कमजोर" (यसलाई हेर्नुहोस्) "परमेश्वरले पापी मानिसको स्वरूपमा आफ्नै पुत्रलाई पापबलिको रूपमा पठाएर गर्नुभयो। र यसरी उहाँले पापी मानिसमा पापको निन्दा गर्नुभयो, ताकि व्यवस्थाको धार्मिक आवश्यकताहरू पूरा गर्न सकियोस्। हामीमा पूर्ण रूपमा भेट्न सक्छ।" (रोमी ८:१-४)

हामी पाप र मृत्युबाट मुक्त भएका छौं किनभने परमेश्वरले पापी मानिसको रूपमा आफ्नो छोरालाई हाम्रो पापबलिको रूपमा पठाउनुभयो ताकि हामीमा व्यवस्थाको धार्मिक आवश्यकताहरू पूरा होस्। ध्यान दिनुहोस् कि यो "हामीमा भेटियो" होइन "हामीबाट भेटियो"। हामीले कानूनको मापदण्ड पूरा गर्न सक्दैनौं। येशू बाहेक अरू कसैले सक्दैन।

मेरो लागि सम्पूर्ण कुराको सबैभन्दा ठूलो अंश पद तीनमा छ, पदको अन्तिम पङ्क्ति, "उहाँले पापी मानिसमा पापको निन्दा गर्नुभयो।" के तपाईंलाई थाहा छ यसले के भन्छ? कि जब भगवानले मलाई हेर्नुहुन्छ, एक पापी, तर एक पापी जो ख्रीष्टमा छ, एक क्रिश्चियन, उहाँले मलाई हेर्नुहुन्छ र "म तिमीलाई दोषी ठहराउँछु, पापी।" बरु, "उहाँले पापी मानिसमा पापको निन्दा गर्नुहुन्छ।" उसले भन्यो म तिम्रो पापको निन्दा गर्छु, मैले तिम्रो पापलाई कुसमा राखिदिन्छु र तिमीलाई येशुको धार्मिकता पाउन दिन्छु।" Tetelestai। गीतमा भनिएको छ, "येशूले सबै तिर्नुभयो, म उहाँलाई ऋणी छु। पापले रातो दाग छोडेको थियो; उसले यसलाई हिउँ जस्तै सेतो धोए।" मृत्युको शक्ति समाप्त भयो। मानवताको प्राकृतिक शत्रु मृत्यु हो, होइन र? कसैले भन्यो, "मानिस खुसी हुन चाहन्छ, तर मानिस खुसी हुन सक्दैन किनकि उसले गर्न नचाहेको काम गर्छ, ऊ मर्छ।" यसले अधिकांश मानवताको वर्णन गर्दछ।

हामी कति पटक मृत्युलाई स्थगित गर्ने प्रयास गर्छौं? हामी कति पटक त्यो राक्षसबाट बच्न प्रयास गर्छौं? हामी कति पटक यसको वरिपरि नाचौं र यो त्यहाँ छैन भनेर बहाना गर्छौं? हामी यसको पक्रन कोसिस गर्छौं, तर हामी सबै अन्ततः यसको गलामा पुग्छौं। मैले राम्रो खबर पाएको छु! येशूले गला तोड्नुभयो। येशूले कहिल्यै अन्त्येष्टि सेवाको प्रचार गर्नुभएन। वास्तवमा, येशूले आफूले उपस्थित हुने हरेक अन्त्येष्टिलाई गडबड गर्नुभयो। तिनीहरू याइरसकी छोरीको लागि शोक गरिरहेका थिए, र उसले भर्खरै तिनलाई चिहानबाट ल्याएको थियो। तिनीहरूले विधवाको छोरालाई नैनबाट बाहिर लैजाँदै थिए। उसले भर्खरै उठ्यो। तिनीहरू चार दिनसम्म लाजरसको लागि रोइरहेका थिए। येशूले भन्नुभयो "दुङ्गालाई पछाडि घुमाउनुहोस्। लाजरस निस्कनुहोस्।" येशूले आफूले उपस्थित हुने हरेक अन्त्येष्टिलाई नष्ट गर्नुभयो।

तिनको मृत्यु र पुनरुत्थानलाई समाहित गर्ने तीन दिनहरूमा, उहाँले मृत्युको सबै शक्ति खोसे। "तर ख्रीष्ट साँच्चै मरेकाहरूबाट बौरी उठनु भएको छ, जो सुतेकाहरूको पहिलो फल हो। किनकि मृत्यु एक जना मानिसद्वारा आएको हो, मरेकाहरूको पुनरुत्थान पनि मानिसद्वारा हुन्छ। किनकि जसरी आदममा सबै मर्छन्, त्यसरी नै ख्रीष्ट सबै जीवित हुनेछन्। तर प्रत्येक आ-आफ्नो पालोमा: ख्रीष्ट, पहिलो-फलहरू; त्यसपछि जब उहाँ आउनुहुन्छ, उहाँका हुन्।" (१ कोरिन्थी १५:२०)

जब तिनीहरूले शुक्रबार दिउँसो कुसबाट येशूको निर्जीव शरीर लगे, तिनीहरूले उधारो चिहानमा राखे। उहाँको जीवनमा फर्किने र उहाँका अनुयायीहरूलाई डराएर, सिपाहीहरूले त्यो चिहानमा एउटा दुङ्गा घुमाए, त्यसलाई छाप लगाए र वरिपरि पहेरेदार राखे। तर, तिनीहरूले जीवनको बीउ राख्न सकेनन्। त्यो आइतवार बिहान मरियम र अन्य महिलाहरू त्यहाँ थिए जब उहाँ, जीवन, फुटेको थियो। उहाँ पहिलो फल हुनुहुन्थ्यो। मृत्युबाट बौरी उठ्ने पहिलो, फेरि कहिल्यै मर्ने छैन। जब उहाँ फेरि आउनुहुन्छ, उहाँमा मरेका सबै, नयाँ, अविनाशी र अविनाशी शरीर दिएर चिहानबाट बाहिर आउनुहुनेछ। "जब नाशवानलाई अविनाशी र नश्वरले अमरताको लुगा लगाइन्छ, तब लेखिएको भनाइ साँचो हुनेछ: "मृत्यु विजयमा निलियो। कहाँ, हे मृत्यु, तिम्रो विजय? कहाँ, हे मृत्यु,

मानिसहरू, जब येशूले भन्नुभयो, "टेटेलेस्टाइ! यो समाप्त भयो!" उहाँले मृत्युलाई अथाह खाडलबाट बाहिर निस्कने न्याम्पमा परिणत गर्नुभयो, हामीलाई एउटा बाटोबाट हटाउनुभयो र हामीलाई राम्रो बाटोमा राख्नुभयो। हामीले मृत्युको सामना गर्ने तरिका एसिड परीक्षण हो, हाम्रो विश्वासको अन्तिम उपाय। के तपाईंसँग त्यस्तो विश्वास छ, त्यस्तो विश्वास छ कि भगवानले तपाईंलाई यो धुलोबाट उठाउनुहुनेछ? उहाँ सक्नुहुन्छ - तपाईं यसमा भरोसा गर्न सक्नुहुन्छ किनकि उसले मृत्युको गला तोड्यो, र उहाँ फेरि कहिल्यै मर्नको लागि फर्केर आउनुभयो। यो सकियो। यो अब तपाईं मा निर्भर छ! पाठ #1257 स्टीव फ्ल्याट, अप्रिल 7, 1996

आत्मसमर्पण शब्दहरू

येरुसलेममा येशूलाई कुसमा टाँगिनुभन्दा पहिले सयौं, सायद हजारौं, कुसमा टाँगिएका थिए। त्यसोभए, यो केवल एक व्यक्तिलाई कुसमा टाँगिएको तथ्य थिएन। त्यो दिन कुसमा भएको मानिसलाई के कुराले यस्तो असामान्य बनायो।

हावामा तनाव थियो। निस्तार चाड भएकोले यरूशलेम सहरमा बाढी आएको ठूलो भीड थियो। साँच्चै भन्नुपर्दा, वर्षको यस समयमा यरूशलेममा चीजहरू सजिलैसँग उन्मादको स्थितिमा पुग्न सक्छ। त्यहाँ एक विस्फोटक प्रकारको भीड मनोविज्ञान थियो जुन त्यो दिन काममा थियो। बिहानैदेखि नेताहरूले जयजयकारको रूपमा सेवा गरेका थिए। तिनीहरू मानिसहरू माझमा चिच्याइरहेका थिए, "उहाँलाई कुसमा टाँगुहोस्! सबै भीडहरू सामेल भइरहेका थिए। रोमी सिपाहीहरू त्यस दिन धेरै सतर्क थिए। तिनीहरूले पहिले नै यस प्रकारका यहूदीहरूको भीडलाई हिंसात्मक रूपमा देखेका थिए, त्यसैले तिनीहरू धेरै सावधानीपूर्वक आफ्नो निगरानीमा थिए।

तर अब अन्तमा, येशूलाई कुसमा टाँगिएको छ। केहि कोलाहल अलिकति कम भएको जस्तो देखिन्छ, तर अब साँच्चै अनौठो चीजहरू हुन थालेका थिए। कसैले पनि यसमा आफ्नो आँला राख्न सकेन, तर त्यहाँ के भइरहेको थियो भन्ने बारे केहि अनौठो थियो, लगभग जस्तो कि केहि तपाईंमा लुकेको छ, र तपाईंलाई थाहा छैन यो के हो। तपाईं पक्का भन्न सक्नुभएन। सिधै माथि र तल दिउँसो धेरै भए पनि, दिनको मध्यमा १२:००, अँध्यारो भयो; अन्धकारको प्रकार मात्र होइन जुन हामी दिनको समयमा खराब आँधीबेहरी आउँदा देखे बानी

परेका छौं किनभने यो अझै केही उज्यालो छ, तर यो पिच अँध्यारो छ। यो एक प्रकारको अँध्यारो थियो जुन तपाईंले मात्र महसुस गर्न सक्नुहुन्छ। यो मध्यरात जस्तै छ जब यो बादल छ र चन्द्रमा बाहिर छैन, तपाईं ताराहरू देख्न सक्नुहुन्न र तपाईं शहरको बत्तीहरूबाट टाढा हुनुहुन्छ। तपाईंलाई शाब्दिक रूपमा तपाईंको अनुहारको अगाडि हात देख्न गाह्रो हुन्छ। दिनको बीचमा यस्तो अँध्यारो थियो।

यो एक प्रकारको गहिरो अन्धकार थियो जुन तपाईंले लगभग महसुस गर्न सक्नुहुन्थ्यो, यति बाक्लो तपाईंले यसलाई चक्कुले काट्न सक्नुहुन्छ। यो एक प्रकारको अँध्यारो थियो जसले चराहरूलाई घुम्न र बस्न बनाउँछ। यो एक प्रकारको अँध्यारो थियो जसले सिपाहीहरूलाई टर्चहरू उज्यालो बनाउँदछ ताकि तिनीहरूले देख्न सकून्। यो एक प्रकारको अन्धकार थियो जुन ग्रहण जस्तो छिट्टै हट्दैन। तर यो सधैंभरि लामो समयसम्म रह्यो, तीन घण्टाको पूर्ण अन्धकार। चीजहरू असामान्य भन्दा बढी थिए, एक अनौठो, भयानक र डरलाग्दो भावना।

यद्यपि यी तीन घण्टाको बारेमा अचम्मको कुरा यो छ कि सुसमाचारका लेखकहरू मध्ये प्रत्येकले येशूको जीवनको अन्तिम घडीमा के भइरहेको थियो भन्ने कथालाई संक्षिप्त रूपमा बताउँछन्। F. LaGard Smith ले धेरै वर्ष अघि सम्पादन गरेको Narrated Bible मा सुसमाचारका विभिन्न विवरणहरूलाई एकसाथ राख्ने अद्भुत तरिका छ ताकि तिनीहरू एक कथाको रूपमा पढ्छन्। "छैटौं घण्टादेखि नवौं घण्टासम्म, भूमिमा अन्धकार छायो। करिब नौ घण्टामा, येशूले ठूलो स्वरमा कराउनुभयो, 'इलोई, इलोई, लामा सबकथनी?' जसको अर्थ हो, 'मेरो भगवान, मेरो भगवान, तपाईंले मलाई किन त्याग्नुभयो?' जब त्यहाँ उभिनेहरू मध्ये कोहीले यो सुने, तिनीहरूले भने, उहाँले एलियालाई बोलाउनुभएको छ, पछि, अब सबै पूरा भयो र धर्मशास्त्रहरू पूरा हुनेछ भनी थाह पाएर, येशूले भन्नुभयो, 'म तिर्खाएको छु।' तुरुन्तै तिनीहरूमध्ये एक जना दौडे र स्पन्ज लिए। उसले दाखमद्य सिरकाले भर्‍यो र लौरोमा राख्यो र येशूलाई पिउन प्रस्ताव गर्यो। अनि बाँकीले भने, 'अब, उसलाई एकलै छोड्नुहोस् र हेरौं कि एलिया आएर उसलाई बचाउनेछन्।' जब उसले रक्सी पियो, येशूले भन्नुभयो, 'यो सकियो।' येशूले ठूलो स्वरमा बोलाउनुभयो, 'हे पिता, म मेरो आत्मा तपाईंको हातमा सुम्पन्छु।' त्यसैमा उसले शिर निहुराएर आत्मा त्याग्यो।

"त्यसबेला मन्दिरको पर्दा माथिदेखि तलसम्म दुई भागमा च्यातियो। पृथ्वी हल्लियो र चट्टान फुट्यो। चिहानहरू फुटे र धेरै पवित्र मानिसहरूका शरीरहरू जो मरेका थिए जीवित पारिए। तिनीहरू चिहानबाट बाहिर आए। अनि येशूको पुनरुत्थान पछि तिनीहरू पवित्र सहरमा गए र धेरै मानिसहरूलाई देखा परे। जब सेनापति र उहाँसँग जो येशूलाई पहरा दिइरहेका थिए तिनीहरूले भूकम्प र सबै कुरा देखे, तिनीहरू डराए र व्याख्या गरे, 'निश्चय नै, यो परमेश्वरको पुत्र थियो।'

केही महिलाहरू टाढाबाट हेरिरहेका थिए, तिनीहरूमध्ये मरियम मग्दालिनी, जेम्स र जोसेस र सलोमीकी आमा मरियम थिए। गालीलमा यी महिलाहरूले उहाँलाई पछ्याएका थिए र उहाँका आवश्यकताहरू पूरा गरेका थिए। उहाँसँग यरूशलेम आएका अरू धेरै स्त्रीहरू पनि त्यहाँ थिए। त्यो दृश्य हेर्न भेला भएका सबै मानिसहरूले के भएको देखे, तिनीहरूले आफ्नो छाती पिटेर गए। तर गालीलबाट उहाँलाई पछ्याउने स्त्रीहरू समेत उहाँलाई चिन्नेहरू सबै टाढामा उभिएर यी सबै कुरा हेरिरहेका थिए।

येशूको जीवनको अन्तिम तीन घण्टामा, दिउँसोदेखि दिउँसो 3:00 बजेसम्म, येशूले धेरै थोरै भन्नुभयो, तर उहाँले के भन्नुभयो त्यो अत्यन्त महत्त्वपूर्ण छ। येशूले भन्नु भएको अन्तिम कुरा भनेको "पिता, म मेरो आत्मा तपाईंको हातमा सुम्पन्छु।" उसले बोलेको पहिलो शब्द त्यहाँ छ, "बुवा।" कति सुन्दर शब्द हो। यो लामो परीक्षाको दौडान, र त्यसको ठीक अघि पनि, हामी येशूलाई उहाँको बुबासँग बारम्बार कुराकानीमा देख्छौं। माथिल्लो कोठा र गेथसेमनीको बगैँचाको बीचमा, येशू भन्नुहुन्छ, "पिता, समय आएको छ।" तर ध्यान दिनुहोस् कि उहाँले कसरी परमेश्वरलाई सम्बोधन गर्नुभयो: "पिता, समय आएको छ।"

आफ्नो एकान्त स्थानमा, उहाँले प्रार्थना गर्नुभयो "बुबा, मेरो इच्छा होइन तर तपाईंको पूरा होस्।" कुसमा कीला ठोकिसकेपछि, उहाँले भन्नुभयो, "पिता, तिनीहरूलाई माफ गर्नुहोस् किनभने तिनीहरूले के गर्छन् थाहा छैन।" हाम्रा पापहरू काँधमा लगाउँदै उहाँले भन्नुभयो "हे भगवान, मेरो भगवान, तपाईंले मलाई किन त्याग्नुभयो?" अन्तमा, आफ्नो मृत्यु भन्दा ठीक अघि, उहाँले भन्नुभयो, "बुबा, म मेरो आत्मा तपाईंको हातमा सुम्पन्छु।"

यी सबै परिस्थितिहरूमा, तिनीहरू जस्तोसुकै भए तापनि, येशूले आफ्नो बुबासँगको सम्पर्क कहिल्यै गुमाउनुभएन। उसले आफ्नो बुबालाई प्रार्थना गर्दै थियो, आफ्नो बुबासँग कुरा गर्दै, आफ्नो बुबासँग एकतामा र उहाँसँग संगत गर्दै। त्यो छोटो क्षण बाहेक जब परमेश्वरले येशूलाई आफ्नो मुख फर्काउनुभयो, र येशूले ती शब्दहरू कराउनुभयो, "मेरो परमेश्वर, मेरो परमेश्वर, तपाईंले मलाई किन त्याग्नुभयो?" येशूले आफ्नो पितासँगको त्यो सम्बन्धलाई कहिल्यै तोड्नुभएन।

येशूले जस्तो नभई हामीलाई एक दिन वा एक हप्ता वा लामो समयको लागि ट्राकबाट टाढा लैजान, हामीलाई विचलित गर्न र हाम्रो ध्यान बुबाबाट हटाउन, परमेश्वरले हामीलाई आशिष दिनुहुने तरिकाबाट टाढा लैजानु पर्दैन। हामी प्रार्थना गर्न बिर्सन्छौं "परमेश्वर, मेरो हेरचाह गर्नुभएकोमा धन्यवाद" वा "परमेश्वर, मेरो जीवनमा यो गर्नुभएकोमा धन्यवाद।" हामी धेरै सजिलै विचलित छौं, तर येशू होइन। परिस्थिति जस्तोसुकै भए तापनि, येशू सधैं आफ्नो बुबासँग कुराकानी र संचारमा हुनुहुन्थ्यो।

त्यसपछि येशूले भन्नुभयो, "बुबा, तपाईंको हातमा ..." पछिल्ला बाह्र घण्टादेखि, येशू उहाँलाई दुर्व्यवहार गर्ने अरूको हातमा हुनुहुन्थ्यो। तिनीहरूले उहाँको दाही काटेका थिए, उहाँको अनुहारमा प्रहार गरेका थिए, उहाँको घाँटी र शरीरको चारैतिर निर्ममतापूर्वक प्रहार गरेका थिए र लामो काँडाले बनेको मुकुट लिएर उसको टाउको र निधारमा थिचे। उनीहरूले उनलाई नराम्ररी दुर्व्यवहार गरेका थिए। तर अब उहाँ अन्ततः बाबाको हातमा हुनुहुन्छ। उहाँ अब उहाँलाई क्रूर गर्नेहरूको हातमा छैन, तर यो तपाईंको हातमा छ, बुबा, म मेरो आत्मा सुम्पन्छु। उसलाई अब भगवानको मायालु हातले अँगालो हालेको थियो जहाँ सुरक्षा र सान्त्वना र स्वीकृति हुनेछ। म मद्दत गर्न सकिदिन तर सोच्न सक्छु कि कहिलेकाहीं हामी सतावट वा क्रूर वा एक्लो महसुस गर्छौं वा हाम्रो अवस्था जस्तोसुकै हुन सक्छ। तर हामी भगवानको हातमा हुन सक्छौं भनेर जान्नको लागि,

येशूले पनि भन्नुभयो: "म प्रतिबद्ध छु।" "बुबा, म मेरो आत्मा तपाईंको हातमा सुम्पन्छु।" मौलिक भाषामा "कमिट" भन्नाले जम्मा गर्नु वा अलग गर्नु हो। अर्को शब्दमा, कसैले पनि येशूको जीवन उहाँबाट खोसेन। उनले यो कुरा आफ्नो कूसमा टाँस्नुअघि नै भनेका थिए। उसले भयो, "म आफ्नो ज्यान अर्पण गर्छु। मबाट मेरो ज्यान कसैले खोस्दैन।" स्वेच्छाले, येशूले तपाईंको र मेरो लागि आफ्नो जीवन अर्पण गर्नुभयो। पिताले उहाँलाई गर्न भन्नुभएको सबै कुरा येशूले गर्नुभयो। "यो सकियो।" येशू हाम्रा पापहरूको प्रायश्चित, प्रायश्चितको बलिदान बन्नु भएको थियो। हामीबाट परमेश्वरको क्रोध हटाउने संसारका पापहरूका लागि परमेश्वरले माग गर्नुभएको सन्तुष्टि येशू बन्नु भएको थियो। यो समाप्त भयो येशूले आफैलाई हाम्रो विकल्पको रूपमा प्रस्ताव गर्नुभयो। (१ यूहन्ना २:१-२)

यो साँच्चै यस तरिकाले रेखांकित गर्न सकिन्छ:

1. हामीसँग एउटा समस्या छ - हामी मृत्युको दण्ड पाएका पापीहरू हौं
2. त्यहाँ एक समाधान छ - दोषरहित, पापरहित, बलिदान आवश्यक थियो
3. त्यहाँ एउटा नतिजा छ - येशूले आफ्नो रगत बगाएर आफ्नो पापरहित जीवन प्रस्ताव गर्नुभयो र मेलमिलापको लागि परमेश्वरको मागहरू पूरा गर्नुभयो।

येशूले भन्नुभयो, "हे पिता, म मेरो आत्मा तपाईंको हातमा सुम्पन्छु।" करिब दश शताब्दीअघि डेभिडले यस्तै कुरा भनेका थिए तर एउटा अनुरोध थपेका थिए "म मेरो आत्मा तपाईंको हातमा सुम्पन्छु। हे परमप्रभु, सत्यका परमेश्वर, मलाई छुटकारा दिनुहोस्।" (भजन ३१:५) यो आत्मसमर्पणको कथन हो। येशूले आफ्नो सम्पूर्ण पार्थिव जीवनभरि नै यही गर्नुभयो। उसले परमेश्वरमा विश्वास गर्‍यो र आफ्नो जीवन सर्वशक्तिमान् परमेश्वरमा समर्पण गरेको थियो। पुनरुत्थान र महिमा उहाँलाई पर्खिरहेको छ भनी येशूलाई ठूलो विश्वासका साथ थाह थियो।

यो सकियो। परमेश्वरले उहाँलाई भन्नुभएका सबै कुराहरू तिनले पूरा गरेका थिए। हाम्रो पापको ऋणको पूरा चुक्ता भइसकेको थियो। येशू, हाम्रो प्रायश्चित बलिदानले हामीलाई परमेश्वरसँग मेलमिलाप गराउन सम्भव बनाउनुभएको थियो। सायद हामी अब राम्ररी बुझ्न सक्छौं कि यूहन्नाले के भन्न खोजेको थियो जब उनले भनेका थिए "किनभने परमेश्वरले संसारलाई यति प्रेम गर्नुभयो कि उहाँले आफ्नो एकमात्र जन्मेको छोरा दिनुभयो ताकि उहाँमा विश्वास गर्ने कोही पनि नाश नहोस्, तर अनन्त जीवन होस्।"

हामी प्रतिबद्ध हुनुपर्छ। हामीले सहनु पर्छ। हामीले हाम्रो जीवन उहाँलाई समर्पित गर्नुपर्छ। "अथवा ख्रीष्ट येशूमा बप्तिस्मा लिने हामी सबैले उहाँको मृत्युमा बप्तिस्मा लिएका थियौं भनेर के तपाईंलाई थाहा छैन? त्यसकारण हामी उहाँसँगै मृत्युमा बप्तिस्माद्वारा गाडियौं ताकि जसरी ख्रीष्ट पिताको महिमाद्वारा मृत्युबाट बौरी उठ्नुभयो, हामी पनि नयाँ जीवन जिउन सकौं। यदि हामी उहाँको मृत्युमा उहाँसँगै यसरी एकताबद्ध भएका छौं भने, उहाँको पुनरुत्थानमा पनि उहाँसँगै एकताबद्ध हुनेछौं। किनकि हामी जान्दछौं कि हाम्रो पुरानो आत्म उहाँसँगै कूसमा टाँगिएको थियो ताकि पापको शरीर नष्ट होस्, कि हामी अब पापको दास नबनौं किनभने जो कोही पनि मरेको छ पापबाट मुक्त भएको छ। अब यदि हामी ख्रीष्टसँग मरेका छौं भने, हामी उहाँसँगै बाँच्नेछौं भन्ने विश्वास गर्छौं।" (रोमी ६:३-८) हामी पनि ध्यान केन्द्रित र वफादार रहनुपर्छ। "त्यसैले, हामी साक्षीहरूको यति ठूलो बादलले घेरिएको हुनाले, हामी बाधा पार्ने सबै चीजहरू र सजिलैसँग अल्झाउने पापलाई फर्काउं, र हाम्रो लागि चिन्ह लगाइएको दौड दृढताका साथ दौडौं। हाम्रो आस्थाको लेखक र सिद्धकर्ता येशूमा हाम्रो नजर राखौं, जसले उहाँको सामु राखिएको आनन्दको लागि कूसको सामना गर्नुभयो, यो लाजमर्दो कुराको तिरस्कार गर्दै, र परमेश्वरको सिंहासनको दाहिने हातमा विराजमान हुनुभयो। पापी मानिसहरूबाट यस्तो विरोध सहने उहाँलाई विचार गर्नुहोस्, ताकि तिमीहरू थकित नहोऊ र हिम्मत नहारोस्।" (हिब्रू १२:१-३) र परमेश्वरको सिंहासनको दाहिने हातमा बसे। पापी मानिसहरूबाट यस्तो विरोध सहने उहाँलाई विचार गर्नुहोस्, ताकि तिमीहरू थकित नहोऊ र हिम्मत नहारोस्।" (हिब्रू १२:१-३) र परमेश्वरको सिंहासनको दाहिने हातमा बसे। पापी मानिसहरूबाट यस्तो विरोध सहने उहाँलाई विचार गर्नुहोस्, ताकि तिमीहरू थकित नहोऊ र हिम्मत नहारोस्।" (हिब्रू १२:१-३) Amazing Grace #1256 Steve Flatt, मार्च 31, 1996